ISSN 0250-8168

Επίσημη Εφημερίδα

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

L 57

44ο έτος

27 Φεβρουαρίου 2001

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του άρθρου V της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση

2001/154/ΚΕΠΠΑ:

★ **Κοινή θέση του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, που αφορά πρόσθετα περιοριστικά μέτρα κατά των Ταλιμπάν και τροποποιεί την κοινή θέση 96/746/ΚΕΠΠΑ** 1

2001/155/ΚΕΠΠΑ:

★ **Κοινή θέση του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, για την τροποποίηση της κοινής θέσης 2000/696/ΚΕΠΠΑ σχετικά με τη διατήρηση ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά του κ. Σ. Μιλόσεβιτς και των συνδεομένων με αυτόν προσώπων και για την κατάργηση της κοινής θέσης 98/725/ΚΕΠΠΑ** 3

I *Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση*

★ **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 381/2001 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, για δημιουργία μηχανισμού ταχείας αντίδρασης** 5

★ **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 382/2001 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, για την εφαρμογή προγραμμάτων που προωθούν τη συνεργασία και τις εμπορικές σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των βιομηχανικών χωρών της Βορείου Αμερικής, της Άπω Ανατολής και της Αυστραλασίας και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1035/1999** 10

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 383/2001 της Επιτροπής της 26ης Φεβρουαρίου 2001 για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 14

★ **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 384/2001 της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2636/1999 όσον αφορά την κοινοποίηση στοιχείων στον τομέα του καπνού, και ειδικότερα όσον αφορά τη μέση τιμή ανά ομάδα ποικιλιών** 16

★ **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 385/2001 της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2848/98 στον τομέα του ακατέργαστου καπνού όσον αφορά το επιτρεπόμενο όριο υγρασίας για την παράδοση ορισμένων ποικιλιών καπνού και της αναγνωρισμένης ζώνης παραγωγής** 18

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 386/2001 της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή όρυζας και των θραυσμάτων της και την αναστολή της έκδοσης των πιστοποιητικών εξαγωγής 24

(συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

EL

Οι πράξεις οι τίτλοι των οποίων έχουν τυπωθεί με ημίμαυρα στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχειρίσεως που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

Περιεχόμενα *(συνέχεια)*

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 387/2001 της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, για τον καθορισμό των ποσών των ενισχύσεων για την προμήθεια στις Καναρίους Νήσους προϊόντων ρυζιού κοινοτικής προελεύσεως 27

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 388/2001 της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, για τον καθορισμό των ποσών των ενισχύσεων για την προμήθεια στις Αζόρες και στη Μαδέρα προϊόντων ρυζιού κοινοτικής προελεύσεως 29

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 389/2001 της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, για καθορισμό της επιστροφής στην παραγωγή για τα ελαιόλαδα που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή ορισμένων κονσερβών 31

II *Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση*

Επιτροπή

2001/156/ΕΚ:

* **Απόφαση της Επιτροπής, της 19ης Ιουλίου 2000, σχετικά με την κρατική ενίσχυση την οποία η Ισπανία έθεσε σε εφαρμογή υπέρ του τομέα θαλάσσιων μεταφορών (νέα σύμβαση παροχής δημοσίων υπηρεσιών θαλάσσιων μεταφορών)** [1] *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2000) 2447]* 32

2001/157/ΕΚ:

* **Απόφαση της Επιτροπής, της 12ης Φεβρουαρίου 2001, περί τροποποιήσεως της απόφασης 98/488/ΕΚ για τον καθορισμό των οικολογικών κριτηρίων απονομής του κοινοτικού σήματος σε βελτιωτικά εδάφους** [1] *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 345]* 51

2001/158/ΕΚ:

* **Απόφαση της Επιτροπής, της 12ης Φεβρουαρίου 2001, περί τροποποιήσεως της απόφασης 94/278/ΕΚ για την κατάρτιση καταλόγου τρίτων χωρών από τις οποίες τα κράτη μέλη εγκρίνουν τις εισαγωγές ορισμένων προϊόντων που υπόκεινται στις διατάξεις της οδηγίας 92/118/ΕΟΚ, όσον αφορά εισαγωγές μελιού** [1] *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 348]* 52

2001/159/ΕΚ:

* **Απόφαση της Επιτροπής, της 12ης Φεβρουαρίου 2001, περί τροποποιήσεως για πέμπτη φορά της απόφασης 95/473/ΕΚ για τον καθορισμό του καταλόγου των εγκεκριμένων εκμεταλλεύσεων ιχθυοκαλλιέργειας στη Γαλλία** [1] *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 352]* 54

2001/160/ΕΚ:

* **Απόφαση της Επιτροπής, της 15ης Φεβρουαρίου 2001, για την εφαρμογή της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής σε σχέση με την Κύπρο** [1] *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 371]* 56

[1] Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του άρθρου V της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση)

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Φεβρουαρίου 2001

που αφορά πρόσθετα περιοριστικά μέτρα κατά των Ταλιμπάν και τροποποιεί την κοινή θέση 96/746/ΚΕΠΠΑ

(2001/154/ΚΕΠΠΑ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη του τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο 15,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στις 17 Δεκεμβρίου 1996, το Συμβούλιο ενέκρινε την κοινή θέση 96/746/ΚΕΠΠΑ περί της επιβολής αποκλεισμού (embargo) στο Αφγανιστάν όσον αφορά τα όπλα, τα πολεμοφόδια και τον στρατιωτικό εξοπλισμό [1].

(2) Στις 15 Νοεμβρίου 1999, το Συμβούλιο ενέκρινε την κοινή θέση 99/727/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά των Ταλιμπάν [2].

(3) Στις 19 Δεκεμβρίου 2000, το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ενέκρινε το ψήφισμα 1333 (2000) [εφεξής «ψήφισμα 1333 (2000)»] το οποίο καθορίζει μέτρα που θα επιβληθούν στην αφγανική φατρία των Ταλιμπάν, η οποία αυτοαποκαλείται Ισλαμικό Εμιράτο του Αφγανιστάν, καθώς και στον Ουσάμα Μπιν Λάντεν και στα άτομα και τις επιχειρήσεις που συνδέονται με αυτόν.

(4) Το ψήφισμα 1333 (2000) προβλέπει μέτρα που θα εφαρμοστούν στα ελεγχόμενα από τους Ταλιμπάν εδάφη, όπως καθορίζονται από την Επιτροπή Κυρώσεων του ΟΗΕ.

(5) Στις 22 Ιανουαρίου 2001, το Συμβούλιο υιοθέτησε την κοινή θέση 2001/56/ΚΕΠΠΑ για το Αφγανιστάν [3].

(6) Η κοινή θέση 96/746/ΚΕΠΠΑ πρέπει να τροποποιηθεί προκειμένου να εξασφαλιστεί μια εξαίρεση από το εμπάργκο όπλων, για τις προμήθειες μη φονικού στρατιωτικού εξοπλισμού, όπως προβλέπει το ψήφισμα 1333 (2000).

(7) Απαιτείται δράση της Κοινότητας, προκειμένου να εφαρμοστούν ορισμένα από τα μέτρα που αναφέρονται κατωτέρω,

ΚΑΘΟΡΙΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ:

Άρθρο 1

Πέρα από τα μέτρα που έχουν ληφθεί βάσει της κοινής θέσης 96/746/ΚΕΠΠΑ και της κοινής θέσης 99/727/ΚΕΠΠΑ, τα οποία εξακολουθούν να εφαρμόζονται σε όλη την επικράτεια του Αφγανιστάν, θα εφαρμόζονται και τα κατωτέρω μέτρα.

Άρθρο 2

1. Απαγορεύεται η άμεση ή έμμεση προμήθεια, πώληση και μεταφορά πολεμικού εξοπλισμού και συναφούς υλικού κάθε είδους συμπεριλαμβανομένων των όπλων και των πυρομαχικών, των στρατιωτικών οχημάτων και του σχετικού εξοπλισμού, του παραστρατιωτικού εξοπλισμού, καθώς και των ανταλλακτικών των ανωτέρω, στα ελεγχόμενα από τους Ταλιμπάν εδάφη του Αφγανιστάν, όπως τα καθορίζει η Επιτροπή Κυρώσεων του ΟΗΕ, από υπηκόους των κρατών μελών ή από τα εδάφη των κρατών μελών, υπό τους όρους που καθορίζει το ψήφισμα 1333 (2000).

2. Θα απαγορευθεί η άμεση ή έμμεση παροχή, πώληση και μεταφορά στα ελεγχόμενα από τους Ταλιμπάν εδάφη του Αφγανιστάν, όπως τα έχει καθορίσει η Επιτροπή Κυρώσεων του ΟΗΕ, τεχνικών συμβουλών, βοήθειας ή εκπαίδευσης σχετικών με τις στρατιωτικές δραστηριότητες των ελεγχόμενων από τους Ταλιμπάν ενόπλων, από υπηκόους των κρατών μελών, ή από τα εδάφη των κρατών μελών, υπό τους όρους που καθορίζει το ψήφισμα 1333 (2000).

3. Αποσύρονται οι τυχόν υπάλληλοι, πράκτορες, σύμβουλοι και στρατιωτικό προσωπικό των κρατών μελών στο Αφγανιστάν, έργο των οποίων είναι να συμβουλεύουν τους Ταλιμπάν για στρατιωτικά και συναφή θέματα ασφαλείας.

4. Οι ανωτέρω παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται στις προμήθειες μη φονικού στρατιωτικού εξοπλισμού που προορίζεται αποκλειστικά για ανθρωπιστική ή προστατευτική χρήση, καθώς και στη συναφή τεχνική βοήθεια και εκπαίδευση, όπως εγκρίνεται εκ των προτέρων από την Επιτροπή Κυρώσεων του ΟΗΕ. Δεν εφαρμόζονται επίσης στις προστατευτικές στολές, συμπεριλαμβανομένων των αλεξίσφαιρων γιλέκων και των στρατιωτικών κρανών τα οποία εξάγονται στο Αφγανιστάν από το προσωπικό των Ηνωμένων Εθνών, σε αντιπροσώπους των μέσων ενημέρωσης και σε μέλη ανθρωπιστικών αποστολών για προσωπική τους χρήση.

Άρθρο 3

Θα κλείσουν όλα τα γραφεία των Ταλιμπάν και της Ariana Afghan Airlines στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

[1] ΕΕ L 342 της 31.12.1996, σ. 1.
[2] ΕΕ L 294 της 16.11.1999, σ. 1.
[3] ΕΕ L 21 της 23.1.2001, σ. 1.

Άρθρο 4

Θα παγώσουν όλα τα κεφάλαια και λοιπά χρηματοπιστωτικά στοιχεία του Ουσάμα Μπιν Λάντεν και των ατόμων και επιχειρήσεων που συνδέονται με αυτόν, όπως τα καθορίζει η Επιτροπή Κυρώσεων του ΟΗΕ· κεφάλαια ή άλλοι χρηματοδοτικοί πόροι δεν θα διατεθούν στον Ουσάμα Μπιν Λάντεν και σε άτομα ή επιχειρήσεις που συνδέονται με αυτόν όπως τα καθορίζει η Επιτροπή Κυρώσεων του ΟΗΕ, υπό τους όρους του ψηφίσματος 1333 (2000).

Άρθρο 5

Θα απαγορευθεί η πώληση, προμήθεια ή μεταφορά οξικού ανυδρίτη από υπηκόους, ή από το έδαφος των κρατών μελών, προς οιοδήποτε πρόσωπο ευρισκόμενο σε ελεγχόμενα από τους Ταλιμπάν εδάφη του Αφγανιστάν, όπως τα καθορίζει η Επιτροπή Κυρώσεων του ΟΗΕ, ή προς οιοδήποτε πρόσωπο, με σκοπό δραστηριότητα που εκτελείται ή συντονίζεται στα ελεγχόμενα από τους Ταλιμπάν εδάφη, όπως τα καθορίζει η Επιτροπή Κυρώσεων.

Άρθρο 6

Δεν θα δίνεται άδεια για πτήσεις προς και από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, ή διέλευσης από τον εναέριο χώρο των κρατών μελών, σε αεροσκάφη που απογειώνονται από τα ελεγχόμενα από τους Ταλιμπάν εδάφη του Αφγανιστάν, όπως τα καθορίζει η Επιτροπή Κυρώσεων, ή πρόκειται να προσγειωθούν σε αυτά, υπό τους όρους του ψηφίσματος 1333 (2000).

Άρθρο 7

Τα κράτη μέλη απαγορεύουν την είσοδο ή τη διέλευση από το έδαφός τους όλων των προσωπικοτήτων των Ταλιμπάν με αξίωμα αναπληρωτή υπουργού ή ανώτερο, των προσκείμενων στους Ταλιμπάν στρατιωτικών αντίστοιχου βαθμού και άλλων σημαντικών συμβούλων και αξιωματούχων των Ταλιμπάν, υπό τους όρους του ψηφίσματος 1333 (2000).

Άρθρο 8

Στην κοινή θέση 96/746/ΚΕΠΠΑ, προστίθεται η ακόλουθη διάταξη μετά το άρθρο 1:

«Άρθρο 1 α)

Το άρθρο 1 δεν εφαρμόζεται στις προμήθειες μη φονικού στρατιωτικού εξοπλισμού, που προορίζεται αποκλειστικά για ανθρωπιστική ή προστατευτική χρήση, καθώς και στη συναφή τεχνική βοήθεια και εκπαίδευση, όπως εγκρίνεται εκ των προτέρων από την Επιτροπή Κυρώσεων του ΟΗΕ. Δεν εφαρμόζεται επίσης στις προστατευτικές στολές, συμπεριλαμβανομένου του αλεξίσφαιρου γιλέκου και του κράνους, τα οποία εξάγονται στο Αφγανιστάν από το προσωπικό των Ηνωμένων Εθνών, σε αντιπροσώπους των μέσων ενημέρωσης και σε μέλη ανθρωπιστικών αποστολών για προσωπική τους χρήση.»

Άρθρο 9

Η παρούσα κοινή θέση τίθεται σε ισχύ την ημέρα της έγκρισής της.

Άρθρο 10

Η παρούσα κοινή θέση δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα.

Βρυξέλλες, 26 Φεβρουαρίου 2001.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. LINDH

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Φεβρουαρίου 2001

για την τροποποίηση της κοινής θέσης 2000/696/ΚΕΠΠΑ σχετικά με τη διατήρηση ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά του κ. Σ. Μιλόσεβιτς και των συνδεομένων με αυτόν προσώπων και για την κατάργηση της κοινής θέσης 98/725/ΚΕΠΠΑ

(2001/155/ΚΕΠΠΑ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη την συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο 15,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με την κοινή θέση 2000/696/ΚΕΠΠΑ [1], διατηρούνται ειδικά περιοριστικά μέτρα κατά του πρώην προέδρου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (ΟΔΓ) κ. Σλόβονταν Μιλόσεβιτς και των συνδεομένων με αυτόν προσώπων ενώ αίρονται όλες οι λοιπές κυρώσεις εναντίον της ΟΔΓ οι οποίες έχουν επιβληθεί από το 1998.

(2) Στα συμπεράσματά του της 22ας Ιανουαρίου 2001, το Συμβούλιο εξέφρασε ικανοποίηση για τον ελεύθερο και δίκαιο τρόπο διεξαγωγής των βουλευτικών εκλογών στη Σερβία τον Δεκέμβριο. Τα αποτελέσματά τους επιβεβαιώνουν την σταθερή απόφαση του σερβικού λαού να συνεχίσει την εδραίωση της δημοκρατίας στη χώρα του.

(3) Επομένως, τα περιοριστικά μέτρα θα πρέπει να περιορισθούν στον πρώην πρόεδρο της ΟΔΓ κ. Σλόβονταν Μιλόσεβιτς, την οικογένειά του και τα πρόσωπα κατά των οποίων έχει απαγγείλει κατηγορίες το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο για την πρώην Γιουγκοσλαβία («ICTY»).

(4) Η κοινή θέση 2000/696/ΚΕΠΠΑ θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.

(5) Θα πρέπει να καταργηθεί η κοινή θέση 98/725/ΚΕΠΠΑ, της 14ης Δεκεμβρίου 1998, για τη λήψη περιοριστικών μέτρων κατά προσώπων στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας που ενεργούν κατά των ανεξάρτητων μέσων ενημέρωσης [2],

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ:

Άρθρο 1

Η κοινή θέση 2000/696/ΚΕΠΠΑ τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«*Άρθρο 1*

1. Η απαγόρευση χορήγησης θεώρησης, περί της οποίας το άρθρο 4 της κοινής θέσης 98/240/ΚΕΠΠΑ και το άρθρο 1 της κοινής θέσης 1999/318/ΚΕΠΠΑ, ισχύει μόνον για τον πρώην πρόεδρο της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (ΟΔΓ) κ. Σλόβονταν Μιλόσεβιτς, την οικογένειά του και τα διαμένοντα στην ΟΔΓ πρόσωπα, κατά των οποίων έχει απαγγείλει κατηγορίες το ICTY, τα οποία αναγράφονται στο παράρτημα.

2. Μπορούν να υπάρξουν απαλλαγές στις περιπτώσεις όπου η έκδοση θεώρησης είναι αναγκαία ώστε ο κατηγορούμενος να εμφανισθεί ενώπιον του ICTY.

3. Ο κατάλογος των προσώπων που αναγράφονται στο παράρτημα, ενημερώνεται με εκτελεστική απόφαση του Συμβουλίου.»

2. Το παράρτημα αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ*

Κατάλογος των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 1:

Milosevic Slobodan	πρώην πρόεδρος της ΟΔΓ, γεννηθείς στις 20.8.1941
Gajic-Milosevic Milica	νύφη, γεννηθείσα το 1970
Markovic Mirjana	σύζυγος, γεννηθείσα στις 10.7.1942
Milosevic Borislav	αδελφός, γεννηθείς το 1936

[1] ΕΕ L 287 της 14.11.2000, σ. 1.
[2] ΕΕ L 345 της 19.12.1998, σελ. 1· κοινή θέση που τροποποιήθηκε από την κοινή θέση 2000/696/ΚΕΠΠΑ.

Milosevic Marija	κόρη, γεννηθείσα το 1965
Milosevic Marko	γιος, γεννηθείς στις 2.7.1974
Milutinovic, Milan	πρόεδρος της Σερβίας, γεννηθείς στις 19.12.1942
Ojdanic, Dragoljub	πρώην υπουργός άμυνας, γεννηθείς την 1.6.1941
Sainovic, Nikola	πρώην αντιπρόεδρος της κυβέρνησης, γεννηθείς στις 7.12.1948
Stojilkovic, Vlajko	πρώην υπουργός εσωτερικών, γεννηθείς το 1937
Mrksic, Mile	ΙΤ-95-13α, γεννηθείς στις 20.7.1947
Radic Miroslav	ΙΤ-95-13α, γεννηθείς στις 1.1.1961
Sljivancanin, Veselin	ΙΤ-95-13α, γεννηθείς στις 13.6.1953».

Άρθρο 2

Η κοινή θέση 98/725/ΚΕΠΠΑ καταργείται.

Άρθρο 3

Η παρούσα κοινή θέση παράγει αποτελέσματα από την ημέρα που υιοθετείται.

Άρθρο 4

Η παρούσα κοινή θέση δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα.

Βρυξέλλες, 26 Φεβρουαρίου 2001.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
A. LINDH

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 381/2001 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 26ης Φεβρουαρίου 2001 για δημιουργία μηχανισμού ταχείας αντίδρασης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 308,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η Κοινότητα εξακολουθεί να εφαρμόζει, σε πολλές περιοχές του κόσμου, πολιτικές ενίσχυσης της ανάπτυξης, μακροοικονομικής βοήθειας, οικονομικής, περιφερειακής και τεχνικής συνεργασίας, ανοικοδόμησης, βοήθειας υπέρ των προσφύγων και των εκτοπισθέντων, καθώς και δράσεις στήριξης υπέρ της παγίωσης της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών.

(2) Οι στόχοι των προγραμμάτων ενίσχυσης και συνεργασίας καθώς και οι συνθήκες για την ορθή εκτέλεσή τους μπορούν ιδίως να απειληθούν ή να θιγούν άμεσα από την εμφάνιση καταστάσεων κρίσης ή σύγκρουσης, από επικείμενες ή πραγματικές διαταράξεις ιδίως της δημόσιας τάξης, της ασφάλειας και της προστασίας των προσώπων.

(3) Στην έκθεση την οποία ενέκρινε σχετικά με την ανάπτυξη των μέσων της Ένωσης για τη μη στρατιωτική διαχείριση κρίσεων, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο που συνήλθε στο Ελσίνκι στις 10 και 11 Δεκεμβρίου 1999, σημείωσε εν προκειμένω ιδίως ότι «πρέπει να συσταθούν μηχανισμοί ταχείας χρηματοδότησης, όπως το δημιουργητέο από την Επιτροπή Ταμείο Ταχείας Αντίδρασης, ώστε να μπορεί να επισπεύδεται η χορήγηση πόρων για τη στήριξη δραστηριοτήτων της ΕΕ, να υπάρχει συμμετοχή σε επιχειρήσεις διεξαγόμενες από άλλους διεθνείς οργανισμούς και να χρηματοδοτούνται δραστηριότητες ΜΚΟ, αναλόγως της περιπτώσεως».

(4) Με την προοπτική αυτή, θα πρέπει να προβλεφθεί, για τη στήριξη των υφισταμένων κοινοτικών προγραμμάτων και πολιτικών, μηχανισμός που να επιτρέπει στην Κοινότητα να αναλαμβάνει δράση επειγόντος προκειμένου να συμβάλλει στην αποκατάσταση ή τη διαφύλαξη των κανονικών συνθηκών εκτέλεσης των εφαρμοζόμενων πολιτικών, με τρόπο που να διασφαλίζει την αποτελεσματικότητά τους.

(5) Ένας τέτοιος μηχανισμός πρέπει ιδίως να επιτρέπει, χάρη στην επιτάχυνση των διαδικασιών λήψης αποφάσεων, την ταχεία ενεργοποίηση και δέσμευση των ειδικών χρηματοοικονομικών πόρων.

(6) Το Συμβούλιο και η Επιτροπή έχουν την ευθύνη να εξασφαλίζουν τη συνοχή των εξωτερικών δράσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι οποίες ασκούνται στο πλαίσιο των πολιτικών της όσον αφορά τις εξωτερικές σχέσεις και την ασφάλεια, τον οικονομικό και κοινωνικό τομέα καθώς και όσον αφορά την ανάπτυξη. Προς τούτο, στην προαναφερόμενη έκθεση, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τόνισε ότι «για να μπορεί να αντιδρά ταχύτερα και αποτελεσματικότερα στις εκδηλούμενες κρίσεις, η Ένωση πρέπει να ενισχύσει την ικανότητα αντίδρασης και την αποτελεσματικότητα των μέσων και εργαλείων της, καθώς και τη συνεργία τους».

(7) Δεν πρέπει να χρηματοδοτούνται, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, οι δραστηριότητες που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/96 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 1996, σχετικά με την ανθρωπιστική βοήθεια («κανονισμός ECHO») [3].

(8) Χρειάζεται να εξασφαλιστούν η μεγαλύτερη δυνατή διαφάνεια σε ό,τι αφορά την εφαρμογή της οικονομικής βοήθειας της Κοινότητας καθώς και ο κατάλληλος έλεγχος της χρήσης των πιστώσεων.

(9) Η προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας και η καταπολέμηση της απάτης και των παρατυπιών λαμβάνονται υπόψη στον παρόντα κανονισμό.

(10) Η συνθήκη δεν προβλέπει, για την έκδοση του παρόντος κανονισμού, άλλες εξουσίες δράσης εκτός από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 308,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Δημιουργείται μηχανισμός, εφεξής καλούμενος «μηχανισμός ταχείας αντίδρασης», με στόχο να επιτρέπει στην Κοινότητα να αντιδρά, κατά τρόπο ταχύ, αποτελεσματικό και ευέλικτο, σε επείγουσες καταστάσεις, σε καταστάσεις κρίσης ή σε απειλές κρίσης, όπως προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό.

[1] ΕΕ C 311 E της 31.10.2000, σ. 213.
[2] Γνώμη που υιοθετήθηκε στις 17 Ιανουαρίου 2001 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα).
[3] ΕΕ L 163 της 2.7.1996, σ. 1.

Άρθρο 2

1. Ο μηχανισμός ταχείας αντίδρασης βασίζεται στο σύνολο των υφισταμένων κοινοτικών νομικών μέσων που απαριθμούνται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

2. Οι δράσεις, οι οποίες κανονικά υπάγονται στο σύνολο των κανονισμών και προγραμμάτων που απαριθμούνται στο παράρτημα, μπορούν να αναλαμβάνονται στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, εάν:

α) η σκοπούμενη δράση είναι άμεση και δεν είναι δυνατόν να αναληφθεί εντός εύλογου χρόνου βάσει των υφιστάμενων νομικών μέσων, λόγω της ανάγκης ταχείας δράσης·

β) η δράση περιορίζεται χρονικά, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8.

3. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2, οι δραστηριότητες οι οποίες καλύπτονται από τον «κανονισμό ECHO» και οι οποίες είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση στο πλαίσιο του εν λόγω κανονισμού, δεν μπορούν να χρηματοδοτούνται δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

Ωστόσο, σε ιδιαίτερες περιστάσεις ασφάλειας και διαχείρισης κρίσεων, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίζει ότι η παρέμβαση δυνάμει του μηχανισμού ταχείας αντίδρασης είναι καταλληλότερη όταν συνδυάζεται, εφόσον απαιτείται, με τη δράση ECHO. Στις περιπτώσεις αυτές, εφαρμόζεται στενός συντονισμός για να επιτευχθεί άριστη γενική συνοχή.

4. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, μπορεί να τροποποιεί το παράρτημα του παρόντος κανονισμού, βάσει προτάσεως της Επιτροπής.

Άρθρο 3

1. Ο μηχανισμός ταχείας αντίδρασης μπορεί να ενεργοποιείται μόλις εμφανιστεί, στις ενδιαφερόμενες δικαιούχες χώρες, πραγματική ή επαπειλούμενη κρίση, κατάσταση η οποία απειλεί τη δημόσια τάξη, την ασφάλεια και την προστασία των προσώπων, κατάσταση η οποία υπάρχει κίνδυνος να εξελιχθεί σε ένοπλη σύρραξη ή να αποσταθεροποιήσει τη χώρα και εφόσον η κατάσταση αυτή μπορεί να περιορίσει το όφελος των πολιτικών και προγραμμάτων ενίσχυσης και συνεργασίας, την αποτελεσματικότητά τους ή/και τις συνθήκες για την κανονική τους εκτέλεση.

2. Δυνάμει του μηχανισμού ταχείας αντίδρασης μπορούν να αναλαμβάνονται μη στρατιωτικές δράσεις οι οποίες υπάγονται στο σύνολο των τομέων παρέμβασης που καλύπτονται από τα νομικά μέσα που απαριθμούνται στο παράρτημα και οι οποίες έχουν ως στόχο να διαφυλάξουν ή να αποκαταστήσουν, σε καταστάσεις πραγματικής ή επαπειλούμενης κρίσης, τις συνθήκες σταθερότητας που είναι αναγκαίες για την ορθή εκτέλεση και την επιτυχία αυτών των πολιτικών και των προγραμμάτων ενίσχυσης, συνδρομής και συνεργασίας.

Άρθρο 4

1. Οι δράσεις που εκτελούνται στο πλαίσιο του μηχανισμού ταχείας αντίδρασης θεσπίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

Οι δράσεις αυτές εφαρμόζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τις ισχύουσες δημοσιονομικές και άλλες διαδικασίες, ιδίως δε τις διαδικασίες που ορίζονται στα άρθρα 116 και 118 του δημοσιονομικού κανονισμού της 21ης Δεκεμβρίου 1977 που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ([1]).

([1]) ΕΕ L 356 της 31.12.1977, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ) αριθ. 2673/1999 (ΕΕ L 326 της 18.12.1999, σ. 1).

2. Όταν η Επιτροπή σκοπεύει να αναλάβει δράση δυνάμει του παρόντος κανονισμού και πριν λάβει τη σχετική απόφαση, ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση το Συμβούλιο. Κατά τη μετέπειτα διεξαγωγή της δράσης της, η Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπόψη της τον προσανατολισμό που καθορίζει το Συμβούλιο, προκειμένου να εξασφαλίζεται η συνοχή των εξωτερικών δράσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 5

1. Η κοινοτική χρηματοδότηση δυνάμει του παρόντος κανονισμού λαμβάνει τη μορφή μη επιστρεπτέων ενισχύσεων.

2. Οι παρεμβάσεις που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό απαλλάσσονται από φόρους, τέλη και δασμούς.

Άρθρο 6

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, επιλέξιμοι εταίροι μπορούν να είναι αρχές των κρατών μελών ή των δικαιούχων χωρών και οι οικείοι οργανισμοί εφαρμογής, περιφερειακοί και διεθνείς οργανισμοί και υπηρεσίες, ΜΚΟ και δημόσιοι και ιδιωτικοί φορείς που διαθέτουν την κατάλληλη πείρα και γνώσεις.

2. Η Επιτροπή μπορεί να συνάπτει συμφωνητικά ή συμβάσεις-πλαίσια χρηματοδότησης με τις ενδιαφερόμενες κυβερνητικές υπηρεσίες, τους διεθνείς οργανισμούς, ΜΚΟ και τους ιδιωτικούς ή δημόσιους φορείς με βάση την ικανότητά τους για ταχεία παρέμβαση στον τομέα της διαχείρισης των κρίσεων. Όταν χρειάζονται μοναδικές προσωπικές γνώσεις, ή όταν η αξιοπιστία της επιχείρησης και η εμπιστοσύνη των μερών συνδέονται με συγκεκριμένο πρόσωπο ή οργανισμό, η Επιτροπή μπορεί να συνάπτει συμβάσεις με μεμονωμένους οργανισμούς ή φορείς αν δεν έχει προηγουμένως συναφθεί συμφωνία-πλαίσιο.

3. Μετά τη λήψη χρηματοδοτικής απόφασης από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 4 και μόλις είναι πρακτικώς εφικτό, συνάπτεται χρηματοδοτικό πρωτόκολλο με τους ΜΚΟ και τους ιδιωτικούς ή/και δημόσιους φορείς που έχουν επιλεγεί για να διεξαγάγουν την παρέμβαση, βάσει των αντίστοιχων συμφωνιών-πλαισίων.

4. Οι ΜΚΟ που είναι επιλέξιμοι για συμβάσεις χρηματοδότησης για την εφαρμογή των παρεμβάσεων στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού πρέπει να πληρούν τα ακόλουθα κριτήρια:

α) είναι αυτόνομες μη κερδοσκοπικές οργανώσεις·

β) έχουν την κύρια έδρα τους σε ένα κράτος μέλος της Κοινότητας ή στην τρίτη χώρα που λαμβάνει την κοινοτική ενίσχυση.

Μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η κύρια έδρα τους μπορεί να βρίσκεται σε άλλη τρίτη χώρα.

5. Η επιλεξιμότητα ενός ιδιωτικού φορέα ή ενός ΜΚΟ για κοινοτική χρηματοδότηση, καθορίζεται ιδίως με βάση τους ακόλουθους παράγοντες:

α) την ικανότητά του για διοικητική και χρηματοδοτική διαχείριση·

β) την τεχνική και υλικοτεχνική ικανότητά του σε σχέση με τον επείγοντα χαρακτήρα των προβλεπόμενων επιχειρήσεων·

γ) την πείρα του στο συγκεκριμένο τομέα·

δ) την προθυμία του να συμμετάσχει, ενδεχομένως, σε σύστημα ειδικού συντονισμού που θα τεθεί σε εφαρμογή στο πλαίσιο της εν λόγω παρέμβασης·

ε) το ιστορικό του και τις εγγυήσεις που μπορεί να παρέχει ως προς την αμεροληψία του κατά την εκτέλεση των έργων που του ανατίθεται.

Άρθρο 7

1. Τα συμφωνητικά ή οι συμβάσεις χρηματοδότησης που συνάπτονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό προβλέπουν τη διεξαγωγή επιτόπιων ελέγχων από την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες.

2. Η Επιτροπή μπορεί να πραγματοποιεί επιτόπιους ελέγχους και επιθεωρήσεις σύμφωνα με τον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 του Συμβουλίου, της 11ης Νοεμβρίου 1996, σχετικά με τους ελέγχους και εξακριβώσεις που διεξάγει επιτοπίως η Επιτροπή με σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από απάτες και λοιπές παρατυπίες [1]. Τα μέτρα που λαμβάνει η Επιτροπή προβλέπουν κατάλληλη προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2988/95 του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [2].

Άρθρο 8

1. Κάθε χρόνο, η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή καθορίζει συνολικό ανώτατο όριο για τη χρηματοδότηση των παρεμβάσεων που προβλέπονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού, εντός του ορίου των δημοσιονομικών προοπτικών.

2. Η περίοδος εφαρμογής κάθε δράσης δυνάμει του παρόντος κανονισμού δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες.

3. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, λόγω της ιδιαιτερότητας ή της έντασης της κρίσης, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίζει συμπληρωματική δράση. Η συμπληρωματική αυτή δράση πρέπει να τηρεί τις ίδιες απαιτήσεις όπως και η αρχική δράση.

Άρθρο 9

1. Μετά τη λήψη της απόφασής της, η Επιτροπή ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση το Συμβούλιο για τις δράσεις και τα εγκρινόμενα σχέδια, αναφέροντας ιδίως τα αντίστοιχα ποσά, τη φύση τους και τους ενδιαφερόμενους εταίρους. Επίσης, η Επιτροπή τηρεί το Συμβούλιο ενήμερο όσον αφορά την εφαρμογή αυτών των δράσεων και σχεδίων και, ενδεχομένως, τη συνέχειά τους.

2. Στο τέλος της εξάμηνης περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2, και το αργότερο κατά την ολοκλήρωσή τους, η Επιτροπή αξιολογεί τις δράσεις που έχουν αναληφθεί στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να καθορίζει αν επετεύχθησαν οι στόχοι της δράσης και, εφόσον χρειάζεται, να θεσπίζει κατευθύνσεις για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας μελλοντικών παρεμβάσεων. Ανάλογα με την περίπτωση, η αξιολόγηση αυτή αφορά και τη συνέχεια των δράσεων στο πλαίσιο των υφιστάμενων κανονισμών και κοινοτικών προγραμμάτων. Η Επιτροπή ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση το Συμβούλιο για τα αποτελέσματα αυτής της αξιολόγησης.

Άρθρο 10

1. Η Επιτροπή εξασφαλίζει, και επιτόπου, τον ουσιαστικό συντονισμό των δράσεων που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο του μηχανισμού ταχείας αντίδρασης με τις δράσεις των κρατών μελών, προκειμένου να αυξάνει τη συνοχή, τη συμπληρωματικότητα και την αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων. Για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη ανταλλάσσουν μεταξύ τους όλες τις χρήσιμες πληροφορίες για τις δράσεις που εφαρμόζουν ή σκοπεύουν να εφαρμόσουν.

2. Η Επιτροπή προάγει το συντονισμό και τη συνεργασία με τους διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς. Μεριμνά ώστε οι δράσεις που εκτελούνται στο πλαίσιο του μηχανισμού ταχείας αντίδρασης να είναι συντονισμένες και να έχουν συνοχή με τις αντίστοιχες δράσεις των διεθνών και περιφερειακών οργανώσεων και οργανισμών.

3. Λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα κατά τρόπον που να προβάλλεται η συνεισφορά της Κοινότητας.

Άρθρο 11

Πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2005, το Συμβούλιο επανεξετάζει τον παρόντα κανονισμό. Προς το σκοπό αυτόν και το αργότερο έξι μήνες προηγουμένως, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση γενικής αξιολόγησης της εφαρμογής του, συνοδευόμενη, ενδεχομένως, από προτάσεις για το μέλλον του κανονισμού, και, εφόσον απαιτείται, για την τροποποίησή του.

Άρθρο 12

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 26 Φεβρουαρίου 2001.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. LINDH

[1] ΕΕ L 292 της 15.11.1996, σ. 2.
[2] ΕΕ L 312 της 23.12.1995, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«Γεωγραφικοί» κανονισμοί/αποφάσεις

— Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3906/89 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με την οικονομική ενίσχυση υπέρ της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας [1].

— Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 443/92 του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, περί χρηματοδοτικής και τεχνικής βοήθειας καθώς και οικονομικής συνεργασίας με τις αναπτυσσόμενες χώρες της Λατινικής Αμερικής και της Ασίας [2].

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1734/94 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1994, σχετικά με τη χρηματοδοτική και τεχνική συνεργασία με τη Δυτική Όχθη και τη Λωρίδα της Γάζας [3].

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1488/96 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, σχετικά με τα συνοδευτικά χρηματοδοτικά και τεχνικά μέτρα (Meda) για τη μεταρρύθμιση των οικονομικών και κοινωνικών δομών στα πλαίσια της ευρωμεσογειακής εταιρικής σχέσης [4], όπως τροποποιήθηκε εν συνεχεία.

— Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 99/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Δεκεμβρίου 1999, για τη χορήγηση συνδρομής στα κράτη εταίρους της Ανατολικής Ευρώπης και της Κεντρικής Ασίας [5].

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1726/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για την αναπτυξιακή συνεργασία με τη Νότιο Αφρική [6].

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2666/2000 του Συμβουλίου, της 5ης Δεκεμβρίου 2000, για την παροχή βοήθειας προς την Αλβανία, τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, την Κροατία, την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας και την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1628/96 και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 3906/89 και (ΕΟΚ) αριθ. 1360/90, και των αποφάσεων 97/256/ΕΚ και 1999/311/ΕΚ [7].

— Συμφωνία εταιρικής σχέσης ΑΚΕ, η οποία υπογράφηκε στο Κοτονού, στις 23 Ιουνίου 2000 (δεν έχει ακόμη επικυρωθεί).

— Τέταρτη σύμβαση ΑΚΕ-ΕΟΚ [8]: κείμενο της συμφωνίας, χρηματοδοτικό πρωτόκολλο, πρωτόκολλα 1 έως 9, και δηλώσεις.

«Τομεακοί» κανονισμοί και συμβάσεις (επισιτιστική βοήθεια, ανασυγκρότηση, ΜΚΟ, κ.λπ.)

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1292/96 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1996, σχετικά με την πολιτική και τη διαχείριση της επισιτιστικής βοήθειας και των ειδικών δράσεων στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια [9].

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2258/96 του Συμβουλίου, της 22ας Νοεμβρίου 1996, σχετικά με δράσεις αποκατάστασης και ανασυγκρότησης προς όφελος των αναπτυσσομένων χωρών [10].

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 443/97 του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, σχετικά με τις δράσεις ενίσχυσης των εκριζωθέντων πληθυσμών στις αναπτυσσόμενες χώρες της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής [11].

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1658/98 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1998, σχετικά με τη συγχρηματοδότηση από κοινού με ευρωπαϊκούς αναπτυξιακούς μη κυβερνητικούς οργανισμούς (ΜΚΟ) δράσεων σε τομείς που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για τις αναπτυσσόμενες χώρες [12].

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1659/98 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1998, σχετικά με την αποκεντρωμένη συνεργασία [13].

— Απόφαση 1999/25/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1998, για τη θέσπιση πολυετούς προγράμματος δράσεων (1998-2002) στον πυρηνικό τομέα σχετικά με την ασφάλεια μεταφοράς ραδιενεργών υλικών, τους ελέγχους των διασφαλίσεων και τη βιομηχανική συνεργασία ώστε να προωθηθούν ορισμένα ζητήματα ασφάλειας των πυρηνικών εγκαταστάσεων στις χώρες που συμμετέχουν προς το παρόν στο πρόγραμμα Tacis [14].

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 975/1999 του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1999, για τον καθορισμό των προϋποθέσεων για την εφαρμογή των δράσεων συνεργασίας για την ανάπτυξη, που συμβάλλουν στο γενικό στόχο της ανάπτυξης και της εδραίωσης της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, καθώς και του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών [15].

---

[1] ΕΕ L 375 της 23.12.1989, σ. 11· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2666/2000 (ΕΕ L 306 της 7.12.2000, σ. 1).
[2] ΕΕ L 52 της 27.2.1992, σ. 1.
[3] ΕΕ L 182 της 16.7.1994, σ. 4· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2840/98 (ΕΕ L 354 της 30.12.1998, σ. 14).
[4] ΕΕ L 189 της 30.7.1996, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2698/2000 (ΕΕ L 311 της 12.12.2000, σ. 1).
[5] ΕΕ L 12 της 18.1.2000, σ. 1.
[6] ΕΕ L 198 της 4.8.2000, σ. 1.
[7] ΕΕ L 306 της 7.12.2000, σ. 1.
[8] ΕΕ L 299 της 17.8.1991, σ. 3· σύμβαση όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την συμφωνία που υπογράφηκε στον Μαυρίκιο, στις 4 Νοεμβρίου 1995 (ΕΕ L 156 της 29.5.1998, σ. 3).
[9] ΕΕ L 166 της 5.7.1996, σ. 1.
[10] ΕΕ L 306 της 28.11.1996, σ. 1.
[11] ΕΕ L 68 της 8.3.1997, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1880/2000 (ΕΕ L 227 της 7.9.2000, σ. 1).
[12] ΕΕ L 213 της 30.7.1998, σ. 1.
[13] ΕΕ L 213 της 30.7.1998, σ. 6.
[14] ΕΕ L 7 της 13.1.1999, σ. 31.
[15] ΕΕ L 120 της 8.5.1999, σ. 1.

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 976/1999 του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1999, για τον καθορισμό των προϋποθέσεων για την εφαρμογή των κοινοτικών δράσεων, πλην των δράσεων συνεργασίας για την ανάπτυξη, οι οποίες συμβάλλουν, στα πλαίσια της κοινοτικής πολιτικής για τη συνεργασία, στο γενικό στόχο της ανάπτυξης και της εδραίωσης της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, καθώς και του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών στις τρίτες χώρες ([1]).

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1080/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, περί υποστηρίξεως στην προσωρινή Αποστολή των Ηνωμένων Εθνών για το Κοσσυφοπέδιο (MINUK) και στο Γραφείο του Ανωτάτου Εκπροσώπου στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη (OHR) ([2]).

— Απόφαση 2000/474/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2000, σχετικά με την κοινοτική συνεισφορά στο Διεθνές Ταμείο «Καθαρισμός για την αποκατάσταση της ναυσιπλοΐας στο Δούναβη» ([3]).

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2493/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Νοεμβρίου 2000, σχετικά με τα μέτρα για την προώθηση της πλήρους ενσωμάτωσης της περιβαλλοντικής διάστασης στη διαδικασία ανάπτυξης των αναπτυσσομένων χωρών ([4]).

([1]) ΕΕ L 120 της 8.5.1999, σ. 8.
([2]) ΕΕ L 122 της 24.5.2000, σ. 27.
([3]) ΕΕ L 187 της 26.7.2000, σ. 45.
([4]) ΕΕ L 288 της 15.11.2000, σ. 1.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 382/2001 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Φεβρουαρίου 2001

για την εφαρμογή προγραμμάτων που προωθούν τη συνεργασία και τις εμπορικές σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των βιομηχανικών χωρών της Βορείου Αμερικής, της Άπω Ανατολής και της Αυστραλασίας και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1035/1999

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 133 και 308,

την πρόταση της Επιτροπής,

την γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [1],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η προώθηση της συνεργασίας και των εμπορικών σχέσεων με τις βιομηχανικές χώρες θα πρέπει να επιδιώκεται όταν αποτελεί αμοιβαίο συμφέρον για την Κοινότητα και την ενδιαφερόμενη χώρα εταίρο.

(2) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει εκδώσει διάφορα ψηφίσματα σχετικά με τις σχέσεις Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, το 1994, το 1998 και το 1999. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής συμφώνησαν να ενισχύσουν τις σχέσεις τους με την υπερατλαντική διακήρυξη του 1990, το νέο υπερατλαντικό πρόγραμμα δράσης του 1995, την υπερατλαντική οικονομική εταιρική σχέση του 1998 και την διακήρυξη της Βόννης του 1999. Η κοινή εμπορική πολιτική θα πρέπει να συμπληρωθεί με περαιτέρω διάδοση των γενικών γνώσεων μέσω εντατικότερου διαλόγου μεταξύ των διαφόρων φορέων στις σχέσεις ΕΕ-ΗΠΑ.

(3) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει εκδώσει ψήφισμα και η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνώμη για τις σχέσεις Ευρωπαϊκής Ένωσης και Καναδά το 1996, ζητώντας στενότερες σχέσεις με τον Καναδά. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και ο Καναδάς υπέγραψαν συμφωνία πλαίσιο για εμπορική και οικονομική συνεργασία [2] το 1976 και διακήρυξη για τις σχέσεις ΕΚ-Καναδά το 1990 και συμφώνησαν να ενισχύσουν τις σχέσεις τους με το κοινό πρόγραμμα δράσης και την κοινή πολιτική διακήρυξη του 1996. Οι σχέσεις ΕΕ-Καναδά έχουν διαφοροποιηθεί και ο Καναδάς είναι βασικός εταίρος στους πολυμερείς εμπορικούς τομείς και τα ζητήματα σχετικά με τις παγκόσμιες προκλήσεις και την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφαλείας. Είναι, κατά συνέπεια, απαραίτητο να ενισχυθούν περαιτέρω οι σχέσεις αυτές με τη βοήθειας μιας εντατικής διαδικασίας διαβουλεύσεων και συνεργασίας, σε ολοένα και μεγαλύτερο αριθμό ζητημάτων.

(4) Οι δραστηριότητες που καλύπτονται από ειδικά μέσα, όπως οι συμφωνίες μεταξύ της Κοινότητας και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και μεταξύ της Κοινότητας και του Καναδά περί καθιερώσεως προγραμμάτων συνεργασίας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και την κατάρτιση, συμπληρώνονται και δεν επηρεάζονται από τον παρόντα κανονισμό.

(5) Η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ιαπωνία αποφάσισαν να εντείνουν το διάλογό τους και να ενισχύσουν τη συνεργασία τους και την εταιρική τους σχέση, με την κοινή διακήρυξη του 1991. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε ψήφισμα σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο με τίτλο «Ευρώπη και Ιαπωνία: Τα επόμενα βήματα [3].» Τα συμπεράσματα του Συμβουλίου για την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την Ιαπωνία αναγνώρισαν τα σαφή και συγκεκριμένα προβλήματα της πρόσβασης αγοράς στην Ιαπωνία. Το Συμβούλιο θεώρησε ότι θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στη βελτίωση της πρόσβασης στην ιαπωνική αγορά. Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1035/1999 του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 1999, για την εφαρμογή, εκ μέρους της Επιτροπής, ενός προγράμματος ειδικών δράσεων και μέτρων για τη βελτίωση της πρόσβασης των εμπορευμάτων και των διασυνοριακών υπηρεσιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ιαπωνία [4]. Ο κανονισμός αυτός λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2001. Τα αποτελέσματα της αξιολόγησης του προγράμματος της Επιτροπής, που περιγράφεται ανωτέρω, απέδειξαν τη χρησιμότητα και την αποτελεσματικότητα του προγράμματος. Είναι, κατά συνέπεια, απαραίτητο να συνεχιστεί η εφαρμογή των προγραμμάτων της Επιτροπής που περιγράφονται στον εν λόγω κανονισμό. Ο παρών κανονισμός ισχύει με την επιφύλαξη της απόφασης 92/278/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 1992, με την οποία επιβεβαιώνεται η εδραίωση του κέντρου βιομηχανικής συνεργασίας ΕΚ-Ιαπωνίας [5] και που συνεχίζει να ισχύει. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1035/1999 θα πρέπει να καταργηθεί και να αντικατασταθεί από τον παρόντα κανονισμό.

(6) Η διμερής συνεργασία στους οικονομικούς και άλλους τομείς με τη Δημοκρατία της Κορέας θα πρέπει να ενισχυθεί σύμφωνα με τις αρχές της συμφωνίας πλαίσιο για το εμπόριο και τη συνεργασία με την Κορέα, τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και τα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με την κορεατική χερσόνησο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να στηρίξει τις αρχές της αγοράς στην Κορέα και να προωθήσει την άρση των υφιστάμενων εμποδίων στο εμπόριο και τις επενδύσεις.

(7) Η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Αυστραλία συμφώνησαν να ενισχύσουν τις σχέσεις τους και να συνεργαστούν σε πολλούς τομείς στους οποίους έχουν κοινά συμφέροντα κατά την κοινή δήλωση του 1997. Προκειμένου να ενισχυθούν περαιτέρω οι σχέσεις αυτές, απαιτείται μια εντατική διαδικασία διαβουλεύσεων και συνεργασίας σε έναν ολοένα και μεγαλύτερο αριθμό διμερών και διεθνών ζητημάτων.

(8) Η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Νέα Ζηλανδία συμφώνησαν με την κοινή διακήρυξη του 1999 να ενισχύσουν τις σχέσεις και τη συνεργασία βάσει ευρέως κοινών συμφερόντων για το αμοιβαίο όφελος των λαών τους και να προσδώσουν στις αμοιβαίες σχέσεις τους μια μακροπρόθεσμη προοπτική.

[1] Γνώμη που διατυπώθηκε στις 31 Ιανουαρίου 2001 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
[2] ΕΕ L 260 της 24.9.1976, σ. 2.
[3] ΕΕ C 304 της 6.10.1997, σ. 119.
[4] ΕΕ L 127 της 21.5.1999, σ. 1.
[5] ΕΕ L 144 της 26.5.1992, σ. 19.

(9) Υπάρχει αυτή την περίοδο μεγάλος αριθμός μικρών κονδυλίων του προϋπολογισμού από τα οποία χρηματοδοτούνται διάφορες κοινοτικές δράσεις σε σχέση με την προώθηση της συνεργασίας και των εμπορικών σχέσεων με τις βιομηχανικές χώρες που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό. Από αυτά τα διαφορετικά κονδύλια του προϋπολογισμού παρεσχέθησαν ορισμένες δημοσιονομικές πιστώσεις για τη χρηματοδότηση πειραματικών σχεδίων και προπαρασκευαστικών ενεργειών. Μετά από δύο έτη εμπειρίας με αυτά τα πειραματικά σχέδια και τις προπαρασκευαστικές ενέργειες, τα μέτρα που έχουν εφαρμοστεί μέχρι τώρα έχουν αποδείξει τη χρησιμότητά τους και έχουν καταδείξει την ανάγκη για τη συνέχισή τους ως τακτικές δραστηριότητες. Η Κοινότητα πρέπει να έχει τα απαραίτητα μέσα στη διάθεσή της σε τακτική βάση ώστε να είναι σε θέση να εφαρμόσει τέτοια μέτρα στο μέλλον. Κρίνεται, επομένως, απαραίτητο, προς χάριν της αποτελεσματικότητας, του εξορθολογισμού και της συνέχισης, να θεσπιστεί ενιαίο κονδύλι του προϋπολογισμού για τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό. Ωστόσο, αυτό δεν πρέπει να επηρεάσει τη διαφανή χρησιμοποίηση αυτών των γραμμών του προϋπολογισμού, των απαραίτητων για τις διαδικασίες παρακολούθησης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

(10) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να θεσπιστούν σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου 1999/468/ΕΚ, της 28ης Ιουνίου 1994, περί καθορισμού των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [1].

(11) Αποτελεί βασική ευθύνη των κρατών μελών να σχεδιάζουν και να εφαρμόζουν προγράμματα μέτρων και δράσεων για την υποστήριξη των προσπαθειών των εξαγωγέων τους, προκειμένου να καθιερώσουν την εμπορική τους παρουσία στις αλλοδαπές αγορές.

(12) Οι δραστηριότητες των κρατών μελών για την προώθηση των εξαγωγών τους όσον αφορά τα εμπορεύματα και τις διασυνοριακές υπηρεσίες προς αγορές τρίτων χωρών δεν επηρεάζονται από τον παρόντα κανονισμό.

(13) Η Επιτροπή θα πρέπει να συνεργάζεται με τα κράτη μέλη για την εφαρμογή ειδικού, συνεκτικού και στοχοθετημένου προγράμματος μέτρων και δράσεων, που συμπληρώνει και παρέχει προστιθέμενη αξία στις προσπάθειες που καταβάλλουν τα κράτη μέλη στην ιαπωνική αγορά.

(14) Μέρος των δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού καλύπτονται από το άρθρο 133 της συνθήκης. Για τις λοιπές δραστηριότητες, η συνθήκη δεν προβλέπει άλλες εξουσίες εκτός από εκείνες του άρθρου 308.

(15) Ο παρών κανονισμός λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2005,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η Κοινότητα συνεχίζει να εφαρμόζει δράσεις για την προώθηση της συνεργασίας και των εμπορικών σχέσεων μεταξύ της Κοινότητας και των βιομηχανικών χωρών της Βορείου Αμερικής, της Άπω Ανατολής και της Αυστραλασίας.

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, οι βιομηχανικές χώρες της Βορείου Αμερικής, της Άπω Ανατολής και της Αυστραλασίας περιλαμβάνουν τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, τον Καναδά, την Ιαπωνία, τη Δημοκρατία της Κορέας (εφεξής καλούμενη «Κορέα»), την Αυστραλία και τη Νέα Ζηλανδία, εφεξής καλούμενες «οι χώρες εταίροι».

Άρθρο 2

Το ποσό της κοινοτικής χρηματοδότησης που κρίνεται απαραίτητο για την εφαρμογή των δράσεων που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό προσδιορίζεται από τη δημοσιονομική αρχή, σε ετήσια βάση.

Άρθρο 3

Συνεργασία

Αναλαμβάνονται δράσεις προώθησης της συνεργασίας για τη στήριξη των στόχων που καθορίζονται στα διάφορα διμερή μέσα στον τομέα αυτό, μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των χωρών εταίρων, προκειμένου να δημιουργηθεί ένα ευνοϊκότερο περιβάλλον για τη διεξαγωγή και την περαιτέρω ανάπτυξη των σχέσεων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των χωρών εταίρων.

Άρθρο 4

Η κοινοτική χρηματοδότηση στον τομέα της συνεργασίας καλύπτει, ιδίως, τους ακόλουθους τύπους δραστηριοτήτων:

α) εκπαίδευση και πληροφόρηση του κοινού για τις διμερείς σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των χωρών εταίρων, με ιδιαίτερη αναφορά στους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων, διαμόρφωσης της κοινής γνώμης και άλλους πολλαπλασιαστικούς συντελεστές·

β) ενίσχυση των πολιτιστικών, ακαδημαϊκών και διαπροσωπικών συνδέσμων·

γ) προώθηση του διαλόγου μεταξύ των πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών εταίρων και των μη κυβερνητικών οργανώσεων (ΜΚΟ), σε διάφορους σχετικούς τομείς·

δ) ερευνητική εργασία και μελέτες με σκοπό να παρέχουν υλικό για τις εργασίες της Επιτροπής, προκειμένου να αναπτυχθούν περαιτέρω οι διμερείς σχέσεις·

ε) συνεργατικά προγράμματα στην επιστήμη και την τεχνολογία, την ενέργεια, τις μεταφορές και τα περιβαλλοντικά θέματα·

στ) ενίσχυση της τελωνειακής συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των χωρών εταίρων·

ζ) ενίσχυση της προβολής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις χώρες εταίρους·

η) πειραματικά σχέδια, τα οποία θα μπορούσαν στη συνέχεια να οδηγήσουν σε νέες τακτικές δραστηριότητες προς χρηματοδότηση.

Άρθρο 5

Η χρηματοδότηση των προγραμμάτων συνεργασίας γίνεται από τον κοινοτικό προϋπολογισμό είτε συνολικά είτε υπό μορφή συγχρηματοδότησης από άλλες πηγές, στις χώρες εταίρους ή/και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατά την εφαρμογή του άρθρου 4, η Επιτροπή εξασφαλίζει ότι τα προγράμματα συνεργασίας είναι, από νομική και ουσιαστική άποψη, συνεπή προς τις δραστηριότητες που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο άλλων σχετικών πολιτικών της Κοινότητας.

[1] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 3.

Άρθρο 6

Εμπορικές σχέσεις

1. Σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, τα οποία ευθύνονται κυρίως για το σχεδιασμό και την εφαρμογή των προγραμμάτων και δράσεων για την προώθηση των εξαγωγών των κοινοτικών εμπορευμάτων και διασυνοριακών υπηρεσιών σε αγορές τρίτων χωρών, η Κοινότητα εφαρμόζει συγκεκριμένο, συνεκτικό και στοχοθετημένο πρόγραμμα μέτρων και δράσεων, που συμπληρώνουν και παρέχουν προστιθέμενη αξία στις προσπάθειες που έχουν αναλάβει τα κράτη μέλη και άλλοι δημόσιοι φορείς της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ιαπωνική αγορά.

Ο παρών κανονισμός δεν επηρεάζει τις δραστηριότητες των κρατών μελών για την κατάστρωση και την εφαρμογή πολιτικών, προγραμμάτων και διακανονισμών προώθησης σε αγορές τρίτων χωρών των εξαγωγών τους που αφορούν εμπορεύματα και διασυνοριακές υπηρεσίες.

2. Η κοινοτική χρηματοδότηση στον τομέα αυτόν θα καλύπτει, ιδίως, την επιλογή, κατάρτιση, προετοιμασία προ της αποστολής και συμμετοχή ομάδων επιχειρηματικών στελεχών της Ευρώπης, κυρίως από τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ), για τη συμμετοχή σε δράσεις στην Ιαπωνία που αποσκοπούν στη βελτίωση της εμπορικής τους παρουσίας στην Ιαπωνική αγορά (εκστρατεία «Πύλη στην Ιαπωνία»).

3. Εκτός από το μέτρο που προβλέπεται στην παράγραφο 2, μπορεί να δίδεται στήριξη στις ακόλουθες δράσεις και μέτρα, οσάκις ενδείκνυται:

α) στη συλλογή πληροφοριών και συμβουλών περί της ακολουθητέας πολιτικής σε εμπορικά θέματα με την Ιαπωνία·

β) διασκέψεις και σεμινάρια για την προώθηση των εμπορικών και επενδυτικών σχέσεων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ιαπωνίας·

γ) επιχειρηματικές αποστολές υψηλού επιπέδου για την αντιμετώπιση συγκεκριμένων ζητημάτων πρόσβασης στην αγορά της Ιαπωνίας·

δ) ειδικές ενέργειες που διευκολύνουν την πρόσβαση των κοινοτικών επιχειρήσεων στην αγορά της Ιαπωνίας, κυρίως τις ΜΜΕ.

4. Κατά την εφαρμογή της παραγράφου 3, η Επιτροπή εξασφαλίζει την πλήρη συμβατότητα των συγκεκριμένων δραστηριοτήτων με τις πολιτικές της Κοινότητας και των κρατών μελών.

Άρθρο 7

Η κοινοτική χρηματοδότηση συνεχίζει να καλύπτει προγράμματα κατάρτισης για τη δημιουργία ομίλων επιχειρηματικών στελεχών στην Ευρώπη, τα οποία θα είναι ικανά να επικοινωνούν και να λειτουργούν στα επιχειρηματικά περιβάλλοντα της Ιαπωνίας και της Κορέας («Προγράμματα κατάρτισης επιχειρηματικών στελεχών»).

Άρθρο 8

Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή των άρθρων 6 και 7 θεσπίζονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία που εκτίθεται στο άρθρο 9.

Άρθρο 9

Διαδικασίες εφαρμογής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 3 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

4. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημερώνεται τακτικά από την Επιτροπή για τις εργασίες της επιτροπής. Προς το σκοπό αυτόν, του διαβιβάζονται οι ημερήσιες διατάξεις των συνεδριάσεων της επιτροπής, τα σχέδια μέτρων που υποβάλλονται στην επιτροπή με σκοπό την υλοποίηση των σχεδίων, τα αποτελέσματα των ψηφοφοριών και οι περιλήψεις των συζητήσεων κατά τις συνεδριάσεις.

Άρθρο 10

1. Η Επιτροπή παρέχει, τη αιτήσει οποιουδήποτε παράγοντος της Κοινότητας και των χωρών εταίρων, εκτεταμένη τεκμηρίωση και κάθε αναγκαία πληροφορία για τα προγράμματα και τους όρους συμμετοχής.

2. Τα αποτελέσματα των προσκλήσεων υποβολής προσφορών, καθώς και ο αριθμός των προσφορών που παρελήφθησαν, η ημερομηνία κατακύρωσης, το όνομα και η διεύθυνση των αναδόχων δημοσιεύονται στο Διαδίκτυο. Ανακοινώνονται επίσης τακτικά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Άρθρο 11

Η Επιτροπή υποβάλλει ανά διετία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση καθορίζει τα αποτελέσματα της εκτέλεσης του προϋπολογισμού και παρουσιάζει τις δράσεις και τα προγράμματα που χρηματοδοτούνται κατά τη διάρκεια του έτους.

Επιπλέον, η Επιτροπή αξιολογεί τις δράσεις και τα προγράμματα που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να διαπιστωθεί εάν έχουν επιτύχει τους στόχους τους. Η αξιολόγηση αυτή πραγματοποιείται εντός τριών ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού. Όπου απαιτείται, οι εκθέσεις αξιολόγησης λαμβάνουν επίσης υπόψη τις συμβατικές υποχρεώσεις και τις αρχές για χρηστή διαχείριση και περιλαμβάνουν τα αποτελέσματα ανάλυσης κόστους-αποτελεσματικότητας.

Ένα περιορισμένο ποσοστό του ετήσιου προϋπολογισμού χρησιμοποιείται για να χρηματοδοτήσει τις μελέτες αξιολόγησης των δράσεων και των προγραμμάτων που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 12

1. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1035/1999 καταργείται.

2. Οιαδήποτε αναφορά στον καταργηθέντα κανονισμό νοείται ως αναφορά στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 13

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στη *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2005.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 26 Φεβρουαρίου 2001.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. LINDH

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 383/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 26ης Φεβρουαρίου 2001

για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών ([1]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1498/98 ([2]), και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του.

(2) Σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφαίνεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 27 Φεβρουαρίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 26 Φεβρουαρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

([1]) ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 66.
([2]) ΕΕ L 198 της 15.7.1998, σ. 4.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε EUR/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας (1)	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	052	91,6
	204	47,1
	212	94,4
	624	113,7
	999	86,7
0707 00 05	052	111,6
	068	133,9
	628	144,3
	999	129,9
0709 10 00	220	162,6
	999	162,6
0709 90 70	052	103,1
	204	59,6
	999	81,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	64,4
	204	49,3
	212	47,7
	220	49,4
	624	57,2
	999	53,6
0805 20 10	204	77,1
	999	77,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	60,9
	204	58,2
	600	86,8
	624	70,0
	999	69,0
0805 30 10	052	54,1
	600	63,3
	999	58,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	91,2
	388	109,8
	400	91,0
	404	71,7
	720	103,1
	728	94,5
	999	93,5
0808 20 50	388	84,4
	400	98,0
	512	75,5
	528	84,7
	999	85,6

(1) Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2032/2000 της Επιτροπής (ΕΕ L 243 της 28.9.2000, σ. 14). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 384/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 26ης Φεβρουαρίου 2001

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2636/1999 όσον αφορά την κοινοποίηση στοιχείων στον τομέα του καπνού, και ειδικότερα όσον αφορά τη μέση τιμή ανά ομάδα ποικιλιών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του ακατέργαστου καπνού [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1336/2000 [2], και ιδίως το άρθρο 21,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Για λόγους καλής διοικητικής λειτουργίας, σκόπιμο είναι να ζητηθεί από τα κράτη μέλη παραγωγής να ανακοινώνουν τα στοιχεία σχετικά με τη μέση τιμή που καταβάλλεται πράγματι από τις επιχειρήσεις εμπορικής επεξεργασίας και η οποία σταθμίζεται βάσει των παραδιδομένων ποσοτήτων ανά παρτίδες ακατέργαστου καπνού.

(2) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης καπνού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα ΙΙ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2636/1999 της Επιτροπής [3] αντικαθίσταται από το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 26 Φεβρουαρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 215 της 30.7.1992, σ. 70.
[2] ΕΕ L 154 της 27.6.2000, σ. 2.
[3] ΕΕ L 323 της 15.12.1999, σ. 4.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Στοιχεία που διαβιβάζονται στην Επιτροπή μηνιαίως από τις 30 Σεπτεμβρίου του αντίστοιχου έτους συγκομιδής

Σωρευτικά στοιχεία για την εν λόγω συγκομιδή.

Συνοπτική έκθεση που διαβιβάζεται στην Επιτροπή, το αργότερο στις 30 Ιουνίου του έτους που έπεται του έτους συγκομιδής.

Συγκομιδή: …… Κράτος μέλος που υποβάλλει τη δήλωση: ……

Ομάδα ποικιλιών: ……

Κατάσταση την τελευταία ημέρα του μήνα που προηγείται εκείνου κατά τον οποίο έγινε η κοινοποίηση. Μήνας: ……

	Κράτος μέλος παραγωγής (το αυτό με το κράτος που υποβάλλει τη δήλωση)	Κράτος μέλος παραγωγής Ονομασία:	Κράτος μέλος παραγωγής Ονομασία:	Κράτος μέλος παραγωγής Ονομασία:
1. Παραδιδόμενη ποσότητα (σε τόνους) 1.1. Συνολική ποσότητα ακατέργαστου καπνού η οποία ανταποκρίνεται στην ελάχιστη ποιότητα, που παραδίδεται στις επιχειρήσεις εμπορικής επεξεργασίας και στο αναφερόμενο στο παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2848/98 ποσοστό υγρασίας 1.2. Ποσότητα ακατέργαστου καπνού η οποία ανταποκρίνεται στην ελάχιστη ποιότητα, που παραδίδεται στις επιχειρήσεις εμπορικής επεξεργασίας από τις ομάδες παραγωγών και στο αναφερόμενο στο παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2848/98 ποσοστό υγρασίας				
2. Πραγματική ποσότητα ακατέργαστου καπνού (σε τόνους) η οποία ανταποκρίνεται στην ελάχιστη παραδιδόμενη ποιότητα, χωρίς προσαρμογή του βάρους συναρτήσει του ποσοστού υγρασίας				
3. Υπολογισμός των ποσοτήτων που μένει να παραδοθούν (σε τόνους)				
4. Μέση τιμή ανά χιλιόγραμμο, σταθμιζομένη ([2]) βάσει των ποσοτήτων που παραδίδονται χωρίς φόρους ή άλλες επιβαρύνσεις, η οποία καταβάλλεται πράγματι από τις επιχειρήσεις εμπορικής επεξεργασίας	(σε εθνικό νόμισμα)	([1])	([1])	([1])

([1]) Για τις συμβάσεις μεταξύ δύο κρατών μελών να διευκρινίζεται το νόμισμα το οποίο προβλέπεται από τη σύμβαση.

([2]) Μέθοδος υπολογισμού : [άθροισμα (QL × PP)]/QT = σταθμισμένη μέση τιμή.
QL είναι η παραδιδόμενη ποσότητα ανά παρτίδα και PP η ποσότητα αγοράς για κάθε παρτίδα για τη σχετική ομάδα. QT είναι το συνολικό ποσό των ποσοτήτων που παραδίδονται στις επιχειρήσεις εμπορικής επεξεργασίας για μία ομάδα ποικιλιών.»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 385/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 26ης Φεβρουαρίου 2001

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2848/98 στον τομέα του ακατέργαστου καπνού όσον αφορά το επιτρεπόμενο όριο υγρασίας για την παράδοση ορισμένων ποικιλιών καπνού και της αναγνωρισμένης ζώνης παραγωγής

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του ακατέργαστου καπνού [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1336/2000 [2], και ιδίως το άρθρο 7,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2848/98 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1998, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 του Συμβουλίου όσον αφορά το καθεστώς των πριμοδοτήσεων, των ποσοστώσεων παραγωγής και της ειδικής ενίσχυσης που χορηγείται στις ομάδες παραγωγών στον τομέα του ακατέργαστου καπνού [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1249/2000 [4], προβλέπει, στο άρθρο 15 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο, ότι τα ποσά του σταθερού τμήματος της πριμοδότησης καθώς και οι ποσότητες που πρέπει να αναγραφούν στη βεβαίωση ποσόστωσης παραγωγής πρέπει να υπολογίζονται βάσει του βάρους του καπνού σε φύλλα, και στο άρθρο 15 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο, ότι το βάρος πρέπει να προσαρμόζεται σε συνάρτηση με το ποσοστό υγρασίας που καθορίζεται στο παράρτημα IV για τη σχετική ποικιλία εντός ορίου 4 %. Ορισμένες ποικιλίες καπνού που υπάγονται στις ομάδες των ποικιλιών II και III, οι οποίες έχουν υποστεί αποξήρανση με παραδοσιακές μεθόδους ξήρανσης στον αέρα, σε παραδοσιακά ξηραντήρια, παράγονται σε περιοχές στις οποίες μπορεί να παρατηρηθούν υψηλά επίπεδα βροχόπτωσης κατά την εποχή παράδοσης. Είναι δύσκολο με τις συνθήκες αυτές να ελεγχθεί ο βαθμός υγρασίας τη στιγμή της παράδοσης με τις παραδοσιακές μεθόδους αποξήρανσης στον αέρα. Πρέπει κατά συνέπεια να προσαρμοστεί το μέγιστο όριο υγρασίας για τα καπνά αυτά.

(2) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2848/98 προβλέπει στο άρθρο 8 ότι οι ζώνες παραγωγής που αναφέρονται στο άρθρο 5 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92, καθορίζονται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2848/98. Η Πορτογαλία ζήτησε από την Επιτροπή να ενταχθεί στις αναγνωρισμένες ζώνες παραγωγής η περιοχή Beiras για την παραγωγή καπνών που ανήκουν στην ομάδα ποικιλιών I. Η πορτογαλική περιοχή Beiras αποτελεί παραδοσιακή ζώνη παραγωγής αναγνωρισμένη για την ομάδα ποικιλιών II. Θα πρέπει κατά συνέπεια να τροποποιηθεί το παράρτημα II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2848/98 ώστε να ενταχθεί η περιοχή αυτή στις αναγνωρισμένες ζώνες παραγωγής για την ομάδα ποικιλιών I.

(3) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης καπνού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2848/98 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 15, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Τα ποσά του σταθερού τμήματος της πριμοδότησης που πρέπει να καταβάλλονται είτε στην ομάδα παραγωγών, που την αναδιανέμει εξ ολοκλήρου σε κάθε μέλος της ομάδας είτε σε κάθε μεμονωμένο παραγωγό που δεν αποτελεί μέλος ομάδας, καθώς και οι ποσότητες που πρέπει να αναγραφούν στη βεβαίωση ποσόστωσης παραγωγής του ενδιαφερόμενου υπολογίζονται βάσει του βάρους του καπνού σε φύλλα της σχετικής ομάδας ποικιλιών, η οποία αντιστοιχεί στην απαιτούμενη ελάχιστη ποιότητα και έχει αναληφθεί από την επιχείρηση εμπορικής επεξεργασίας.

Αν το ποσοστό υγρασίας είναι ανώτερο ή κατώτερο του ποσοστού που καθορίζεται στο παράρτημα VI για τη σχετική ποικιλία, το βάρος προσαρμόζεται για κάθε μονάδα διαφοράς, εντός των ορίων ανοχής που καθορίζονται στο ίδιο παράρτημα.»

2. Το παράρτημα II αντικαθίσταται από το παράρτημα I του παρόντος κανονισμού.

3. Το παράρτημα III αντικαθίσταται από το παράρτημα II του παρόντος κανονισμού.

4. Το παράρτημα IV αντικαθίσταται από το παράρτημα III του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

[1] ΕΕ L 215 της 30.7.1992, σ. 70.
[2] ΕΕ L 154 της 27.6.2000, σ. 2.
[3] ΕΕ L 358 της 31.12.1998, σ. 17.
[4] ΕΕ L 142 της 16.6.2000, σ. 3.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 26 Φεβρουαρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΕΣ ΖΩΝΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Ομάδα ποικιλίας σύμφωνα με το παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92	Κράτος μέλος	Ζώνες παραγωγής
I. Flue cured	Γερμανία	Schleswig-Holstein, Niedersachsen, Bayern, Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Brandenburg, Mechlenburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen -Anhalt, Thüringen
	Ελλάδα	Θράκη, Ανατολική, Κεντρική και Δυτική Μακεδονία, Θεσσαλία, Ήπειρος, Ανατολική Στερεά Ελλάδα, Δυτική Στερεά Ελλάδα, Πελοπόννησος
	Γαλλία	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Auvergne, Limousin, Champagne-Ardenne, Alsace, Lorraine, Rhône-Alpes, Franche-Comité, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Pays-de-Loire, Centre, Poitou-Charentes, Bretagne, Languedoc-Roussillon, Normandie, Bourgogne, Nord-Pas-de-Calais, Picardie, Île-de-France
	Ιταλία	Friuli, Veneto, Lombardia, Piemonte, Toscane, Marche, Umbria Lazio, Abruzzo, Molise, Campania, Basilicata, Puglia, Calabria
	Ισπανία	Extremadura, Andalucía, Castilla y León, Castilla-La Mancha
	Πορτογαλία	Beiras, Ribatejo Oeste, Alentejo, αυτόνομη περιφέρεια των Αζορών
	Αυστρία	Burgenland, Niederösterreich, Oberösterreich, Steiermark
II. Light air cured	Βέλγιο	Flandres, Hainaut, Namur, Luxembourg
	Γερμανία	Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Bayern, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen
	Ελλάδα	Ανατολική, Κεντρική και Δυτική Μακεδονία, Θεσσαλία
	Γαλλία	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Languedoc-Roussillon, Auvergne, Limousin, Poitou-Charentes, Bretagne, Pays-de-Loire, Centre, Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Franche-Comité, Alsace, Lorraine, Champagne-Ardenne, Picardie, Nord-Pas-de-Calais, Haute-Normandie, Basse-Normandie, Bourgogne, Réunion, Île-de-France
	Ιταλία	Veneto, Lombardia, Piemonte, Umbria, Emilia-Romagna, Lazio, Abruzzo, Molise, Campania, Basilicata, Puglia, Sicilia, Friuli, Toscana, Marche
	Ισπανία	Extremadura, Andalucía, Castilla y León, Castilla-La Mancha
	Πορτογαλία	Beiras, Ribatejo Oeste, Entre Douro e Minho, Trás-os-Montes, αυτόνομη περιοχή των Αζόρων
	Αυστρία	Burgenland, Niederösterreich, Oberösterreich, Steiermark
III. Dark air cured	Βέλγιο	Flandres, Hainaut, Namur, Luxembourg
	Γερμανία	Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Bayern, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen
	Γαλλία	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Languedoc-Roussillon, Auvergne-Limousin, Poitou-Charentes, Bretagne, Pays-de-Loire, Centre, Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Franche-Comité, Alsace, Lorraine, Champagne-Ardenne, Picardie, Nord-Pas-de-Calais, Haute-Normandie, Basse-Normandie, Bourgogne, Réunion

Ομάδα ποικιλίας σύμφωνα με το παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92	Κράτος μέλος	Ζώνες παραγωγής
	Ιταλία	Friuli, Trentino, Veneto, Toscana, Lazio, Molise, Campania, Puglia, Sicilia
	Ισπανία	Extremadura, Andalusía, Castilla y Léon, Castilla-La Mancha, Comunidad Valenciana, Navarra, La Rioja, Cataluña, Madrid, Galicia, Asturias, Cantabria, zona de Campezo en el País Vasco, La Palma (Κανάριοι Νήσοι)
	Αυστρία	Burgenland, Niederösterreich, Oberösterreich, Steiermark
IV. Fire cured	Ιταλία	Veneto, Toscana, Umbria, Lazio, Campana, Marche
	Ισπανία	Extremadura, Andalusía
V. Sun cured	Ελλάδα	Δυτική Μακεδονία, Θεσσαλία, Ήπειρος, Ανατολική Στερεά Ελλάδα, Δυτική Στερεά Ελλάδα, Πελοπόννησος, Θράκη και τα νησιά
	Ιταλία	Lazio, Abruzzo, Campania, Basilicata Puglia, Sicilia
VI. Basmas	Ελλάδα	Θράκη, Ανατολική, Κεντρική και Δυτική Μακεδονία, Θεσσαλία, Δυτική Στερεά Ελλάδα
VII. Κατερίνη και παρόμοιες ποικιλίες	Ελλάδα	Ήπειρος, Θεσσαλία, Ανατολική, Κεντρική και Δυτική Μακεδονία, Ανατολική και Δυτική Στερεά Ελλάδα
	Ιταλία	Lazio, Abruzzo, Campania, Basilicata, Puglia
VIII. Καμπά κουλάκ κλασσικό, Ελασσόνα, Μυρωδάτα Αγρινίου, Ζιχνομυρωδάτα	Ελλάδα	Ανατολική, Κεντρική και Δυτική Μακεδονία, Θεσσαλία, Ήπειρος, Ανατολική Στερεά Ελλάδα, Δυτική Στερεά Ελλάδα, Πελοπόννησος και τα νησιά, Θράκη»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΠΟΙΟΤΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

Επιλέξιμος για την πριμοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 είναι ο καπνός υγιούς, ανόθευτης και σύμφωνης με τα συναλλακτικά ήθη ποιότητας, λαμβανομένων υπόψη των τυπικών χαρακτηριστικών της κάθε ποικιλίας, και ο οποίος δεν εμφανίζει τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

α) τεμάχια φύλων·

β) φύλλα πολύ σκισμένα από το χαλάζι·

γ) φύλλα που παρουσιάζουν σοβαρά ελαττώματα ακεραιότητας, και των οποίων η επιφάνεια έχει υποστεί βλάβες κατά περισσότερο από το ένα τρίτο·

δ) φύλλα που έχουν προσβληθεί κατά περισσότερο από 25 % της επιφάνειάς τους από ασθένειες ή από προσβολές εντόμων·

ε) φύλλα που παρουσιάζουν κατάλοιπα φυτοφαρμάκων·

στ) μη ώριμα φύλλα χλωρού πράσινου χρωματιστού·

ζ) φύλλα που έχουν προσβληθεί από παγετό·

η) μουχλιασμένα ή σάπια φύλλα·

θ) φύλλα που έχουν μη αποξηραμένες νευρώσεις, υγρά ή προσβεβλημένα από σήψη ή που έχουν λιπαρές ή χοντρές πλευρές·

ι) φύλλα που προέρχονται από τους οφθαλμούς·

ια) φύλλα που έχουν ασυνήθη οσμή για την εν λόγω ποικιλία·

ιβ) φύλλα που έχουν λερωθεί από προσφυή χρώματα·

ιγ) φύλλα, το ποσοστό υγρασίας των οποίων ξεπερνά τα όρια ανοχής που καθορίζονται στο παράρτημα IV.»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΟΣΟΣΤΑ ΥΓΡΑΣΙΑΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 15

	Ομάδα ποικιλιών	Ποσοστό υγρασίας (%)	Όρια ανοχής (%)
I.	Flue-cured	16	4
II.	Light air-cured		
	Γερμανία, Γαλλία, Βέλγιο, Αυστρία, Πορτογαλία — αυτόνομη περιφέρεια των Αζορών	22	4
	Άλλα κράτη μέλη και άλλες αναγνωρισμένες ζώνες παραγωγής της Πορτογαλίας	20	6
III.	Dark air-cured		
	Βέλγιο, Γερμανία, Γαλλία, Αυστρία	26	4
	Άλλα κράτη μέλη	22	6
IV.	Fire-cured	22	4
V.	Sun-cured	16	4
VI.	Μπασμάς	16	4
VII.	Κατερίνη	16	4
VIII.	Καμπά Κουλάκ κλασσικά, Ελασσόντα, Μυρωδάτα Αγρινίου, Ζιχνομυρωδάτα	16	4»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 386/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 26ης Φεβρουαρίου 2001

για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή όρυζας και των θραυσμάτων της και την αναστολή της έκδοσης των πιστοποιητικών εξαγωγής

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3072/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί κοινής οργανώσεως αγοράς της όρυζας [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1667/2000 [2], και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο και παράγραφος 15,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Κατά το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95, η διαφορά μεταξύ των τιμών στη διεθνή αγορά των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού αυτού και των τιμών των προϊόντων αυτών μέσα στην Κοινότητα δύναται να καλύπτεται από μια επιστροφή κατά την εξαγωγή.

(2) Δυνάμει του άρθρου 13 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95, οι επιστροφές πρέπει να καθορίζονται αφού ληφθούν υπόψη αφενός η κατάσταση και οι προοπτικές εξελίξεως των διαθεσίμων ποσοτήτων των σιτηρών καθώς και οι τιμές τους στην αγορά της Κοινότητας και αφετέρου οι τιμές των σιτηρών και των προϊόντων του τομέα των σιτηρών στη διεθνή αγορά. Σύμφωνα με το ίδιο άρθρο έχει επίσης σημασία να εξασφαλισθεί στις αγορές των σιτηρών μια ισορροπημένη κατάσταση και μια κανονική εξέλιξη των τιμών και των συναλλαγών και, επιπλέον, να ληφθεί υπόψη η οικονομική πλευρά των σχεδιαζόμενων εξαγωγών και η ανάγκη αποφυγής διαταραχών στην αγορά της Κοινότητας, όπως επίσης τα όρια που προκύπτουν από τις συμφωνίες που συνάπτονται κατά τις διατάξεις του άρθρου 300 της συνθήκης.

(3) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1361/76 της Επιτροπής [3] καθόρισε τη μέγιστη ποσότητα θραυσμάτων που μπορεί να περιέχεται στην όρυζα για την οποία καθορίζεται η επιστροφή κατά την εξαγωγή και όρισε το ποσοστό μειώσεως που πρέπει να εφαρμόζεται στην επιστροφή όταν η αναλογία θραυσμάτων που περιέχεται στην όρυζα που εξάγεται είναι ανώτερη από τη μέγιστη αυτή ποσότητα.

(4) Υπάρχουν δυνατότητες εξαγωγής για ποσότητα 14 119 τόνων ρυζιού προς ορισμένους προορισμούς. Θεωρείται κατάλληλη η προσφυγή στη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1162/95 της Επιτροπής [4], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2110/2000 [5], και συνεπώς πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά τον καθορισμό των επιστροφών.

(5) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3072/95 καθορίζει στο άρθρο 13 παράγραφος 5 τα ειδικά κριτήρια τα οποία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της επιστροφής κατά την εξαγωγή της όρυζας και των θραυσμάτων.

(6) Η κατάσταση της διεθνούς αγοράς ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών δύνανται να καταστήσουν αναγκαία τη διαφοροποίηση της επιστροφής για ορισμένα προϊόντα ανάλογα με τον προορισμό τους.

(7) Για να ληφθεί υπόψη η υπάρχουσα ζήτηση για συσκευασμένο μακρόσπερμο ρύζι σε ορισμένες αγορές, πρέπει να προβλεφθεί ο καθορισμός ειδικής επιστροφής όσον αφορά το προϊόν αυτό.

(8) Η επιστροφή πρέπει να καθορίζεται τουλάχιστον μία φορά το μήνα· δύναται να τροποποιείται ενδιαμέσως.

(9) Η εφαρμογή των λεπτομερειών αυτών στην παρούσα κατάσταση της όρυζας, και ιδίως στις τιμές της όρυζας και των θραυσμάτων εντός της Κοινότητας και στη διεθνή αγορά, οδηγεί στον καθορισμό της επιστροφής στα ποσά που αναφέρονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

(10) Στο πλαίσιο της διαχείρισης των περιορισμών σε όγκο που απορρέουν από τις υποχρεώσεις της Κοινότητας στο πλαίσιο του ΙΟΕ, πρέπει να ανασταλεί η έκδοση των πιστοποιητικών εξαγωγής με επιστροφή.

(11) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή των αναφερομένων στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95 προϊόντων, ως έχουν, εκτός από εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ) του εν λόγω άρθρου, καθορίζονται στα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Εκτός από την ποσότητα των 14 119 τόνων που προβλέπεται στο παράρτημα, η έκδοση των πιστοποιητικών εξαγωγής με προκαθορισμό της επιστροφής αναστέλλεται.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Μαρτίου 2001.

[1] ΕΕ L 329 της 30.12.1995, σ. 18.
[2] ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 3.
[3] ΕΕ L 154 της 15.6.1976, σ. 11.
[4] ΕΕ L 117 της 24.5.1995, σ. 2.
[5] ΕΕ L 250 της 5.10.2000, σ. 23.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 26 Φεβρουαρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή της όρυζας και των θραυσμάτων της και την αναστολή της έκδοσης των πιστοποιητικών εξαγωγής

Κωδικός προϊόντος	Προορισμός	Μονάδα μέτρησης	Επιστροφή (1)
1006 20 11 9000	R01	EUR/t	178,00
1006 20 13 9000	R01	EUR/t	178,00
1006 20 15 9000	R01	EUR/t	178,00
1006 20 17 9000	—	EUR/t	—
1006 20 92 9000	R01	EUR/t	178,00
1006 20 94 9000	R01	EUR/t	178,00
1006 20 96 9000	R01	EUR/t	178,00
1006 20 98 9000	—	EUR/t	—
1006 30 21 9000	R01	EUR/t	178,00
1006 30 23 9000	R01	EUR/t	178,00
1006 30 25 9000	R01	EUR/t	178,00
1006 30 27 9000	—	EUR/t	—
1006 30 42 9000	R01	EUR/t	178,00
1006 30 44 9000	R01	EUR/t	178,00
1006 30 46 9000	R01	EUR/t	178,00
1006 30 48 9000	—	EUR/t	—
1006 30 61 9100	R01	EUR/t	223,00
	R02	EUR/t	226,00
	R03	EUR/t	231,00
	064	EUR/t	181,00
	A97	EUR/t	226,00
	021 και 023	EUR/t	226,00
1006 30 61 9900	R01	EUR/t	223,00
	A97	EUR/t	226,00
	064	EUR/t	181,00
1006 30 63 9100	R01	EUR/t	223,00
	R02	EUR/t	226,00
	R03	EUR/t	231,00
	064	EUR/t	181,00
	A97	EUR/t	226,00
	021 και 023	EUR/t	226,00
1006 30 63 9900	R01	EUR/t	223,00
	064	EUR/t	181,00
	A97	EUR/t	226,00
1006 30 65 9100	R01	EUR/t	223,00
	R02	EUR/t	226,00
	R03	EUR/t	231,00
	064	EUR/t	181,00
	A97	EUR/t	226,00
	021 και 023	EUR/t	226,00
1006 30 65 9900	R01	EUR/t	223,00
	064	EUR/t	181,00
	A97	EUR/t	226,00
1006 30 67 9100	021 και 023	EUR/t	226,00
	064	EUR/t	181,00
1006 30 67 9900	064	EUR/t	181,00
1006 30 92 9100	R01	EUR/t	223,00
	R02	EUR/t	226,00
	R03	EUR/t	231,00
	064	EUR/t	181,00
	A97	EUR/t	226,00
	021 και 023	EUR/t	226,00
1006 30 92 9900	R01	EUR/t	223,00
	A97	EUR/t	226,00
	064	EUR/t	181,00
1006 30 94 9100	R01	EUR/t	223,00
	R02	EUR/t	226,00
	R03	EUR/t	231,00
	064	EUR/t	181,00
	A97	EUR/t	226,00
	021 και 023	EUR/t	226,00
1006 30 94 9900	R01	EUR/t	223,00
	A97	EUR/t	226,00
	064	EUR/t	181,00
1006 30 96 9100	R01	EUR/t	223,00
	R02	EUR/t	226,00
	R03	EUR/t	231,00
	064	EUR/t	181,00
	A97	EUR/t	226,00
	021 και 023	EUR/t	226,00
1006 30 96 9900	R01	EUR/t	223,00
	A97	EUR/t	226,00
	064	EUR/t	181,00
1006 30 98 9100	021 και 023	EUR/t	226,00
1006 30 98 9900	—	EUR/t	—
1006 40 00 9000	—	EUR/t	—

(1) Η διαδικασία που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1162/95 άρθρο 7 παράγραφος 4 εφαρμόζεται στα πιστοποιητικά που ζητούνται στο πλαίσιο του εν λόγω κανονισμού για τις ακόλουθες ποσότητες ανάλογα με τον προορισμό:
Προορισμός R01: 2 054 τόνοι
Σύνολο των προορισμών R02 και R03: 2 850 τόνοι
Προορισμοί 021 και 023: 420 τόνοι
Προορισμός 64: 8 495 τόνοι
Προορισμός A97: 300 τόνοι.

Σημ.: Οι κωδικοί των προϊόντων, καθώς και οι κωδικοί των προορισμών της σειράς «Α», ορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3846/87 της Επιτροπής (ΕΕ L 366 της 24.12.1987, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

Οι αριθμητικοί κωδικοί των προορισμών ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2032/2000 της Επιτροπής (ΕΕ L 243 της 28.9.2000, σ. 14).

Οι άλλοι προορισμοί καθορίζονται ως εξής:

R01 Ελβετία, Λιχτενστάιν και κοινότητες Λιβίνιο και Καμπιόνε ντ' Ιτάλια.

R02 Μαρόκο, Αλγερία, Τυνησία, Μάλτα, Αίγυπτος, Ισραήλ, Λίβανος, Λιβύη, Συρία, Πρώην Ισπανική Σαχάρα, Κύπρος, Ιορδανία, Ιράκ, Ιράν, Υεμένη, Κουβέιτ, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Ομάν, Μπαχρέιν, Κατάρ, Σαουδική Αραβία, Ερυθραία, Υπεριορδανία και Λωρίδα της Γάζας, Εσθονία, Λιθουανία, Λετονία, Πολωνία, Τσεχική Δημοκρατία, Σλοβενία, Σλοβακία, Νορβηγία, Νήσοι Φερόες, Ισλανδία, Ρωσία, Λευκορωσία, Βοσνία και Ερζεγοβίνη, Κροατία, Γιουγκοσλαβία, Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, Αλβανία, Ρουμανία, Βουλγαρία, Γεωργία, Αρμενία, Αζερμπαϊτζάν, Μολδαβία, Ουκρανία, Καζακστάν, Τουρκμενιστάν, Ουζμπεκιστάν, Τατζικιστάν, Κιργιστάν.

R03 Κολομβία, Ισημερινός, Περού, Βολιβία, Χιλή, Αργεντινή, Ουρουγουάη, Παραγουάη, Βραζιλία, Βενεζουέλα, Καναδάς, Μεξικό, Γουατεμάλα, Ονδούρα, Ελ Σαλβαδόρ, Νικαράγουα, Κόστα Ρίκα, Παναμάς, Κούβα, Βερμούδες, Νότιος Αφρική, Αυστραλία, Νέα Ζηλανδία, ΕΔΠ Χονκ-Κονγκ, Σιγκαπούρη, Α40, Α11 με εξαίρεση το Σουρινάμ, τη Γουιάνα και τη Μαγαδασκάρη.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 387/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 26ης Φεβρουαρίου 2001

για τον καθορισμό των ποσών των ενισχύσεων για την προμήθεια στις Καναρίους Νήσους προϊόντων ρυζιού κοινοτικής προελεύσεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1601/92 του Συμβουλίου, της 15ης Ιουνίου 1992, περί ειδικών μέτρων σχετικά με ορισμένα γεωργικά προϊόντα υπέρ των γαλλικών υπερποντίων διαμερισμάτων [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2826/2000 [2], και ιδίως το άρθρο 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Βάσει του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1601/92, η ικανοποίηση των αναγκών των Καναρίων Νήσων σε ρύζι διασφαλίζεται όσον αφορά την ποσότητα, τις τιμές και την ποιότητα με τη συγκέντρωση, με ισοδύναμους όρους διαθέσεως με απαλλαγή από την εισφορά, κοινοτικού ρυζιού, πράγμα που συνεπάγεται τη χορήγηση ενισχύσεως για τις παραδόσεις κοινοτικής καταγωγής. Η ενίσχυση αυτή πρέπει να καθοριστεί λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τις δαπάνες των διαφορετικών πηγών εφοδιασμού, και ιδίως την τιμή βάσης που εφαρμόζεται κατά την εξαγωγή προς τις τρίτες χώρες.

(2) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2790/94 της Επιτροπής [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1620/1999 [4], προβλέπει τις κοινές λεπτομέρειες της εφαρμογής του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού των Καναρίων Νήσων σε ορισμένα γεωργικά προϊόντα, εκ των οποίων τα σιτηρά.

(3) Η εφαρμογή των λεπτομερειών αυτών στην παρούσα κατάσταση των αγορών στον τομέα των σιτηρών, και ιδίως των προϊόντων αυτών στο ευρωπαϊκό μέρος της Κοινότητας και στη διεθνή αγορά, οδηγεί στο να καθοριστεί η ενίσχυση για τον εφοδιασμό των Καναρίων Νήσων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1601/92, τα ποσά των ενισχύσεων για την προμήθεια ρυζιού κοινοτικής καταγωγής στα πλαίσια του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού των Καναρίων Νήσων καθορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Μαρτίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 26 Φεβρουαρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] ΕΕ L 173 της 27.6.1992, σ. 13.
[2] ΕΕ L 328 της 23.12.2000, σ. 2.
[3] ΕΕ L 296 της 17.11.1994, σ. 23.
[4] ΕΕ L 192 της 24.7.1999, σ. 19.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 26ής Φεβρουαρίου 2001, για τον καθορισμό των ποσών των ενισχύσεων για την προμήθεια στις Καναρίους Νήσους προϊόντων ρυζιού κοινοτικής προελεύσεως

(σε EUR/t)

Προϊόν (Κωδικός ΣΟ)	Ποσό της ενίσχυσης
Λευκασμένο ρύζι (1006 30)	234,00
Θραύσματα (1006 40)	51,00

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 388/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 26ης Φεβρουαρίου 2001

για τον καθορισμό των ποσών των ενισχύσεων για την προμήθεια στις Αζόρες και στη Μαδέρα προϊόντων ρυζιού κοινοτικής προελεύσεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1600/92 του Συμβουλίου, της 15ης Ιουνίου 1992, περί ειδικών μέτρων σχετικά με ορισμένα γεωργικά προϊόντα υπέρ των Αζορών και της Μαδέρας [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2826/2000 [2], και ιδίως το άρθρο 10,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Βάσει του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1600/92, η ικανοποίηση των αναγκών των Αζορών και της Μαδέρας σε ρύζι διασφαλίζεται όσον αφορά την ποσότητα, τις τιμές και την ποιότητα με τη συγκέντρωση, με ισοδύναμους όρους διαθέσεως με απαλλαγή από την εισφορά, κοινοτικού ρυζιού, πράγμα που συνεπάγεται τη χορήγηση ενισχύσεως για τις παραδόσεις κοινοτικής καταγωγής· ότι η ενίσχυση αυτή πρέπει να καθοριστεί λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τις δαπάνες των διαφορετικών πηγών εφοδιασμού, και ιδίως την τιμή βάσης που εφαρμόζεται κατά την εξαγωγή προς τις τρίτες χώρες. Οι στόχοι αυτοί συνεπάγονται διαφοροποίηση της ενισχύσεως κατά προϊόν.

(2) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1696/92 της Επιτροπής [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2596/93 [4], προβλέπει τις κοινές λεπτομέρειες της εφαρμογής του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού των Αζορών και της Μαδέρας σε ορισμένα γεωργικά προϊόντα, εκ των οποίων το ρύζι. Οι συμπληρωματικές ή παρεκκλιτικές λεπτομέρειες από τις διατάξεις του προαναφερθέντος κανονισμού καθορίστηκαν από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1983/92 της Επιτροπής, της 16ης Ιουλίου 1992, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ειδικού καθεστώτος για τον εφοδιασμό σε προϊόντα του τομέα του ρυζιού των Αζορών και της Μαδέρας και για καθορισμό του προβλεπόμενου ισοζυγίου εφοδιασμού [5], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1683/94 [6].

(3) Η εφαρμογή των λεπτομερειών αυτών στην παρούσα κατάσταση των αγορών στον τομέα του ρυζιού, και ιδίως των προϊόντων αυτών στο ευρωπαϊκό μέρος της Κοινότητας και στη διεθνή αγορά, οδηγεί στο να καθοριστεί η ενίσχυση για τον εφοδιασμό των Αζορών και της Μαδέρας που περιλαμβάνονται στο παράρτημα.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1600/92, τα ποσά των ενισχύσεων για την προμήθεια του ρυζιού κοινοτικής καταγωγής στα πλαίσια του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού των Αζορών και της Μαδέρας καθορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Μαρτίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 26 Φεβρουαρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] ΕΕ L 173 της 27.6.1992, σ. 1.
[2] ΕΕ L 328 της 23.12.2000, σ. 2.
[3] ΕΕ L 179 της 1.7.1992, σ. 6.
[4] ΕΕ L 238 της 23.9.1993, σ. 24.
[5] ΕΕ L 198 της 17.7.1992, σ. 37.
[6] ΕΕ L 178 της 12.7.1994, σ. 53.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, για τον καθορισμό των ποσών των ενισχύσεων για την προμήθεια στις Αζόρες και στη Μαδέρα προϊόντων ρυζιού κοινοτικής προελεύσεως

(σε EUR/t)

Προϊόν (Κωδικός ΣΟ)	Ποσό της ενίσχυσης	
	Προορισμός	
	Αζόρες	Μαδέρα
Λευκασμένο ρύζι (1006 30)	234,00	234,00

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 389/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 26ης Φεβρουαρίου 2001

για καθορισμό της επιστροφής στην παραγωγή για τα ελαιόλαδα που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή ορισμένων κονσερβών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1966, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2826/2000 [2], και ιδίως το άρθρο 20α,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στο άρθρο 20α του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ προβλέπεται η χορήγηση επιστροφής στην παραγωγή για το ελαιόλαδο που χρησιμοποιείται για την παρασκευή ορισμένων κονσερβών. Σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου αυτού και με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, η Επιτροπή καθορίζει κάθε δύο μήνες την επιστροφή αυτή.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 20α παράγραφος 2 του προαναφερθέντος κανονισμού, η επιστροφή καθορίζεται με βάση την απόκλιση που υπάρχει μεταξύ των τιμών που διαμορφώνονται στη διεθνή αγορά και στην κοινοτική αγορά λαμβάνοντας υπόψη την επιβάρυνση κατά την εισαγωγή που εφαρμόζεται για το ελαιόλαδο που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 1509 90 00 κατά τη διάρκεια μιας περιόδου αναφοράς, καθώς και τα στοιχεία που επιλέγησαν κατά τον καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή που ισχύουν για τα ελαιόλαδα αυτά κατά τη διάρκεια μιας περιόδου αναφοράς. Ως περίοδος αναφοράς, πρέπει να θεωρηθεί η περίοδος των δύο μηνών που προηγούνται της περιόδου ισχύος της επιστροφής στην παραγωγή.

(3) Από την εφαρμογή του προαναφερθέντων κριτηρίων οδηγούμεθα στον καθορισμό της κατωτέρω επιστροφής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τους μήνες Μάρτιο και Απρίλιο 2001, η επιστροφή στην παραγωγή που αναφέρεται στο άρθρο 20α παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ ισούται με 44,00 EUR/100 kg.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Μαρτίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 26 Φεβρουαρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ 172 της 30.9.1966, σ. 3025/66.
[2] ΕΕ L 328 της 23.12.2000, σ. 2.

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 19ης Ιουλίου 2000

σχετικά με την κρατική ενίσχυση την οποία η Ισπανία έθεσε σε εφαρμογή υπέρ του τομέα θαλάσσιων μεταφορών (νέα σύμβαση παροχής δημοσίων υπηρεσιών θαλάσσιων μεταφορών)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2000) 2447]

(Το κείμενο στην ισπανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2001/156/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1, στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τα προαναφερθέντα άρθρα [1] και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Με καταγγελία που υποβλήθηκε στις 8 Ιανουαρίου 1998, η Επιτροπή πληροφορήθηκε ότι η Ισπανία είχε προξηρύξει μειοδοτικό διαγωνισμό για την παροχή υπηρεσιών θαλάσσιων μεταφορών οι οποίες συμπεριελάμβαναν υποχρεώσεις παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας (εφεξής καλούμενες «ΥΚΩ»), μεταξύ της ηπειρωτικής Ισπανίας και των νήσων της. Με επιστολή της 26ης Ιανουαρίου 1998, η Επιτροπή ενημέρωσε τις ισπανικές αρχές σχετικά με την ανησυχία της για τη σύμβαση και τον τρόπο κατακύρωσής της.

(2) Με επιστολή της 5ης Μαρτίου 1998, η Επιτροπή ενημέρωσε την Ισπανία για την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ σχετικά με την προαναφερόμενη σύμβαση, η οποία συνήφθη μεταξύ της Ισπανίας και της εταιρείας Trasmediterránea, (εφεξής καλούμενη «Trasmed»), στις 20 Ιανουαρίου 1998. Η Επιτροπή παραχώρησε στις ισπανικές αρχές χρόνο ενός μηνός προκειμένου, οι τελευταίες, να απαντήσουν στις παρατηρήσεις που διατυπώθηκαν σχετικά με τα θεμελιώδη σχετικά ζητήματα και ταυτόχρονα ζήτησε από αυτές να επιβεβαιώσουν την αναστολή της χορήγησης κρατικής ενίσχυσης εντός 10 εργάσιμων ημερών από την κοινοποίηση της επιστολής.

(3) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [2]. Η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τη σύμβαση.

[1] ΕΕ C 147 της 13.5.1998, σ. 10.
[2] Βλέπε υποσημείωση 1.

(4) Η Επιτροπή έλαβε σχετικές παρατηρήσεις εκ μέρους των ενδιαφερόμενων, τις οποίες διεβίβασε στην Ισπανία, παρέχοντάς της τη δυνατότητα να τις σχολιάσει και έλαβε τα σχόλιά της με επιστολές της 18ης Μαρτίου, 7ης Απριλίου και 23ης Ιουλίου 1998. Διεξήχθησαν επίσης διάφορες συνεδριάσεις, μεταξύ άλλων, και μία στις 3 Ιουνίου 1999.

II. **ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ**

ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

(5) Με την από 30 Ιουλίου 1997 επιστολή τους, οι ισπανικές αρχές, σύμφωνα με υποχρέωσή τους που απορρέει από το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3577/92 [3], του Συμβουλίου κοινοποίησαν στην Επιτροπή τη πρόθεσή τους να τροποποιήσουν το ισχύον στην Ισπανία καθεστώς που ρυθμίζει την ακτοπλοΐα. Οι ισπανικές αρχές ενημερώθηκαν ότι οι υπηρεσίες της Επιτροπής είχαν διαπιστώσει διάφορα προβλήματα τόσον όσον αφορά τη βασική έννοια του σχεδίου του διατάγματος διά του οποίου τροποποιείται το καθεστώς όσο και τη σύνταξή του. Οι ισπανικές αρχές κατέθεσαν τροπολογίες σε τμήμα των άρθρων, αλλά στις 19 Σεπτεμβρίου 1997 προχώρησαν τη διαδικασία και ενέκριναν το Βασιλικό διάταγμα αριθ. 1466/1997 [4] χωρίς να συμβουλευθούν εκ νέου τις υπηρεσίες της Επιτροπής. Αυτό θεωρήθηκε αθέτηση των υποχρεώσεών τους και απεστάλη επιστολή στις ισπανικές αρχές στις 22 Οκτωβρίου 1997, στην οποία οι τελευταίες απάντησαν στις 9 Δεκεμβρίου 1997. Τους εστάλη προειδοποιητική επιστολή στις 20 Απριλίου 1998, και οι αντίστοιχες απαντήσεις παραλήφθηκαν μέσω επιστολών στις 27 Μαΐου και 8 Ιουλίου 1998.

(6) Το διάταγμα εμπίπτει σε ένα καθεστώς χορήγησης αδειών λειτουργίας στις τακτικές γραμμές ακτοπλοΐας στην Ιβηρική Χερσόνησο και τα εδάφη εκτός αυτής, καθώς επίσης και μεταξύ των τελευταίων. Η παροχή των εν λόγω υπηρεσιών απαιτεί προηγούμενη σχετική άδεια, η ισχύς της οποίας εξαρτάται από την συμμόρφωση προς τις ΥΚΩ [όπως ορίζει το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3577/92] την οποία η ισπανική θαλάσσια διοίκηση έχει τη διακριτική ευχέρεια να απαιτεί από τους μεταφορείς. Το διάταγμα ορίζει επίσης ότι, σε περίπτωση που το καθεστώς χορήγησης αδειών δεν παρέχει επαρκές επίπεδο υπηρεσιών στις προαναφερθείσες τακτικές γραμμές ακτοπλοΐας, οι ισπανικές αρχές θα μπορούν να συνάπτουν τις απαραίτητες δημόσιες συμβάσεις, αφήνοντας τις εν λόγω γραμμές διαθέσιμες σε άλλους ενδιαφερόμενους παροχείς υπηρεσιών.

Η ΣΥΜΒΑΣΗ

(7) Με επιστολή της 2ας Οκτωβρίου 1997, οι ισπανικές αρχές διαβίβασαν στις υπηρεσίες της Επιτροπής αντίγραφο της συγγραφής υποχρεώσεων που θα χρησιμοποιούσαν για την ανάθεση της σύμβασης παροχής υπηρεσιών ΥΚΩ σε εννέα γραμμές με τις περιοχές της χερσονήσου. Η εικοσαετής σύμβαση ΥΚΩ με την Trasmed η οποία ίσχυε τότε, θα έληγε στις 31 Δεκεμβρίου 1997 [5].

(8) Πραγματοποιήθηκε σειρά συναντήσεων στις 10, 15 και 16 Οκτωβρίου 1997 για τη συζήτηση των προβλημάτων τόσο του τροποποιημένου διατάγματος όσο και της νέας σύμβασης ΥΚΩ. Εφόσον υπήρχε διαφωνία σχετικά με το συμβιβάσιμο του βασιλικού διατάγματος με τη νέα συμφωνία ΥΚΩ, οι υπηρεσίες της Επιτροπής απέστειλαν σειρά ερωτήσεων στις ισπανικές αρχές και πραγματοποιήθηκαν διάφορες συναντήσεις για τη διεξοδικότερη συζήτηση και διασαφήνιση των εν λόγω ζητημάτων.

(9) Με τις από 27 Νοεμβρίου 1997 επιστολή της, απευθυνόμενη στον ισπανό υπουργό Ανάπτυξης, η Επιτροπή δήλωσε ότι αν οι ισπανικές αρχές δεν μπορούσαν να κάνουν χρήση της διαδικασίας των συμβάσεων ΥΚΩ ως ορίζεται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές περί κρατικών ενισχύσεων για τις θαλάσσιες μεταφορές [6], τότε ήταν υποχρεωμένες να κοινοποιήσουν καθε νέα σύμβαση ΥΚΩ ως κρατική ενίσχυση. Οι ισπανικές αρχές δεν συμμορφώθηκαν με αυτή την παρατήρηση.

(10) Τα κύρια χαρακτηριστικά της σύμβασης που συνήφθη είναι τα ακόλουθα:

— η σύμβαση αφορά την παροχή τακτικών υπηρεσιών θαλασσίων μεταφορών επιβατών και οχημάτων υπό το καθεστώς αποσκευών σε δέκα διαδρομές (εννέα με αποζημίωση και ένα όχι) μεταξύ Βαρκελώνης — Βαλένθια και Βαλεαρίδων Νήσων, Κάδιθ και Καναρίων Νήσων, Αλμερία — Μάλαγα και Μελίγια, και Αλχεθίρας και Θέουτα (για την τελευταία αυτή διαδρομή δεν υφίστατο αποζημίωση),

[3] ΕΕ L 364 της 12.12.1992, σ. 7.
[4] Φύλλο της Εφημερίδας της Ισπανικής Κυβερνήσεως 226 της 20.9.1997, σ. 27712.
[5] Σχετικά με αυτή τη σύμβαση, η Επιτροπή, σύμφωνα με την παράγραφο 1 τον άρθρου 93 της συνθήκης, αποφάσισε στις 5 Νοεμβρίου 1997 να προτείνει στις ισπανικές αρχές τη λήψη των κατάλληλων μέτρων για την εναρμόνιση των διατάξεων που διέπουν την παροχή οικονομικής ενίσχυσης στην Trasmed με το κοινοτικό δίκαιο, και η απόφαση διαβιβάστηκε στις ισπανικές αρχές μέσω επιστολής (αριθ. 10045) της 3ης Δεκεμβρίου 1997.
[6] ΕΕ C 205 της 5.7.1997, σ. 5.

— καταρτίστηκε προϋπολογισμός αποζημίωσης ύψους 6,6 δισεκατομμυρίων ισπανικών πεσετών για περίοδο έξι ετών, αρχής γενομένης το 1998,

— η σύμβαση καταρτίστηκε υπό τη μορφή δέσμης: όλες οι γραμμές θα εκχωρηθούν σε μία εταιρία μέσω διαγωνισμού. Ωστόσο, αυτό δεν συνεπάγεται αποκλειστικότητα ως προς τις διαδρομές, οι οποίες θα είναι ανοιχτές και σε άλλους παροχείς, οι οποίοι θα πρέπει να πληρούν μια σειρά από προϋποθέσεις προκειμένου να τους χορηγηθεί η σχετική άδεια. Αυτές οι προϋποθέσεις συμπεριλαμβάνονται ως ΥΚΩ,

— η σύμβαση θα είναι διάρκειας 6 + 2 + 2 (10) ετών, ενώ η δεύτερη ανανέωση θα υπόκειται σε προηγούμενη διαβούλευση με την Επιτροπή και έγκριση αυτής.

(11) Η προκήρυξη του διαγωνισμού δημοσιεύθηκε στο φύλλο της εφημερίδας της ισπανικής κυβέρνησης στις 17 Δεκεμβρίου 1999, καθώς και σύνοψη αυτής στην Lloyd's List στις 23 Δεκεμβρίου 1997. Η προθεσμία για την υποβολή των προσφορών ήταν η 31 Δεκεμβρίου 1997. Στις 8 Ιανουαρίου 1998, η Επιτροπή έλαβε καταγγελία από μια εταιρεία η οποία θεωρούσε ότι είχε ζημιωθεί από τον ελάχιστο χρόνο που είχε στη διάθεσή της για την προετοιμασία της προσφοράς της.

(12) Δεδομένου ότι σύμφωνα με την άποψη της ισπανικής κυβέρνησης η σύμβαση ήταν σύμφωνη προς τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη χορήγηση ενίσχυσης για τις θαλάσσιες μεταφορές, αυτή δεν κοινοποιήθηκε ως κρατική ενίσχυση σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 88 της συνθήκης.

(13) Η Επιτροπή, εφόσον κίνησε τη διαδικασία και βασιζόμενη στις πληροφορίες που είχε στη διάθεσή της, εξέφρασε αμφιβολίες βασιζόμενες στο συμβιβάσιμο του μέτρου με την κοινή αγορά τόσο όσον αφορά την ουσία της σύμβασης όσο και τον τρόπο με τον οποίο αυτή είχε κατακυρωθεί. Η Επιτροπή εξέφραζε ανησυχίες σχετικά με τις ακόλουθες πλευρές:

1. Κοινοποίηση και απουσία κατάλληλου μειοδοτικού διαγωνισμού: δεδομένων του μεγέθους, της διάρκειας και της σπουδαιότητας της σύμβασης, η κοινοποίηση της προκήρυξης και ο χρόνος που παραχωρήθηκε στους διαγωνιζόμενους προκειμένου να υποβάλουν τις προσφορές τους δεν ήταν επαρκείς.

2. Δεν καθορίστηκαν επαρκώς και εκ των προτέρων οι ισχύοντες όροι για άλλους παροχείς υπηρεσιών που δραστηριοποιούνται στις ίδιες γραμμές εκ παραλλήλου με και ως ανταγωνιστές του παροχέα των υπηρεσιών ΥΚΩ με αποζημίωση.

3. Γραμμή Αλχεθίρας — Θέουτα: επί του παρόντος διάφοροι ιδιωτικοί παροχείς καλύπτουν αυτή τη διαδρομή, οι οποίοι ενεργούν εμπορικά. Στη σύμβαση υπάρχει επιφύλαξη του δικαιώματος χορήγησης κρατικής οικονομικής ενίσχυσης προς τον υπερθεματιστή της σύμβασης ΥΚΩ στο μέλλον, σε περίπτωση που υπάρξει κάποια έλλειψη σταθερότητας στην παροχή υπηρεσιών στη συγκεκριμένη διαδρομή. Όντως, δεν υπήρξε καμία πραγματική προκήρυξη διαγωνισμού για τις εν λόγω υπηρεσίες και συνεπώς καμία μέθοδος κατάλληλη για τον καθορισμό του απαραίτητου επιπέδου οικονομικής αντιστάθμισης του κράτους λόγω των ενδεχόμενων ΥΚΩ.

4. Διάρκεια: η διάρκεια της σύμβασης είναι εξαετής με δυνατότητα ανανέωσης δύο φορές, για δύο έτη κάθε φορά. Η πρώτη ανανέωση θα ήταν εφικτή για δύο έτη αν σε τουλάχιστον πέντε από τις δέκα διαδρομές που καλύπτει η σύμβαση, δεν είχε εμφανισθεί καμία παράλληλη εμπορική παροχή υπηρεσιών. Η δεύτερη ανανέωση θα λάμβανε χώρα κατόπιν κοινοποίησης της Επιτροπής. Το χρονικό διάστημα μεταξύ των προκηρύξεων διαγωνισμού (η ελάχιστη διάρκεια ισχύος της σύμβασης) θα ήταν μεταξύ έξι και δέκα ετών, το οποίο σύμφωνα με την άποψη της Επιτροπής είναι υπερβολικά μεγάλο και θα δυσχεράνει άνευ λόγου την ανάπτυξη της αγοράς. Από την άλλη, εκφράστηκαν ανησυχίες σχετικά με την παρουσίαση της σύμβασης υπό τη μορφή δέσμης ή συνολικής σύμβασης, γιατί αυτό σημαίνει ότι θα μπορούσαν να συμμετέχουν στο διαγωνισμό μόνον μεγάλες εταιρείες ή όμιλοι εταιρειών.

(14) Η σύμβαση, με την τρέχουσα σύνταξή της, αποκλείει εμπράκτως την εφαρμογή του δικαιώματος για την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών ακτοπλοΐας μεταξύ των ισπανικών νήσων από την 1η Ιανουαρίου 1999, όπως αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3577/92, τόσο όσον αφορά τη διάρκεια της σύμβασης όσο και τη δημιουργία μίας δέσμης όλων των διαδρομών.

III. **ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ**

ΕΤΑΙΡΕΙΑ TRASMEDITERRÁNEA

(15) Η Trasmed, στη δήλωσή της που υπέβαλε στην Επιτροπή στις 11 Ιουνίου 1998, διέψευσε την ύπαρξη επιπτώσεων στις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών λόγω του ότι δεν έχουν ελευθερωθεί ακόμη οι θαλάσσιες μεταφορές ατόμων και οχηματαγωγών, καθώς και η ακτοπλοΐα μεταξύ των νήσων της Ισπανίας. Το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3577/92 απαλλάσσει την Ισπανία (όπως και άλλα κράτη μέλη) από την υποχρέωση ελευθέρωσης της ακτοπλοΐας έως τις αρχές του 1999, γεγονός που σημαίνει ότι δεν υφίσταται κανένας ανταγωνισμός μεταξύ των ισπανικών εταιρειών θαλάσσιων μεταφορών και των

εφοπλιστών σε άλλα κράτη μέλη, τα πλοία των οποίων είναι νηολογημένα σε άλλα κράτη μέλη που συμμετέχουν στην εσωτερική αγορά. Συνεπώς, το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών ουδόλως επηρεάζεται. Αναφέρθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων η οποία επισημαίνει ότι οι επιδοτήσεις που έχουν χορηγηθεί στις εταιρείες που παράγουν εμπορεύματα ή παρέχουν υπηρεσίες σε έναν τομέα στον οποίο δεν υφίσταται διακοινοτικό εμπόριο δεν περιλαμβάνονται στη σφαίρα εφαρμογής του άρθρου 87 της συνθήκης (αποφάσεις της 21ης Ιανουαρίου 1976 σχετικά με την υπόθεση αριθ. C-40/75, Produits Bertrand SA κατά της Επιτροπής, και της 3ης Φεβρουαρίου 1977 σχετικά με την υπόθεση αριθ. C-52/76, Benedetti κατά Munari) ([7]).

(16) Επιπλέον, ισχυρίστηκε ότι τα μέτρα που έλαβε η Ισπανία είναι σε πλήρη συμφωνία με τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις ενισχύσεις προς τις θαλάσσιες μεταφορές. Ως προς τη διάρκεια της σύμβασης, οι κατευθυντήριες γραμμές επικαλούνται τη γενική αρχή εύλογου χαρακτήρα και καθορίζουν μια ενδεικτική προθεσμία, προσφέροντας έτσι κάποιο περιθώριο αξιολόγησης στα κράτη μέλη.

(17) Όσον αφορά τις ανανεώσεις της διάρκειας της σύμβασης, η πρώτη εξαρτιόταν από την τήρηση συγκεκριμένων προϋποθέσεων, μόνο στην περίπτωση που δεν θα εμφανιζόταν παράλληλη εμπορική προσφορά για πέντε από τις δέκα διαδρομές που καλύπτει η σύμβαση. Το ενδεχόμενο μιας δεύτερης ανανέωσης είναι απρόοπτη και έκτακτη, και μπορεί να εμφανιστεί μόνο για λόγους δημόσιου συμφέροντος και θα πρέπει να κοινοποιηθεί στην Επιτροπή, η οποία μπορεί να προβάλει την αντίθεσή της.

(18) Όσον αφορά την κοινοποίηση και προκήρυξη μειοδοτικού διαγωνισμού, η Trasmed δήλωσε ότι, κατά τη γνώμη της, ούτε οι κατευθυντήριες γραμμές αλλά ούτε και ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3577/92 (περί θαλάσσιας ακτοπλοΐας) δεν καθορίζουν τις προϋποθέσεις για την κοινοποίηση και το περιεχόμενο των προκηρύξεων κοινοποιηθέντων δημόσιων διαγωνισμών που διοργανώνονται από τα κράτη μέλη. Συνεπώς, εκτιμά ότι εναπόκειται στα κράτη μέλη να καθορίσουν τις προϋποθέσεις για την εν λόγω κοινοποίηση.

(19) Επεσήμανε ότι οι προϋποθέσεις κοινοποίησης που καθορίζει η ισπανική νομοθεσία προσαρμόζονται επαρκώς στους κοινοτικούς κανόνες και υπενθύμισε ότι «η προθεσμία των δεκατριών ημερών που προβλέπεται από την ισπανική νομοθεσία για τις διαδικασίες κατεπείγοντος δεν είναι τόσο σύντομη ή δεν δημιουργεί διακρίσεις, όπως πιστεύει η Επιτροπή. Πράγματι, παρότι δεν ισχύει στο παρόν θέμα, αξίζει να αναφερθούμε στο άρθρο 20» της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, σχετικά με το συντονισμό των διαδικασιών κατακύρωσης των δημοσίων συμβάσεων για την παροχή υπηρεσιών ([8]), της οποίας τελευταία τροποποίηση αποτελεί η οδηγία 97/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([9]). Κατά την άποψη της Trasmed, η εν λόγω πληρωμή δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση σύμφωνα με την παράγραφο 1 του αρθρου 87 της συνθήκης, αλλά κάποιες ΥΚΩ για τις οποίες η Ισπανία είναι υποχρεωμένη να παρέχει αποζημίωση.

(20) Σχετικά με την εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 86 της συνθήκης, η Trasmed επανέλαβε τη βούλησή της να παρέχει στην Επιτροπή τις πληροφορίες που αφορούν τις δαπάνες που επιβαρύνουν την παροχή αυτών των υπηρεσιών δημοσίου συμφέροντος σε καθεμιά από τις θαλάσσιες διαδρομές που καλύπτει η σύμβαση, χάρη στις οποίες η Επιτροπή θα έχει αποδείξεις ότι η αποζημίωση που κατέβαλε η Ισπανία δεν υπερβαίνει αυτές τις επιπλέον δαπάνες. Επεσήμανε ότι το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με την απόφασή του της 19ης Μαρτίου 1991 επί της υπόθεσης C-202/88, Γαλλία κατά της Επιτροπής ([10]), όρισε ότι πρέπει να πληρούνται δύο προϋποθέσεις προκειμένου να εφαρμοστεί η εξαίρεση της παραγράφου 2 του άρθρου 86: α) ότι η εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού εμποδίζει την επιχείρηση ως προς τη διεξαγωγή των δραστηριοτήτων της και β) ότι οι εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών δεν επηρεάζονται με κανέναν τρόπο ενάντιο προς το κοινοτικό συμφέρον.

(21) Στην παρούσα υπόθεση, θεωρεί ότι οι αποζημιώσεις που καταβλήθηκαν από την κυβέρνηση βάσει της σύμβασης αφορούν την παροχή των απαραίτητων αυτών υπηρεσιών και η εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού θα παρακώλυε την παροχή των συγκεκριμένων υπηρεσιών και, εφόσον η Trasmed δεν δραστηριοποιείται σε τομείς ανοιχτούς στον κοινοτικό ανταγωνισμό ([11]), αυτό δεν επηρεάζει τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.

(22) Στην απόφαση κίνησης διαδικασίας της Επιτροπής, αυτή ζήτησε από τις ισπανικές αρχές να επιβεβαιώσουν την αναστολή της καταβολής της αποζημίωσης. Η Trasmed επισημαίνει ότι η πλήρης και αυτόματη αναστολή της καταβολής της αποζημίωσης αυτής θα αποτελούσε σοβαρή απειλή για τη συνέχιση της παροχής των υπηρεσιών.

([7]) Συλλογή 1976, σ. 1 και Συλλογή 1977, σ. 163, αντιστοίχως.
([8]) ΕΕ L 209 της 24.7.1992, σ. 1.
([9]) ΕΕ L 328 της 28.11.1997, σ. 1.
([10]) Συλλογή 1991, σ. I-1223.
([11]) Έως την 1η Ιανουαρίου 1999 μόνον οι κοινοτικοί εφοπλιστές των οποίων τα πλοία έχουν νηολογηθεί στην Ισπανία είχαν το προνόμιο να παρέχουν τις εν λόγω υπηρεσίες.

ANAVE (ΕΝΩΣΗ ΙΣΠΑΝΩΝ ΠΛΟΙΚΤΗΤΩΝ)

(23) Η Anave ένωση ισπανών πλοιοκτητών) επισημαίνει ότι στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3577/92 ορίζεται ότι ο κανονισμός δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση της εν λόγω σύμβασης. Επιπλέον, επισημαίνει ότι η προθεσμία της πενταετούς διάρκειας της ισχύος μιας σύμβασης ΥΚΩ είναι απλώς ενδεικτική: το κείμενο αναφέρει κατά λέξη ότι «καταρχάς, δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τα πέντε έτη», συνεπώς μια εξαετής διάρκεια είναι απολύτως εύλογη και συνάδει προς τις κατευθυντήριες γραμμές.

(24) Η Anave διαμαρτύρεται για το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν έκανε καμία διάκριση μεταξύ του τμήματος της αποζημίωσης που θα μπορούσε πιθανώς να θεωρηθεί ως κρατική ενίσχυση και του τμήματος εκείνου που αφορά την παροχή υπηρεσιών κοινής ωφέλειας, και δεν προέβη σε αξιολόγηση των δύο αυτών σκελών. Χωρίς αυτή την αποζημίωση, η Trasmed θα αντιμετώπιζε τέτοια οικονομικά προβλήματα ώστε να μην μπορεί να παρέχει τις εν λόγω υπηρεσίες τηρώντας τους απαραίτητους κανόνες για τη απρόσκοπτη και τακτική παροχή των υπηρεσιών και την ποιότητα αυτών.

(25) Επίσης, αναφέρει ότι οι ίδιες οι επιχειρήσεις οι οποίες έχουν εκφράσει παράπονα προς την Επιτροπή λόγω της τελευταίας αυτής σύμβασης απευθύνθηκαν στην επιτροπή τακτικών γραμμών της Anave (αποτελούμενη από 21 εταιρείες θαλάσσιων μεταφορών, πολλές εκ των οποίων ανταγωνίζονται την Trasmed στη μεταφορά επιβατών και εμπορευμάτων) και επικαλέστηκαν την πιθανότητα προσφυγής της ένωσης ενώπιον των ισπανικών δικαστηρίων για την υπόθεση της σύμβασης. Η εν λόγω επιτροπή εξέτασε διεξοδικά την υπόθεση και δεν βρήκε καμία βάση για τέτοια προσφυγή και συνεπώς απέρριψε την πρόταση.

FRED OLSEN SA

(26) Η Fred Olsen SA είναι ισπανική εταιρεία παροχής υπηρεσιών θαλάσσιων μεταφορών, ανταγωνίστρια της Trasmed στις διαδρομές μεταξύ των Καναρίων Νήσων (παρότι δεν πρόκειται για καμία από τις διαδρομές που αναφέρονται στην εν λόγω σύμβαση). Κατα την άποψη της Fred Olsen SA, ο καλύτερος και αποτελεσματικότερος τρόπος με τον οποίον η Ισπανία μπορεί να χορηγήσει οικονομική ενίσχυση σε διασυνδέσεις θαλάσσιων μεταφορών θα ήταν η επιδότηση των τιμών των εισιτηρίων, ανεξάρτητα από τον χρησιμοποιούμενο μεταφορέα. Κάτι τέτοιο θα προλάμβανε τη στρέβλωση των τιμών των ναύλων μεταξύ των μεταφορέων. Η Fred Olsen SA προσέφυγε στα ισπανικά δικαστήρια κατά της Ισπανίας σχετικά με την εν λόγω σύμβαση.

ASEMAR (ΕΝΩΣΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ)

(27) Η Asemar είναι ένωση ισπανικών ιδιωτικών εμπορικών εταιρειών, συμπεριλαμβανομένων των εφοπλιστών, χειριστών ρυμουλκών, και άλλων παροχέων υπηρεσιών θαλασσίων μεταφορών.

(28) Σχετικά με την κοινοποίηση, τις προθεσμίες και την ορθή παρουσίαση της προκήρυξης του διαγωνισμού, επισημαίνει ότι οι δεκατρείς ημερολογιακές ημέρες, οι οποίες συμπίπτουν με τις διακοπές των Χριστουγέννων δεν ήταν καθόλου επαρκείς, όπως αποδεικνύεται από το γεγονός ότι πέραν του προϋπάρχοντος παροχέα, κανένας δεν υπέβαλε εγκαίρως την προσφορά του. Επιπλέον, δεν υπήρξε σχεδόν καμία κοινοποίηση του εν λόγω διαγωνισμού εκτός Ισπανίας, παρά μόνο μια σύντομη σύνοψη στην Lloyd's List στις 23 Δεκεμβρίου 1997.

(29) Η Asemar φρονεί ότι οι ισπανικές αρχές θα έπρεπε να είχαν προβλέψει ένα εύλογο ελάχιστο χρονικό περιθώριο, εν πάση περιπτώσει όχι μικρότερο του ενός μηνάς, ούτως ώστε οι διαγωνιζόμενοι να καταρτίσουν και να υποβάλουν τις προσφορές τους, ειδικά για μια σύμβαση που αφορά δέκα διαδρομές θαλάσσιων μεταφορών. Επιπλέον, επισημαίνει ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού (η οποία δημοσιεύθηκε στο φύλλο της εφημερίδας της ισπανικής κυβερνήσεως και σύνοψη της ιδίας στην Lloyd's List στις 23 Δεκεμβρίου 1997) δεν περιείχε καμία συμβατική πληροφορία παρά απλώς μια αναφορά στη συγγραφή υποχρεώσεων την οποία οι ενδιαφερόμενοι έπρεπε να παραλάβουν από τη Γενική Διεύθυνση Εμπορικής Ναυτιλίας.

(30) Σύμφωνα με την άποψη της Asemar, θα έπρεπε να είχαν δημοσιευθεί τρεις ξεχωριστές προκηρύξεις διαγωνισμού για τις υφιστάμενες υπηρεσίες, ήτοι Ιβηρική Χερσόνησος — Βαλεαρίδες Νήσοι, Ιβηρική Χερσόνησος — Κανάριοι Νήσοι και Ιβηρική Χερσόνησος — Βόρειος Αφρική, κάτι που θα είχε καταστήσει εφικτή τη σύσταση ομάδων κοινοπραξιών για την υποβολή προσφορών. Στην προκειμένη περίπτωση θα μπορούσαν να είχαν ανατεθεί μία ή περισσότερες συμβάσεις, λαμβανομένων υπόψη μεμονωμένα, στον όμιλο που θα υπέβαλλε την πλέον συμφέρουσα προσφορά, κάτι που θα είχε προαγάγει τον ανταγωνισμό και θα παρείχε στους καταναλωτές μεγαλύτερη δυνατότητα επιλογής.

(31) Κατά την άποψή της, η διάρκεια της προαναφερθείσας σύμβασης, ήτοι έξι χρόνια συν μια ανανέωση δύο ετών και άλλη μια έκτακτη ανανέωση δύο επιπλέον ετών, είναι απαράδεκτη σύμφωνα με τις ισχύουσες κατευθυντήριες γραμμές για την παροχή ενισχύσεων για θαλάσσιες μεταφορές και έχει σοβαρές επιπτώσεις στον ελεύθερο ανταγωνισμό στην αντίστοιχη αγορά της ακτοπλοΐας, η οποία θα απελευθερωθεί πλήρως την 1η Ιανουαρίου 1999.

(32) Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι η Γενική Διεύθυνση Εμπορικής Ναυτιλίας, κατά την άσκηση των καθηκόντων της ρύθμισης της διαδικασίας του διαγωνισμού, στερείτο της απαραίτητης αντικειμενικότητας και αμεροληψίας, οι οποίες είναι ζωτικής σημασίας για την εξασφάλιση του θεμιτού ανταγωνισμού. Η εν λόγω Γενική Διεύθυνση συμμετέχει απευθείας στη διαχείριση της Trasmed.

(33) Η Asemar επισημαίνει ότι, καθώς η παράγραφος 2 του αρθρου 86 ορίζει μια εξαίρεση της εφαρμογής των κανόνων περί ανταγωνισμού, θα πρέπει να τύχει περιοριστικής ερμηνείας. Κατά την άποψη της Asemar, η Ισπανία ποτέ δεν απέδειξε με τελειωτικό τρόπο ότι οι εν λόγω υπηρεσίες δεν θα μπορούσαν να παρασχεθούν για εμπορικούς σκοπούς χωρίς αποζημιώσεις.

(34) Η Asemar δηλώνει ότι έχει προσφύγει κατά των ισπανικών αρχών ενώπιον των ισπανικών δικαστηρίων σχετικά με την εν λόγω σύμβαση στην προκειμένη περίπτωση, διότι είναι της άποψης ότι η προκήρυξη διαγωνισμού και η διαδικασία κατακύρωσης της σύμβασης παραβιάζουν την ισπανική νομοθεσία.

FLEBASA

(35) Η Flebasa, παροχέας υπηρεσιών θαλασσίων μεταφορών στην ισπανική αγορά, σχετικά με τη «γεωγραφική αγορά» των τακτικών θαλάσσιων γραμμών ακτοπλοΐας στην Ισπανία, επισημαίνει ότι η συγκεκριμένη αγορά αποτελείται από τρεις γεωγραφικές αγορές αναφοράς που περιλαμβάνουν τη θαλάσσια ακτοπλοΐα μεταξύ: α) Ιβηρικής Χερσονήσου — Βαλεαρίδων Νήσων, β) Γιβραλτάρ — Βορείου Αφρικής, και Ιβηρικής Χερσονήσου — Καναρίων Νήσων. Για το λόγο αυτό θεωρεί παράλογη τη δήλωση ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί μόνο μία δέσμη και εκχωρεί τις γραμμές σε μία και μόνο επιχείρηση. Η Flebasa φρονεί ότι όσον αφορά το δημόσιο διαγωνισμό, αυτός θα έπρεπε να είχε διαχωριστεί σε επιμέρους τμήματα για καθεμιά από τις προαναφερόμενες γεωγραφικές αγορές, όπως θα ήταν προσήκον λαμβάνοντας υπόψη τη δυνατότητα χρήσης άλλων μέσων μεταφορών. Οι καταναλωτές μπορούν, στις περισσότερες περιπτώσεις, να επιλέξουν μεταξύ των θαλάσσιων και των εναέριων μεταφορών στις αγορές των Βαλεαρίδων Νήσων και των Καναρίων Νήσων. Αυτή η επιλογή δεν υφίσταται στην περίπτωση της Βόρειας Αφρικής, όπου υπάρχει μόνο μία επιλογή, αυτή των θαλάσσιων μεταφορών.

(36) Η Flebasa δηλώνει επίσης ότι το ρυθμιστικό όργανο στην Ισπανία (η Γενική Διεύθυνση Εμπορικής Ναυτιλίας) δεν είχε την ανεξαρτησία που απαιτείται σε ένα σύστημα θεμιτού ανταγωνισμού.

(37) Κατά τη γνώμη της, οι προϋποθέσεις που ισχύουν για άλλους οικονομικούς φορείς θα πρέπει να είναι αντικειμενικές και να μην δημιουργούν διακρίσεις, και δεν είναι σαφές ποια κριτήρια θα χρησιμοποιήσουν οι ισπανικές ναυτιλιακές αρχές προκειμένου να χορηγήσουν άδειες σε άλλες επιχειρήσεις οι οποίες επιθυμούν να ασκήσουν δραστηριότητα σε θαλάσσιες διαδρομές, εκ παραλλήλου με αυτές στις οποίες δραστηριοποιείται ο υπερθεματιστής. Πριν από την ένταξή τους στην αγορά, οι οικονομικοί φορείς των «μη κατειλημμένων» τομέων θα πρέπει να γνωρίζουν τις συνέπειες των δραστηριοτήτων τους και των υποχρεώσεών τους και ότι αυτές θα πρέπει να είναι διαφανείς, αντικειμενικές και δεν θα πρέπει να δημιουργούν διακρίσεις, κάτι που δεν ισχύει προς το παρόν, διότι οι αρχές έχουν τη διακριτική ευχέρεια να επιβάλλουν προϋποθέσεις.

(38) Η Flebasa ενημερώνει σχετικα με άλλες ενδείξεις της ύπαρξης τριών γεωγραφικών αγορών αναφοράς στον τομέα των τακτικών θαλάσσιων γραμμών ακτοπλοΐας στην Ισπανία, οι οποίες μπορούν επίσης να συναχθούν από την επιχειρησιακή έκθεση της Trasmed, όπου εμφανίζονται τα σχετικά οικονομικά αποτελέσματα σε τρεις κατηγορίες, τις οποίες ονομάζει «Βαλεαρίδες Νήσοι», «Γιβραλτάρ» και «Κανάριοι Νήσοι».

IV. **ΣΧΟΛΙΑ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ**

(39) Σχετικά με το αίτημα της Επιτροπής για την αναστολή όλων των καταβολών κρατικής ενίσχυσης που προβλέπονται βάσει της σύμβασης, οι ισπανικές αρχές ενημερώνουν ότι αυτό είναι ανέφικτο για λόγους πρακτικούς και νομικούς. Σύμφωνα με τις ισπανικές αρχές, τα καταβλητέα ποσά προς την Trasmed δυνάμει της συγκεκριμένης σύμβασης αποτελούν αποζημίωση για την παροχή υπηρεσιών κοινής ωφέλειας και όχι κρατική ενίσχυση, και ακόμη και αν επρόκειτο για κρατική ενίσχυση, η Επιτροπή δεν καθόρισε ούτε συνέβαλε στον καθορισμό του μέρους της πληρωμής που αποτελούσε την εν λόγω ενίσχυση. Επιπλέον, αν το κράτος θα ήθελε να αναστείλει τις καταβολές δυνάμει της σύμβασης, η Trasmed θα είχε το δικαίωμα να αναστείλει την παροχή των υπηρεσιών που αντιστοιχούν στην εν λόγω σύμβαση, οι οποίες είναι ουσιαστικής σημασίας για τις μεταφορές σε περιφερειακές περιοχές εκτός της Ιβηρικής Χερσονήσου τις οποίες το κράτος υποχρεούται να διασφαλίζει σύμφωνα με τη νομοθεσία.

(40) Οι ισπανικές αρχές αναφέρονται σε μια σειρά συναντήσεων και σε μια ανταλλαγή επιστολών μεταξύ της Επιτροπής και του ισπανικού Υπουργείου Ανάπτυξης και επικαλούνται το επιχείρημα ότι οι ίδιες πάντα επιχειρούσαν να συνεργάζονται σχετικά με το εν λόγω θέμα.

(41) Σύμφωνα με τις ισπανικές αρχές, εφόσον οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις προς τις θαλάσσιες μεταφορές δεν καθορίζουν συγκεκριμένους κανόνες σχετικά με την κοινοποίηση των δημοσίων συμβάσεων και αναφέρουν μόνον ότι «οι διαγωνισμοί θα πρέπει να τυγχάνουν επαρκούς κοινοποίησης», και δεδομένου ότι η κατακύρωση της εν λόγω σύμβασης έγινε σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται από τα άρθρα 72 και 79 του νόμου αριθ. 13/1995, της 18ης Μαΐου, περί δημοσίων συμβάσεων ([12]), [νόμος ο οποίος ενσωματώνει ακριβώς τις οδηγίες του Συμβουλίου σχετικά με τις δημόσιες συμβάσεις, 92/50/ΕΟΚ ([13]), 93/36/ΕΟΚ ([14]) και 93/37/ΕΟΚ ([15]) τις τελευταίες τροποποιήσεις των οποίων αποτελεί η οδηγία 97/52/ΕΚ], οι νομίμως απαιτούμενες προθεσμίες τόσο σύμφωνα με την κοινοτική όσο και με την εθνική νομοθεσία τηρήθηκαν στην προκειμένη περίπτωση.

(42) Κατέστη αναγκαία η προσφυγή στη διαδικασία κατεπείγοντας η οποία προβλέπεται από την ισπανική νομοθεσία διότι η περίοδος ισχύος της παραπάνω σύμβασης επρόκειτο να εκπνεύσει και οι ισπανικές αρχές ήθελαν να αποφύγουν μια διακοπή στην παροχή των υπηρεσιών, κάτι που θα είχε άκρως σοβαρές επιπτώσεις.

(43) Οσον αφορά τη διαδρομή Αλχεθίρας — Θέουτα, οι ισπανικές αρχές φρονούν ότι η Επιτροπή δεν έχει κατανοήσει τον πραγματικό σκοπό αυτού του μέτρου, που έχει προληπτικό χαρακτήρα και έχει ως στόχο να παρέχει ένα ελάχιστο επίπεδο εξυπηρέτησης σε αυτή τη διαδρομή. Είναι αποτέλεσμα του γεγονότος ότι ένας από τους ιδιωτικούς παροχείς ο οποίος καλύπτει προς το παρόν τη διαδρομή προσφάτως αντιμετώπιζε τεχνικές δυσκολίες, ενώ κάποιος άλλος αντιμετώπιζε οικονομικά προβλήματα. Σύμφωνα με τις ισπανικές αρχές, η εν λόγω ρήτρα αποτελεί μια υποθετική πιθανότητα και όχι μια απτή και υπαρκτή κατάσταση.

(44) Έπειτα από άλλες επαφές με τις υπηρεσίες της Επιτροπής, οι ισπανικές αρχές δεσμεύθηκαν να αποσύρουν αυτή τη ρήτρα από εκείνες που προβλέπονται από τη σύμβαση, και στην περίπτωση που θα προέκυπτε η ανάγκη για μια υπηρεσία με την παροχή αποζημίωσης σε αυτή τη διαδρομή, κάποια δεδομένη στιγμή στο μέλλον, θα διεξαγόταν ένας δημόσιος πλήρως ανοιχτός διαγωνισμός, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στις κατευθυντήριες γραμμές περί χορήγησης κρατικών ενισχύσεων.

(45) Σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που εφαρμόζονται στην περίπτωση άλλων παρόχων υπηρεσιών δυνάμει του βασιλικού διατάγματος αριθ. 1466/1997, οι ισπανικές αρχές επιβεβαίωσαν με την από 7 Απριλίου 1998 επιστολή τους ότι οι προϋποθέσεις αυτές θα είναι λιγότερο αυστηρές από εκείνες που απαιτούνται για τις διαδρομές που καλύπτονται από τη συγκεκριμένη σύμβαση. Πραγματοποιήθηκε μια σειρά συναντήσεων με τις ισπανικές αρχές προκειμένου να επιλυθούν τα σχετικά με το διάταγμα προβλήματα που εκκρεμούσαν. Έπειτα από την διαβίβαση, τον Δεκέμβριο του 1998, έγγραφης δέσμευσης για την τροποποίηση του εν λόγω βασιλικού διατάγματος λαμβάνοντας υπόψη τις αντιρρήσεις της Επιτροπής, οι ισπανικές αρχές υπέβαλαν αναθεωρημένο σχέδιο διατάγματος που αυτή τη στιγμή εξετάζεται στα πλαίσια της αντίστοιχης διαδικασίας επί παραβάσει.

(46) Όσον αφορά τη διάρκεια της σύμβασης, εφόσον σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις η διάρκεια της σύμβασης θα πρέπει να περιορίζεται σε εύλογο χρονικό διάστημα το οποίο «καταρχήν δεν θα πρέπει να υπερβαίνει την πενταετία», οι ισπανικές αρχές θεωρούν ότι αυτό σημαίνει ότι ενδέχεται να υπάρχουν λόγοι που να αιτιολογούν μια μεγαλύτερη χρονική περίοδο. Ωστόσο, κατόπιν των συζητήσεων με τις υπηρεσίες της Επιτροπής, οι ισπανικές αρχές δεσμεύθηκαν να μειώσουν τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης σε 42 μήνες. Συνεπώς, η σύμβαση ισχύει μέχρι τις 26 Ιουλίου 2001.

(47) Ως προς τη διαμόρφωση μιας δέσμης ή τη γενίκευση της σύμβασης, οι ισπανικές αρχές επισημαίνουν ότι η επιλογή των διαδρομών στη σύμβαση είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3577/92. Εφόσον επιλέχθηκαν οι διαδρομές, ξεκίνησε μια διεξοδική μελέτη με στόχο τον καθορισμό του επιπέδου και της συχνότητας παροχής υπηρεσιών που θα πρέπει να εξασφαλιστούν προκειμένου να ικανοποιείται η προβλεπόμενη ζήτηση. Τότε είχε διεξαχθεί οικονομική ανάλυση των τριών βιώσιμων εναλλακτικών λύσεων για τη διαμόρφωση της σύμβασης, με βάση τις εξής επιλογές: α) ξεχωριστές συμβάσεις ανά διαδρομή· β) συμβάσεις θαλάσσιας ζώνης, ήτοι τρεις ξεχωριστές συμβάσεις για τις μεταφορές προς τις Βαλεαρίδες Νήσους, τις Καναρίους Νήσους και τη Θέουτα και τη Μελίλια, αντίστοιχα, και γ) σύμβαση συνολικής δέσμης. Αφού εξετάστηκαν και οι τρεις εναλλακτικές λύσεις, επετεύχθη το συμπέρασμα ότι μία μόνο σύμβαση θα επιβάρυνε οικονομικά λιγότερο το κράτος.

(48) Οι ισπανικές αρχές διαφωνούν διότι θεωρούν το χαρακτηρισμό της κρατικής ενίσχυσης από την Επιτροπή ως αόριστο, εφόσον η τελευταία δεν διαχωρίζει ούτε προσδιορίζει ποιο μέρος του καταβληθέντος προς την Trasmed ποσού μπορεί να θεωρηθεί ως κρατική ενίσχυση. Ούτε αποδέχονται τη δήλωση ότι οι πραγματοποιηθείσες πληρωμές προς την Trasmed θα μπορούσαν να θέσουν την επιχείρηση σε περισσότερη πλεονεκτική θέση σε σχέση με άλλες επιχειρήσεις. Κατά τη γνώμη τους, το περιεχόμενο της σύμβασης αντιστοιχεί στον ορισμό μιας μη κοινοποιήσιμης σύμβασης κοινής ωφέλειας.

([12]) Φύλλο της εφημερίδας της ισπανικής κυβερνήσεως αριθ. 119, της 19.5.1995, σ. 14601.
([13]) Βλέπε υποσημειώσεις 8 και 9.
([14]) ΕΕ L 199 της 9.8.1993, σ. 1.
([15]) ΕΕ L 199 της 9.8.1993, σ. 54.

(49) Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από την παράγραφο 2 του άρθρου 88 της συνθήκης, οι ισπανικές αρχές είχαν την ευκαιρία να σχολιάσουν τις παρατηρήσεις των ενδιαφερόμενων τρίτων μερών.

V. **ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ**

(50) Τα κυριότερα ζητήματα που συζητήθηκαν στην κίνηση της ερευνητικής διαδικασίας C 10/98 ήταν η κοινοποίηση, η έλλειψη επαρκούς διαδικασίας διαγωνισμού, η γραμμή Αλχεθίρας — Θέουτα, οι προϋποθέσεις που ισχύουν για άλλους παρόχους υπηρεσιών, η διάρκεια της σύμβασης, και η κατάρτιση δέσμης/γενίκευση της σύμβασης.

ΥΠΑΡΞΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

Κοινοποίηση και απουσία κατάλληλης διαδικασίας διαγωνισμού

(51) Οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις προς τις θαλάσσιες μεταφορές καθορίζουν ότι «οι διαγωνισμοί θα πρέπει να υπόκεινται σε επαρκή κοινοποίηση (…) προκειμένου να εξασφαλίζουν ότι όλες οι κοινοτικές επιχειρήσεις (…) απολαμβάνουν ίσες ευκαιρίες». Από την άλλη, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3577/92 «όταν ένα κράτος μέλος συνάπτει δημόσιες συμβάσεις ή επιβάλλει υποχρεώσεις παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας, θα το κάνει χωρίς να προβαίνει σε διακρίσεις εναντίον οποιουδήποτε κοινοτικού εφοπλιστή» (δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 4) και «όταν ισχύει οποιαδήποτε αποζημίωση η οποία προκύπτει από υποχρεώσεις κοινής ωφέλειας τότε σε αυτήν θα έχει πρόσβαση οποιοσδήποτε κοινοτικός εφοπλιστής» (δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 4).

(52) Η προκήρυξη διαγωνισμού για την ανάθεση δημόσιας σύμβασης δημοσιεύθηκε στο φύλλο της εφημερίδας της ισπανικής κυβερνήσεως στις 17 Δεκεμβρίου 1997 και σύνοψη αυτής στη ναυτιλιακή έκδοση Lloyd's List στις 23 Δεκεμβρίου 1997. Η προθεσμία υποβολής των προσφορών έληγε στις 31 Δεκεμβρίου 1997.

(53) Η Επιτρόπη, αφού κίνησε διαδικασία, εξέφρασε τη γνώμη ότι, δεδομένων του μεγέθους, της διάρκειας και της σπουδαιότητας της σύμβασης, ο χρόνος που δόθηκε στους διαγωνιζόμενους ώστε να υποβάλουν τις προσφορές τους δεν ήταν επαρκής. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε δεν ήταν επαρκής τόσο όσον αφορά τους παρόχους υπηρεσιών εντός της Ισπανίας όσο και άλλους κοινοτικούς παρόχους υπηρεσιών.

(54) Τόσο η ισπανική κυβέρνηση όσο και η Trasmed υπενθυμίζουν ότι οι κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις ενισχύσεις προς τις θαλάσσιες μεταφορές δεν καθορίζουν ακριβείς κανόνες για την κοινοποίηση δημοσίων συμβάσεων. Επιπλέον, επισημαίνουν ότι η ανακοίνωση του διαγωνισμού διεξήχθη σύμφωνα με τους κανόνες που θεσπίζονται από την ισπανική νομοθεσία, οι οποίοι ακριβώς έχουν ενσωματώσει τις οδηγίες 92/50/ΕΟΚ, 93/36/ΕΟΚ και 93/37/ΕΟΚ. Τόσο η ισπανική κυβέρνηση όσο και η Trasmed φρονούν ότι η προκήρυξη διαγωνισμού δημοσιεύθηκε σύμφωνα με τη σχετική ισχύουσα νομοθεσία.

(55) Από την άλλη πλευρά, υποστηρίζουν ότι το κατεπείγον του τρόπου ανάθεσης της σύμβασης ήταν πλήρως δικαιολογημένο, δεδομένου ότι η προηγούμενη σύμβαση είχε λήξει στις 31 Δεκεμβρίου 1997. Με τη δημοσίευση της προκήρυξης του διαγωνισμού, στις 17 Δεκεμβρίου 1997, οι ισπανικές αρχές είχαν προσπαθήσει να αποφύγουν κάποια διακοπή στην παροχή των υπηρεσιών η οποία φρονούν ότι πολύ γρήγορα θα είχε σοβαρότατες επιπτώσεις.

(56) Η δημοσιοποίηση της προκήρυξης ήταν πάρα πολύ σύντομη ούτως ώστε να μπορέσουν οι διαγωνιζόμενοι να προετοιμάσουν σωστά τις προσφορές τους. Το γεγονός ότι δεν παραλήφθηκε καμία άλλη προσφορά παρά μόνον εκείνη του προϋπάρχοντος παρόχου υποστηρίζει την άποψη της Επιτροπής ότι ο διαγωνισμός δεν ήταν ορθός δεδομένης της ανεπαρκούς δημοσίευσής του και του χρόνου που διέθεταν οι ενδιαφερόμενοι για να προετοιμάσουν τις προτάσεις τους.

(57) Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη το επιχείρημα των ισπανικών αρχών ότι οι τελευταίες ήταν υποχρεωμένες να κάνουν χρήση αυτής της διαδικασίας προκειμένου να αποφευχθεί διακοπή στην παροχή ζωτικής σημασίας υπηρεσιών. Ωστόσο, δεν μπορεί να συμφωνήσει με αυτό το επιχείρημα, διότι οι ισπανικές αρχές θα μπορούσαν να είχαν ξεκινήσει τη διαδικασία περισσότερο έγκαιρα ούτως ώστε η διεξαγωγή του διαγωνισμού να μην έθετε σε κίνδυνο τις προαναφερόμενες υπηρεσίες ζωτικής σημασίας.

(58) Συνεπώς, και για τους λόγους παυ προαναφέρθηκαν, η Επιτροπή είναι της άποψης ότι η διαδικασία που ακολουθήθηκε ως προς τη δημοσίευση της προκήρυξης του διαγωνισμού και την ανάθεση της σύμβασης δεν είναι σύμφωνη με τις κατευθυντήριες γραμμές περί κρατικών ενισχύσεων.

Γραμμή Αλχεθίρας — Θέουτα

(59) Η Επιτροπή, αφού κίνησε διαδικασία, παρατήρησε ότι η Ισπανία είχε επιφυλάξει το δικαίωμά της να αναθέσει στην Trasmed κάποιες ΥΚΩ με αποζημίωση στην εν λόγω διαδρομή για λόγους και με τιμή κατά την κρίση της και χωρίς δημόσιο διαγωνισμό, παρότι αυτή τη στιγμή την εν λόγω διαδρομή εξασφαλίζουν τρεις διαφορετικοί πάροχοι υπηρεσιών εκτός της Trasmed.

(60) Παρότι η εν λόγω διαδρομή δεν συμπεριλήφθηκε στην προκήρυξη του διαγωνισμού, στη συγγραφή υποχρεώσεων της σύμβασης η εν λόγω διαδρομή προστίθετο στον κατάλογο των διαδρομών ΥΚΩ που θα πρέπει να καλύψει ο πάροχος των υπηρεσιών, αν και υποχρεούται να παρέχει κάποιο συγκεκριμένο επίπεδο υπηρεσιών στη συγκεκριμένη διαδρομή άνευ αποζημίωσης.

(61) Οι ισπανικές αρχές έλαβαν υπόψη τις ανησυχίες που εξέφρασε η Επιτροπή και αφαίρεσαν τη συγκεκριμένη γραμμή από τον κατάλογο των διαδρομών που καλύπτει η σύμβαση. Επιπλέον, ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι η Trasmed εξασφαλίζει τη διαδρομή αυτή χωρίς οικονομική αποζημίωση. Η Επιτροπή θεωρεί την εν λόγω πτυχή του θέματος λήξασα.

Ισχύουσες προϋποθέσεις για αλλους φορείς παροχής υπηρεσιών

(62) Η Επιτροπή, αφού κίνησε διαδικασία, παρατήρησε ότι δεν είχαν καθοριστεί επαρκώς οι προϋποθέσεις για άλλους παρόχους υπηρεσιών που επιθυμούν να λειτουργήσουν τις ίδιες διαδρομές ανταγωνιζόμενες τον πάροχο των αποζημιούμενων ΥΚΩ.

(63) Έπειτα από αριθμό συναντήσεων σχετικά με το συγκεκριμένο θέμα, οι ισπανικές αρχές δεσμεύθηκαν να αναθεωρήσουν το σχετικό ρυθμιστικό πλαίσιο (βασιλικό διάταγμα αριθ. 1466/1997), ούτως ώστε να λάβουν υπόψη τις ανησυχίες που εξέφρασαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής, στις οποίες υπεβλήθη αναθεωρημένο σχέδιο του κειμένου που καταρχάς συμμορφώνεται με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3577/92 (θαλάσσια ακτοπλοΐα). Εντούτοις, η Επιτροπή πρότεινε προσωρινά διαδικασία επί παραβάσει σχετικά με το ισπανικό βασιλικό διάταγμα, διότι εκκρεμεί προδικαστική απόφαση σχετικά με την ίδια υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ([16]).

(64) Συνεπώς, όσον αφορά τα προαναφερθέντα σημεία, και ιδιαίτερα αυτό που αναφέρεται στην κοινοποίηση και την έλλειψη επαρκούς διαδικασίας διαγωνισμού, θα πρέπει να επισημανθεί ότι στην παρούσα υπόθεση δεν τηρήθηκαν όλες οι προϋποθέσιες που ορίζονται σχετικά από τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές περί κρατικών ενισχύσεων προς τις θαλάσσιες μεταφορές. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε δεν πληροί τις προϋποθέσεις, και ιδιαίτερα αυτές που αναφέρονται στην έκταση δημοσιοποίησης της προκήρυξης του διαγωνισμού. Επιπλέον, η προθεσμία που δόθηκε στους ενδιαφερόμενους για την προετοιμασία των προσφορών τους ήταν πάρα πολύ σύντομη.

(65) Θα πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι η εν λόγω δημόσια σύμβαση τέθηκε σε ισχύ στις αρχές του 1998, ήτοι πριν από την πλήρη ελευθέρωση του τομέα της ακτοπλοΐας στην Ισπανία, όπως προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3577/92. Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη, ωστόσο, το γεγονός ότι η Trasmed όχι μόνο εκτελούσε λειτουργίες ακτοπλοΐας, αλλά επίσης παρείχε και διεθνείς θαλάσσιες υπηρεσίες (όπως αυτές προς τους επιβάτες και τα εμπορεύματα στη γραμμή μεταξύ Αλχεθίρας στην Ισπανία και Ταγγέρης στο Μαρόκο). Εφόσον οι διεθνείς θαλάσσιες υπηρεσίες είχαν ήδη ελευθερωθεί πριν από το 1987 ([17]), οι εν λόγω συναλλαγές ήταν απαραιτήτως ανοιχτές σε ανταγωνισμό με άλλους κοινοτικούς παρόχους υπηρεσιών κατά τη διάρκεια αυτού του έτους.

(66) Συνεπώς, υπενθυμίζεται ότι βάσει των προβλεπομένων στην απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 25ης Μαρτίου 1998, σχετικά με την υπόθεση C-174/97, FFSA και αλλοι κατά της Επιτροπής (La Poste) ([18]), η οποία παρέκαμψε την αίτηση αναιρέσεως κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 1997 σχετικά με την υπόθεση T-106/95 ([19]), η Ισπανία εκχώρησε κρατικούς πόρους (ως συνέπεια της μη ορθής εφαρμογής της διαδικασίας) που απειλούν να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό ευνοώντας μια συγκεκριμένη επιχείρηση (την Trasmed), επηρεάζοντας έτσι τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών από τις αρχές του 1998. Κατά συνέπεια, η προαναφερθείσα σύμβαση αποτελεί χορήγηση κρατικής ενίσχυσης σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 87 της σύμβασης. Οι εν λόγω ενισχύσεις θα πρέπει να κοινοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 88 προκειμένου να αξιολογηθούν βάσει των γενικών κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων. Σχετικά με αυτό, η συγκεκριμένη σύμβαση συνήφθη χωρίς προηγουμένως να κοινοποιηθεί από τις ισπανικές αρχές και επομένως αντίκειται στην παράγραφο 3 του άρθρου 88 της συνθήκης.

([16]) Υπόθεση C-205/99· αναπομπή του Ανώτατου Ισπανικού Δικαστηρίου προς το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, της 12ης Μαΐου 1999, σύμφωνα με το άρθρο 234 της συνθήκης, σχετικά με προδικαστική απόφαση για την υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου σχετικά με το Βασιλικό Διάταγμα αριθ. 1466/1997.

([17]) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4055/86 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών θαλασσίων μεταφορών μεταξύ των κρατών μελών και μεταξύ των κρατών μελών και τρίτων χωρών (ΕΕ L 378 της 31.12.1986, σ. 1).

([18]) Συλλογή 1998, σ. I-1303.

([19]) Συλλογή 1997, σ. II-229.

ΣΥΜΒΙΒΑΣΙΜΟ

(67) Παρότι η εν λόγω ενίσχυση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 του άρθρου 87 της συνθήκης, είναι απαραίτητο να καθοριστεί αν υπάρχει πιθανότητα απαλλαγής ή εξαίρεσης σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 87 ή την παράγραφο 2 του άρθρου 86 της συνθήκης.

(68) Δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η εν λόγω ενίσχυση καλύπτεται από την παράγραφο 2 του άρθρου 87 της συνθήκης, εφόσον δεν πρόκειται για ενίσχυση κοινωνικού χαρακτήρα χορηγούμενη σε μεμονωμένους καταναλωτές ούτε για την αποκατάσταση ζημιών που έχουν προκληθεί από φυσικές καταστροφές ή για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της διαίρεσης της Γερμανίας.

(69) Η παράγραφος 3 του αρθρου 87 της συνθήκης προβλέπει ότι οι ενισχύσεις μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Το συμβιβάσιμο με τη συνθήκη πρέπει να καθοριστεί στα πλαίσια της Κοινότητας στο σύνολό της, και στα πλαίσιο ενός μόνο κράτους μέλους. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η καλή λειτουργία της κοινής αγοράς, και λαμβανομένης υπόψη της αρχής που αναφέρεται στο στοιχείο ζ) του άρθρου 3 της συνθήκης, οι εξαιρέσεις που προβλέπονται από την παράγραφο 3 του άρθρου 87 θα πρέπει να ερμηνεύονται περιοριστικά κατά την εξέταση οποιουδήποτε καθεστώτος ή συγκεκριμένης χορήγησης ενίσχυσης. Το αντίθετο θα ισοδυναμούσε με την ευνόηση τομέων ή επιχειρήσεων συγκεκριμένων κρατών μελών, ενισχύοντας την οικονομική τους κατάσταση τεχνητά, καθώς και με την αλλοίωση των συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών και με τη στρέβλωση του ανταγωνισμού, χωρίς αυτό να αιτιολογείται από τις έννοιες κοινής ωφέλειας που απαιτούνται από την παράγραφο 3 του άρθρου 87.

(70) Σύμφωνα με το στοιχείο α) της παραγράφου 3 του άρθρου 87, επιτρέπονται οι ενισχύσεις που προορίζονται για την ενίσχυση της οικονομικής ανάπτυξης εκείνων των περιφερειών στις οποίες το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθιστα χαμηλό ή στις οποίες υφίσταται σοβαρή κατάσταση υποαπασχόλησης. Παρότι διάφορες περιοχές της Ισπανίας πληρούν τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση σε αυτές της περιφερειακής ενίσχυσης που αναφέρεται στο στοιχείο α) της παραγράφου 3 του άρθρου 87, η εν λόγω ενίσχυση δεν χορηγήθηκε στα πλαίσια ενός καθεστώτος ενισχύσεων προοριζόμενο ουσιαστικά για την προώθηση της περιφερειακής ανάπτυξης. Εν πάση περιπτώσει, στο στοιχείο α) της παραγράφου 3 του άρθρου 87 δεν παρέχεται εξουσιοδότηση σε κανένα καθεστώς ενισχύσεων, όπως το παρόν, το οποίο δεν είναι συμβατό με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές περί ενισχύσεων προς συγκεκριμένους ευαίσθητους τομείς όπως είναι ο τομέας των θαλάσσιων μεταφορών.

(71) Όσον αφορά τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο στοιχείο β) της παραγράφου 3 του αρθρου 87, το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων δεν προορίζεται ούτε για την προώθηση της υλοποίησης ενός σημαντικού έργου κοινής ωφέλειας, ούτε για τη διευθέτηση κάποιας σημαντικής αναταραχής της ισπανικής οικονομίας, ούτε επίσης έχει τα χαρακτηριστικά τέτοιων σχεδίων.

(72) Όσον αφορά την εξαίρεση που προβλέπεται στο στοιχείο γ) της παραγράφου 3 του άρθρου 87 για τις ενισχύσεις που προορίζονται για τη διευκόλυνση της ανάπτυξης διαφόρων οικονομικών δραστηριοτήτων, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η συγκεκριμένη ενίσχυση δεν αποσκοπεί σε κάτι τέτοιο, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο προαναφερθέν εδάφιο, διότι έχει χαρακτήρα ενίσχυσης προς την εμπορική εκμετάλλευση.

(73) Η ενίσχυση που εξετάζεται δεν πληροί τις απαραίτητες προϋποθέσεις προκειμένου να αποτελεί εξαίρεση, και οι ισπανικές αρχές δεν έχουν επικαλεστεί κάποια από αυτές τις εξαιρέσεις στις επαφές τους με την Επιτροπή.

(74) Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν συμπεριελαμβανόταν σε κάποια από αυτές τις κατηγορίες, αυτό δεν θα σήμαινε ότι δεν θα έπρεπε να κοινοποιηθεί η εν λόγω ενίσχυση στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 88 πριν από την εφαρμογή του καθεστώτος ενισχύσεων, κάτι στο οποίο δεν προέβησαν οι ισπανικές αρχές.

Η εξαίρεση της παραγράφου 2 του άρθρου 86

Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος

(75) Η Επιτροπή, αφού κίνησε διαδικασία, δήλωσε ότι δεν είχε επαρκή στοιχεία προκειμένου να αποφασίσει αν η παράγραφος 2 του άρθρου 86 της συνθήκης έχει εφαρμογή στην περίπτωση της συγκεκριμένης σύμβασης.

(76) Η παράγραφος 2 του άρθρου 86 ορίζει τα εξής:

«Οι επιχειρήσεις που είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος [...] θα υπόκεινται στους κανόνες περί ανταγωνισμού, στο βαθμό που η εφαρμογή των εν λόγω κανόνων δεν εμποδίζει, εμπράκτως ή νομικώς, την εκτέλεση της συγκεκριμένης αποστολής που τους έχει ανατεθεί ([20]).»

(77) Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στην απόφασή του της 10ης Δεκεμβρίου 1991 σχετικά με την υπόθεση C-179/90, Merci convencionali porto di Genova ([21]) καθορίζει ότι «σχετικά με αυτό θα πρέπει να επισημανθεί ότι ούτε από τις αποφάσεις της εθνικής δικαστικής αρχής, ούτε από τις παρατηρήσεις που έχουν υποβληθεί στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προκύπτει ότι οι λιμενικές λειτουργίες είναι γενικού οικονομικού συμφέροντος το οποίο να έχει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά σχετικά με άλλες οικονομικές δραστηριότητες, και ακόμη και αν υποτεθεί ότι είναι έτσι, ούτε η εφαρμογή των κανόνων της συνθήκης, ειδικά εκείνες που αφορούν τον ανταγωνισμό και την ελεύθερη κυκλοφορία θα μπορούσε να εμποδίσει την εκτέλεση της εν λόγω αποστολής».

(78) Στην παρούσα περίπτωση, η σύμβαση στην οποία αναφερόταν ο διαγωνισμός ανέθετε μια σειρά συγκεκριμένων αποστολών τις οποίες ο διαγωνιζόμενος θα έπρεπε να εκτελέσει. Τα κριτήρια αφορούν είτε τις διαφορετικές γραμμές εξυπηρέτησης, ή τη χειμερινή και θερινή περίοδο, ή περιέχουν γενικές προϋποθέσεις όσον αφορά τα χαρακτηριστικά που πρέπει να έχουν τα πλοία. Θα πρέπει επίσης να επισημάνουμε ότι η εν λόγω δημόσια σύμβαση αφορά τη μεταφορά επιβατών και οχημάτων. Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζονται κάποιες από τις κύριες προϋποθέσεις που θα πρέπει να πληροί η επιχείρηση που έχει επιφορτιστεί με την εκτέλεση της δημόσιας σύμβασης:

Πίνακας 1

Γραμμή	Αριθμός ταξιδιών/εβδομάδα		Χωρητικότητα: αριθ. επιβατών/εβδομάδα (60 % καμπίνα)		Χωρητικότητα: αριθ. οχημάτων/εβδομάδα		Μέγιστη τιμή (σε πεσέτες)			~ 24 ώρες αντικατάσταση πλοίου
Περίοδος	χαμηλή	υψηλή	χαμηλή	υψηλή	χαμηλή	υψηλή	θέση	καμπίνα	όχημα	
Βαρκελώνη - Πάλμα δε Μαγιόρκα	7	7	4 000	6 500	600	1 650	6 500	10 900	17 500	κατάσταση
Βαρκελώνη - Ιμπίθα	3	6	1 000	4 750	250	1 225	6 500	10 900	17 500	κατάσταση
Βαρκελώνη - Μαόν	2	6	450	5 200	100	1 300	6 500	10 900	17 500	κατάσταση
Βαλένθια - Πάλμα δε Μαγιόρκα	6	6	1 100	3 000	210	700	6 500	10 900	17 500	κατάσταση
Βαλένθια - Ιμπίθα	1	3	200	2 250	25	500	6 500	10 900	17 500	κατάσταση
Βαλένθια - Μαόν	1	1	100	500	30	130	6 500	10 900	17 500	κατάσταση
Μάλαγα - Μελίγια	6	7	1 200	7 000	180	1 300	3 600	6 200	18 400	κατάσταση
Αλμερία - Μελίλια	6	7	1 800	11 500	270	2 300	3 600	6 200	18 400	κατάσταση
Κάδιθ - Σάντα Κρούθ δε Τενερίφε - Λας Πάλμας	1	1	350 (100 % καμπίνες)	350 (100 % καμπίνες)	170	170	ουδέν	23 900	28 200	κατάσταση

([20]) Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο επεσήμανε στην υπόθεση 127/73, BRT II (Συλλογή 1974, σ. 313), ότι η παράγραφος 2 του άρθρου 86 ισχύει μόνο στην περίπτωση πού κάποια επιχείρηση έχει επιφορτιστεί με κάποια εργασία γενικού οικονομικού συμφέροντος μέσω πράξης της δημόσιας διοίκησης. Το δικαστήριο έδωσε κάποιες ενδείξεις ως προς τι πρέπει να εννοηθεί ως "υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος": στην υπόθεση C-66/86, Ahmed Saeed Flugreisen (Συλλογή 1989, σ. 803), δήλωσε ότι η κάλυψη των μη εμπορικά βιώσιμων εναέριων διαδρομών αποτελεί τέτοια υπηρεσία.

([21]) Συλλογή 1991, σ. I-5889.

(79) Ακολουθώντας τη λογική της παραπάνω υπόθεσης C-179/90, Merci convencionali porto di Genova, το πρώτο ερώτημα που γεννάται είναι σε ποιο βαθμό μπορούν να χαρακτηριστούν ως υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος οι ειδικές απαιτήσεις της σύμβασης δημόσιας υπηρεσίας που έχει ανατεθεί στην Trasmed.

(80) Οι ισπανικές αρχές δήλωσαν ότι στην περίπτωση μη αντιστάθμισης οι δυνάμεις της αγοράς θα μπορούσαν να παρέχουν το απαραίτητο επίπεδο για την εξασφάλιση της παροχής υπηρεσιών θαλασσίων μεταφορών ζωτικής σημασίας υπό κατάλληλες συνθήκες τακτικής και απρόσκοπτης παροχής, χωρητικότητας, ποιότητας και τιμής καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου.

(81) Σύμφωνα με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τις θαλάσσιες μεταφορές, «ως ΥΚΩ νοείται οποιαδήποτε υποχρέωση επιβάλλεται σε κάποια εταρεία για την εξασφάλιση της παροχής κάποιας υπηρεσίας που πληροί συγκεκριμένους κανόνες τακτικής και απρόσκοπτης παροχής, χωρητικότητας και τιμών που η εταιρεία δεν θα αποδεχόταν αν λάμβανε υπόψη μόνο τις οικονομικά της συμφέροντα. Κάποιες ΥΚΩ μπορούν να επιβληθούν σε τακτικές υπηρεσίες … σε εκείνες τις περιπτώσεις που οι δυνάμεις της αγοράς δεν εξασφαλίζουν επαρκές επίπεδο παροχής υπηρεσιών».

(82) Η Επιτροπή, βάσει των πληροφοριών που διαθέτει [22], διαπίστωσε ότι η αρμοδιότητα της Trasmed στις εν λόγω γραμμές είναι η μεταφορά φορτίου, κάτι που δεν περιλαμβάνεται στο πλαίσιο της δημόσιας σύμβασης, και τα πλοία της δεν πληρούν όλα τα κριτήρια χωρητικότητας επιβατών που ορίζονται στην εν λόγω σύμβαση. Από την άλλη, θα πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι κατά τη διάρκεια της διαδικασίας κανείς από τους πιθανούς ανταγωνιστές της Trasmed δεν δήλωσε ότι μπορούσε να ικανοποιήσει τα ελάχιστα κριτήρια που ορίζονται στη σύμβαση που συνήφθη με την Ισπανία χωρίς ανάγκη αποζημίωσης.

(83) Οι ισπανικές αρχές παρείχαν στην Επιτροπή μια μελέτη [23] ανεξάρτητου φορέα, του Πολυτεχνείου της Μαδρίτης, σχετικά με τις επιπλέον δαπάνες που επιβάλλει η εκτέλεση της δημόσιας σύμβασης.

(84) Σύμφωνα με την εν λόγω ανάλυση, τα δύο κύρια βάρη που δημιουργούν επιπλέον δαπάνες και τις οποίες η μεταφορική εταιρεία δεν θα αποδεχόταν αν δεν επρόκειτο για υποχρεώσεις δημόσιας σύμβασης είναι οι εξής:

— η υποχρέωση του συμβαλλόμενου να παρέχει τις υπηρεσίες του όλο το χρόνο και καθ' όλη τη διάρκεια εκχώρησης των γραμμών, με τις διαφοροποιήσεις των υπηρεσιών μεταξύ περίοδου αιχμής και και περιόδου ύφεσης που ορίζονται στον διαγωνισμό και

— η ανάγκη για αντικατάσταση εντός ελάχιστης χρονικής περιόδου οποιουδήποτε πλοίου που δεν δύναται πλέον να παρέχει τις συγκεκριμένες υπηρεσίες (όχι για λόγους συντήρησης, αλλά λόγω βλάβης, ατυχημάτων κ.λπ.)· η ελάχιστη περίοδος αντικατάστασης είναι ένα ταξίδι μετά επιστροφής αν διαρκεί περισσότερο από 24 ώρες, ή 24 ώρες αν το ταξίδι μετά επιστροφής διαρκεί λιγότερο.

(85) Σύμφωνα με τις πληροφορίες που έχουν παράσχει οι ισπανικές αρχές, όλες οι γραμμές που αποτελούν αντικείμενο του διαγωνισμού έχουν ακραία χαρακτηριστικά εποχής, με μεγάλη συγκέντρωση επιβατών με τα οχήματά τους κατά την περίοδο αιχμής. Αν αναλυθεί ο αριθμός επιβατών και οχημάτων που μεταφέρθηκαν σε αυτές τις γραμμές το 1993, 1994, 1995 και 1996 — η περίοδος που εξετάστηκε πριν από την προκήρυξη του διαγωνισμού — μπορεί να διαπιστωθεί ότι μεταξύ 55 και 60 % της ετήσιας ζήτησης για τη μεταφορά επιβατών και οχημάτων προκύπτει κατά την περίοδο αιχμής, ουσιαστικά κατά τις καλοκαιρινές διακοπές [24], και μεταξύ 40 και 45 % τον υπόλοιπο χρόνο (περίπου επτά μήνες). Έτσι εξηγείται το χαμηλό επίπεδο χρήσης που παρατηρείται κατά τη διάρκεια του μεγαλύτερου μέρους του χρόνου.

(86) Αλλά αυτό δεν είναι όλο: από οικονομικής απόψεως, η κίνηση είναι ακόμη υψηλότερη κατά την περίοδο αιχμής, γιατί εκτός της τελευταίας οι τιμές είναι κατά μέσο όρο πολύ χαμηλότερες από την εποχή μαζικής κίνησης επιβατών και οχημάτων. Τα σωρευτικά αποτελέσματα, όσον αφορά τα έσοδα, έχουν ως εξής: 60 έως 65 % των εσόδων συγκεντρώνεται το καλοκαίρι, αφήνοντας ένα 35 έως 40 % για τον υπόλοιπο χρόνο.

[22] Συγκριτικά με τα στοιχεία της μελέτης: Αντίκτυπος της απελευθέρωσης των θαλάσσιων ενδομεταφορών στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης [κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3577/92]. Τρίτη έκθεση· Οκτώβριος 1998 (Bilbao Plaza Marítima, SL; Escuela Técnica Superior de Ingenieros Navales Universidad Politécnica de Madrid).

[23] Επιστολή της 30ής Μαρτίου 1999 της Μόνιμης Αντιπροσωπείας της Ισπανίας προς τη ΓΔ Μεταφορών.

[24] Η μελέτη τον Πολυτεχνείου της Μαδρίτης, στην οποία βασίζονται τα εν λόγω στοιχεία, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η υψηλή περίοδος είναι διάρκειας πέντε μηνών. Η εκτίμηση που γίνεται είναι πιο μέτρια όσον αφορά τη διάρκεια της υψηλής και χαμηλής περιόδου από αυτή του διαγωνισμού, εφόσον στο διαγωνισμό αναφέρεται ότι η υψηλή περίοδος διαρκεί τρεις μήνες, από τις 15 Ιουνίου έως τις 15 Σεπτεμβρίου κάθε χρόνο. Συνεπώς, όσο μικρότερης διάρκειας είναι η χαμηλή περίοδος (ελάχιστα κερδοφόρος), τόσο μικρότερη θα πρέπει να είναι η αναμενόμενη από το κράτος αμοιβή.

(87) Από όλα αυτά συνεπάγεται ότι δεν υπάρχει κανένας σημαντικός ανταγωνιστής που να εξυπηρετεί την κίνηση επιβατών και οχημάτων στις συγκεκριμένες γραμμές και που θα μπορούσε να παρέχει υπηρεσίες που πληρούν τα κριτήρια συχνότητας, χωρητικότητας και απρόσκοπτης παροχής όλο το χρόνο, καθώς και το κριτήριο αντικατάστασης του πλοίου εντός 24 ωρών (εφεξής καλούμενα «θεμελιώδεις απαιτήσεις»), όπως απαιτείται από τη δημόσια σύμβαση.

(88) Για όλους αυτούς τους λόγους, η Επιτροπή αποδέχεται το επιχείρημα ότι οι δύο προαναφερόμενες θεμελιώδεις απαιτήσεις καθορίζουν τη διαφορά μεταξύ των παρεχόμενων από την Trasmed υπηρεσιών σύμφωνα με τη σύμβαση και των υπηρεσιών που παρέχονται σύμφωνα με τα κριτήρια της αγοράς (όπως αυτές των ανταγωνιστών). Οι συμπληρωματικές απαιτήσεις για την Trasmed μπορούν συνεπώς να χαρακτηριστούν ως γενικού οικονομικού συμφέροντος.

(89) Οι θεμελιώδεις απαιτήσεις, καθώς και όλες οι υπόλοιπες (μέγιστες τιμές κ.λπ.) που συνοδεύουν απαραιτήτως τις πρώτες ως αναπόσπαστο τμήμα της δημόσιας σύμβασης, ισχύουν μόνο για την επιχείρηση στην οποία έχει ανατεθεί η εκτέλεση της σύμβασης, εν προκειμένω για την Trasmed.

(90) Οι δαπάνες που δημιουργούνται από την τήρηση αυτών των ειδικών κριτηρίων, οι οποίες προστίθενται σε εκείνες που αφορούν την παροχή των συγκεκριμένων υπηρεσιών σύμφωνα με τα κριτήρια της αγοράς, είναι οι επιπλέον δαπάνες που αντιστοιχούν στις ΥΚΩ που ειβαλλονται από τη δημόσια σύμβαση.

(91) Συμπερασματικά μπορεί να ειπωθεί ότι ελλείψει σημαντικών ανταγωνιστών που να παρέχουν υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών και οχημάτων στις εν λόγω γραμμές, η Επιτροπή θεώρησε ότι οι επιπρόσθετες δαπάνες που υπολογίστηκαν από τον εμπειρογνώμονα και για τις οποίες η Trasmed πρέπει να αποζημιωθεί, είναι οι επιπλέον δαπάνες που δημιουργούνται από την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών κατά τη περίοδο ύφεσης (λαμβάνοντας υπόψη την ικανοποίηση τόσο των θεμελιωδών όσο και των δευτερευουσών απαιτήσεων) καθώς και οι συμπληρωματικές δαπάνες που αφορούν την ανάγκη παροχής της πιθανότητας αντικατάστασης των πλοίων εντός 24 ωρών.

Ανάγκη — Ισοδυναμία

(92) Απουσία επαρκούς διαγωνισμού (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 51 έως 58), δεν μπορεί να υποτεθεί ότι η αποζημίωση που χορηγείται στην Trasmed αντιστοιχεί στις τιμές που θα είχαν καθοριστεί σύμφωνα με τα κριτήρια της αγοράς κάτω από τις ίδιες συνθήκες. Για αυτόν το λόγο, θα πρέπει να εξεταστεί αν η χορηγούμενη αποζημίωση υπερβαίνει εκείνη που απαιτείται για την εξισορρόπηση των δαπανών των ΥΚΩ που επιβάλλονται από τη δημόσια σύμβαση.

(93) Στην απόφαση επί της προαναφερόμενης υπόθεσης La Post ([25]), το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όρισε ότι «η καταβολή κρατικής ενίσχυσης μπορεί, βάσει της παραγράφου 2 του άρθρου 86 της συνθήκης, να παρακάμψει την απαγόρευση του άρθρου 87 της εν λόγω συνθήκης, εφόσον η συγκεκριμένη ενίσχυση έχει ως μοναδικό στόχο να αποζημιώσει τις επιπλέον δαπάνες που έχουν δημιουργηθεί από την εκτέλεση της συγκεκριμένης αποστολής μιας επιχείρησης που έχει αναλάβει τη διαχείριση μιας υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος και αν η χορήγηση της ενίσχυσης καθίσταται απαραίτητη προκειμένου η εν λόγω επιχείρηση να μπορέσει να εκτελέσει τις υποχρεώσεις της για την παροχή υπηρεσιών δημοσίου συμφέροντος κάτω από συνθήκες οικονομικής ισορροπίας».

(94) Θα πρέπει επίσης να υπενθυμίσουμε ότι οι ισπανικές αρχές δημοσίευσαν την ανακοίνωση του διαγωνισμού για την ανάθεση δημόσιας σύμβασης στις 17 Δεκεμβρίου 1997· ο προϋπολογισμός της τελευταίας ήταν 1,1 δισεκατομμύρια ισπανικές πεσέτες (περίπου 6,6 εκατομμύρια ευρώ) ετησίως. Στα πλαίσια του διαγωνισμού, η προσφορά της Trasmed για τη σύμβαση ήταν 950 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες (περίπου 5,7 εκατομμύρια ευρώ) ετησίως.

(95) Εφόσον καθορίστηκαν οι συγκεκριμένες ΥΚΩ στο πλαίσιο της δημόσιας σύμβασης, θα πρέπει να καθοριστεί σε ποιο βαθμό θα πρέπει να επιδοτηθεί η υπηρεσία και αν οι αποζημιώσεις μπορούν να βλάψουν τις κοινοτικές εμπορικές συναλλαγές.

(96) Σύμφωνα με τη μελέτη του εμπειρογνώμονα, η μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε για την εκτίμηση της απαραίτητης αποζημίωσης βασίζεται στις επιπλέον δαπάνες που απαιτούνται για την εξασφάλιση της ικανοποίησης των ΥΚΩ κατά την περίοδο ύφεσης. Η περίοδος ύφεσης είναι εκείνη κατά την οποία σύμφωνα

([25]) Βλέπε υποσημειώσεις 18 και 19.

με τα όσα έχουν ειπωθεί προκαλούνται σημαντικές ζημίες εκμετάλλευσης ως αποτέλεσμα των προαναφερθεισών ΥΚΩ (επιπλέον υπηρεσίες κατά την περίοδο ύφεσης, ικανοποιώντας όλες τις υπόλοιπες απαιτήσεις καθώς και τη δυνατό τα αντικατάστασης των πλοίων εντός 24 ωρών) που επιβάλλει η δημόσια σύμβαση ([26]).

(97) Βάσει αυτών των στοιχείων, ο εμπειρογνώμονας συμπεριελάμβανε στην πρώτη στήλη του πίνακα που ακολουθεί τις επιπλέον δαπάνες των επτά εκ των εννέα γραμμών, οι οποίες κατά τη γνώμη του δημιουργούσαν ετήσιο έλλειμμα. Οι υπόλοιπες δύο στήλες παρουσιάζουν τα πραγματικά αποτελέσματα της Trasmed για την περίοδο 1998/99, ή για όλες τις γραμμές ή για εκείνες που παρουσιάζουν καθαρό ετήσιο έλλειμμα:

Πίνακας 2

Γραμμή	Συμπληρωματικές δαπάνες της δημόσιας σύμβασης σε εκατομμύρια πεσέτες (εκτίμηση εμπειρογνώμονα)	Trasmed — Πραγματικά αποτελέσματα εκμετάλλευσης (έσοδα - δαπάνες) για όλες τις γραμμές		Trasmed — Πραγματικά αποτελέσματα εκμετάλλευσης (έσοδα - δαπάνες) σε γραμμές που παρουσιάζουν ζημία	
		Μέθοδος που επιλέχθηκε από Trasmed			
		1998	1999	1998	1999
Μεταβλητές δαπάνες (ΜΔ)	Πρόσθετες ΜΔ	Συμπληρωματικά ΣΔ + ΜΔ	Συμπληρωματικά ΣΔ + ΜΔ	Συμπληρωματικά ΣΔ + ΜΔ	Συμπληρωματικά ΣΔ + ΜΔ
Βαρκελώνη - Πάλμα δε Μαγιόρκα		[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Βαρκελώνη - Ιμπίθα	96	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Βαρκελώνη - Μαόν	59	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Βαλένθια - Πάλμα δε Μαγιόρκα		[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Βαλένθια - Ιμπίθα	24	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Βαλένθια - Μαόν	46	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Μάλαγα - Μελίγια	180	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Αλμερία - Μελίγια	106	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Καδίθ - Κανάριες Νήσοι	188	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Μερικό σύνολο	699	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *

([26]) Η ανάλυση των εμπειρογνωμόνων διεξήχθη καταρχάς με σκοπό τη διερεύνηση των δαπανών που το κράτος θα έπρεπε να καλύψει βάσει διαφορετικών πιθανοτήτων συμβάσεων σχετικά με τις εννέα γραμμές που αποτελούν αντικείμενο της δημόσια σύμβασης. Η ανάλυση με σκοπό τον καθορισμό των ελάχιστων επιπλέον δαπανών σχετικά με τη δημόσια σύμβαση κατά την χαμηλή περίοδο διεξήχθη σε επόμενο στάδιο, επί της βάσης της προϋπάρχουσας σχέσης δαπανών/κέρδους.
Οι πίνακες 2 και 3 που ακολουθούν δείχνουν τις συμπληρωματικές δαπάνες και τα έσοδα που προκύπτουν από την τήρηση των ΥΚΩ που επιβάλλονται από τη δημόσια σύμβαση. Ο υπολογισμός των εν λόγω δαπανών και εσόδων βασίζεται στην έννοια των «τυπικών πλοιοημερών» (π.χ. «τυπικό οχηματαγωγό») που πληροί τις θεμελιώδεις προϋποθέσεις που ανταποκρίνονται στις λειτουργικές και τεχνικές απαιτήσεις.
Τα έσοδα καθορίστηκαν βάσει του μέσου όρου των εισιτηρίων που εισπράχθηκαν με το «τυπικό οχηματαγωγό» κατά τα τελευταία δύο χρόνια, λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρούμενες τάσεις. Τα διάφορα συστατικά μέρη των εσόδων που λήφθηκαν υπόψη ήταν οι επιβάτες, τα οχήματά τους το επίπεδο εξυπηρέτησης εν πλω και το φορτίο.
Οι άμεσες δαπάνες (ΑΔ) προκύπτουν από τους επιβάτες, τα οχήματά τους το επίπεδο εξυπηρέτησης εν πλω και το φορτίο. Οι μεταβλητές δαπάνες (ΜΔ) αντιστοιχούν στα καύσιμα και τα λιμενικά τέλη, λαμβανόμενα υπόψη σε συνάρτηση με τον χρόνο πλεύσης και τη χρήση των λιμένων.
Οι σταθερές δαπάνες (ΣΔ) τον πλοίου υπολογίστηκαν βάσει περιόδου λειτουργίας 5 400 ωρών ετησίως (350 ημέρες) εκτός από τα ποσά απόσβεσης, δημοσιονομικών δαπανών και ασφάλειας, που υπολογίζονται για το ημερολογιακό έτος (365 ημέρες). Οι ΣΔ που προκύπτουν από την ανεξάρτητη εκμετάλλευση των διαφόρων γραμμών υπολογίζονται βάσει των προαναφερόμενων «τυπικών πλοιοημερών». Οι ΣΔ όλων των πλοίων λαμβανόμενες συνολικά είναι ανάλογες προς τον ελάχιστο αριθμό εισόδων σε λιμένες που απαιτούνται από τις τεχνικές περιγραφές κάθε γραμμής.
Οι δαπάνες αντικατάστασης ενός πλοίου με σκοπό την εξασφάλιση της συνεχούς παροχής των υπηρεσιών υπολογίστηκαν υπό την υπόθεση ύπαρξης ενός ανταλλακτικού οχηματαγωγού. Έχουν υπολογιστεί διάφορες δυνατότητες, ανάλογα με την ιδιοκτησία ή τη σύμβαση ναύλωσής του, καταλήγοντας σε έναν μέσο όρο 631 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες ετησίως.

Γραμμή	Συμπληρωματικές δαπάνες της δημόσιας σύμβασης σε εκατομμύρια πεσέτες (εκτίμηση εμπειρογνώμονα)	Trasmed — Πραγματικά αποτελέσματα εκμετάλλευσης (έσοδα - δαπάνες) για όλες τις γραμμές		Trasmed — Πραγματικά αποτελέσματα εκμετάλλευσης (έσοδα - δαπάνες) σε γραμμές που παρουσιάζουν ζημία	
		Μέθοδος που επιλέχθηκε από Trasmed			
		1998	1999	1998	1999
	Πρόσθετες σταθερές δαπάνες	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Σταθερές δαπάνες (ΣΔ)	631	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Μερικό σύνολο	631	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Μερικές συμπληρωματικές δαπάνες	**1 330**	**[...] ***	**[...] ***	**[...] ***	**[...] ***
Συνολικές συμπληρωματικές δαπάνες + ΦΠΑ (16 %)		**[...] ***	**[...] ***	**[...] ***	**[...] ***
Προσφορά της Trasmed	**950**	**[...] ***	**[...] ***	**[...] ***	**[...] ***

(*) Ορισμένα εδάφια της παρούσας πράξης τροποποιήθηκαν ούτως ώστε να τηρηθεί το απόρρητο των πληροφοριών. Τα εδάφια αυτά περικλείονται από αγκύλες και επισημαίνονται με αστερίσκο.

(98) Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη ότι κάποιες από τις γραμμές δεν παρουσιάζουν ετήσιο έλλειμμα. Ωστόσο, η δημόσια σύμβαση επιβάλλει ακόμη και για αυτές κάποιες συμπληρωματικές απαιτήσεις απρόσκοπτης παροχής υπηρεσιών, συχνότητας και χωρητικότητα που δημιουργούν δαπάνες και μειώνουν τα κέρδη της επιχείρησης. Παρότι οι εν λόγω γραμμές δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως ΥΚΩ, συμβάλλουν στην ελάφρυνση του δημοσιονομικού βάρους της Trasmed και κατά συνέπεια στο μέγεθος των κρατικών πόρων που απαιτούνται για αποζημίωση.

(99) Από αυτήν την άποψη και παρότι δεν έχουν εκχωρηθεί στην Trasmed αποκλειστικά δικαιώματα πρόσβασης στην αγορά, θα πρέπει να υπενθυμίσουμε την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης Μαΐου 1993, επί της υπόθεσης C-320/91 (Corbeau) ([27]). Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθόρισε ότι «η υποχρέωση που βαρύνει τον επιφορτισμένο με τη συγκεκριμένη αποστολή εξασφάλισης της παροχής των υπηρεσιών του υπό συνθήκες οικονομικής ισορροπίας προϋποθέτει τη δυνατότητα αντιστάθμισης μεταξύ των κερδοφόρων τομέων και των λιγότερο κερδοφόρων τομέων, και συνεπώς αιτιολογεί κάποιον περιορισμό του ανταγωνισμού από τους ιδιωτικούς επιχειρηματίες στους κερδοφόρους τομείς».

(100) Όντως, αν οι ιδιωτικοί επιχειρηματίες είχαν την άδεια να ανταγωνιστούν τους κατόχους των αποκλειστικών δικαιωμάτων στους επιλεγμένους από τους πρώτους τομείς που αντιστοιχούν στα εν λόγω δικαιώματα, θα μπορούσαν να συγκεντρωθούν στους κερδοφόρους τομείς και σε αυτούς να προσφέρουν τιμές ανταγωνιστικότερες των κατόχων των αποκλειστικών δικαιωμάτων, δεδομένου ότι, σε αντίθεση με τους τελευταίους, δεν είναι υποχρεωμένοι από οικονομικής σκοπιάς να προβούν σε αντιστάθμιση μεταξύ των ζημιών σε μη κερδοφόρους τομείς και των κερδών που προέρχονται από περισσότερο κερδοφόρους τομείς.

(101) Λαμβάνοντας υπόψη την πιθανότητα διεπιδότησης των διαφόρων γραμμών, από τα λεχθέντα προκύπτει ότι η κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε στην Trasmed δεν υπερβαίνει την ελάχιστη αποζημίωση που είναι απαραίτητη για την εξισορρόπηση των επιπρόσθετων δαπανών που προκύπτουν από την ικανοποίηση των θεμελιωδών απαιτήσεων της δημόσιας σύμβασης. Το συνολικό έλλειμμα που σημείωσε η Trasmed το 1998 και 1999 ήταν 931 εκατομμύρια και 1,002 δισεκατομμύρια ισπανικές πεσέτες, αντιστοίχως. Τα συγκεκριμένα ποσά σε γενικές γραμμές αντιστοιχούν στα 950 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες κρατικής ενίσχυσης που λαμβάνονται ετησίως, και η οποία είναι μικρότερη από τις προβλεπόμενες συνολικές επιπρόσθετες δαπάνες των 1,33 δισεκατομμυρίων πεσετών που υπολογίστηκαν από τον εμπειρογνώμονα.

(102) Τα ποσά που παρουσιάζονται στον πίνακα παραπάνω δείχνουν επίσης ότι η μέθοδος που επέλεξε η Trasmed για τον υπολογισμό των ζημιών και στην οποία, λαμβάνονται υπόψη τα αποτελέσματα όλων των γραμμών του πακέτου, απαιτεί λιγότερους κρατικούς πόρους (μικρότερη αποζημίωση) από εκείνη που θα απαιτούταν αν είχε επιλεχθεί κάποιος μηχανισμός που θα καθόριζε μια αποζημίωση ανά γραμμή, εφόσον δεν θα λαμβάνονταν υπόψη τα κέρδη που προκύπτουν από τις δύο κερδοφόρες γραμμές.

(103) Κατόπιν αναφοράς της Επιτροπής και με σκοπό να ελεγχθούν τα αποτελέσματα που προέκυψαν σύμφωνα με τη μέθοδο που ακολουθείται στον πίνακα 2, ο εμπειρογνώμονας προέβη σε σφαιρική αξιολόγηση των συνολικών εσόδων και εξόδων που θα είχε κάποια επιχείρηση που θα εκτελούσε τη δημόσια σύμβαση (λαμβάνοντας υπόψη της σφαιρική δράση σε όλες τις εν λόγω γραμμές, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς φορτίων) τόσο κατά την περίοδο αιχμής όσο και κατά την περίοδο ύφεσης ([28]).

([27]) Συλλογή 1993, σ. I-2533.
([28]) Επιστολή της Ισπανίας με ημερομηνία 10 Ιουνίου 1999: «Υπόμνημα της συνεδρίασης με την ΓΔ VII στις Βρυξέλλες σχετικά με τη σύμβαση παροχής τακτικών υπηρεσιών θαλάσσιων ενδομεταφορών επιβατών και οχημάτων».

Πίνακας 3

(σε εκατομμύρια πεσέτες)

	Χαμηλή περίοδος (7 μήνες)	Υψηλή περίοδος (5 μήνες)	Σύνολο έτους (12 μήνες)
Επιβάτες/οχήματα			
Έσοδα	3 775	6 287	10 062
Άμεσες δαπάνες	– 1 325	– 1 943	– 3 268
Μεικτό περιθώριο πωλήσεων (μερικό σύνολο 1)	2 450	4 344	6 794
ΣΔ	– 5 950	– 3 967	– 9 917
ΜΔ	– 700	– 1 708	– 2 408
ΣΔ + ΜΔ (μερικό σύνολο 2)	– 6 650	– 5 675	– 12 325
Αποτελέσματα χρήσης επιβάτες/όχημα (1 + 2)	– 4 200	– 1 331	– 5 531
Επιπλέον φορτίο			
Έσοδα	4 081	2 721	6 802
Άμεσες δαπάνες	– 1 684	– 1 123	– 2 807
Μεικτό περιθώριο πωλήσεων	2 397	1 598	3 995
Αποτελέσματα χρήσης για επιπλέον φορτίο	2 397	1 598	3 995
Αποτελέσματα χρήσης επιβάτες/όχημα + φορτίο	– 1 803	267	– 1 536

(104) Όπως μπορούμε να δούμε στον πίνακα 3, τα αποτελέσματα χρήσης των ταξιδιών λαμβάνοντας υπόψη μόνο τους επιβάτες και τα οχήματά τους (που καλύπτονται από τη δημόσια σύμβαση) είναι αρνητικά, τόσο κατά τη περίοδο ύφεσης όσο και την περίοδο αιχμής. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη όλη τη ροή κίνησης ([29]), το έλλειμμα αντισταθμίζεται κατά κάποιον τρόπο από την παράλληλη παροχή υπηρεσιών μεταφοράς εμπορευμάτων (που δεν καλύπτεται από τη δημόσια σύμβαση), η οποία παρουσιάζει έλλειμμα κατά την περίοδο ύφεσης (– 1,803 δισεκατομμύρια ισπανικές πεσέτες) ενώ κατά την περίοδο αιχμής παρουσιάζει πλεόνασμα (267 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες). Αυτό επιβεβαιώνει τον έντονο χαρακτήρα της περιόδου μεταφοράς οχηματαγωγών όπου αναφέρεται η δημόσια σύμβαση, όπως επισημάνθηκε παραπάνω.

(105) Προκειμένου να υπολογίσουμε με αυτή τη μέθοδο τις συμπληρωματικές δαπάνες που δημιουργούν οι ΥΚΩ της δημόσιας σύμβασης, πρέπει να λάβουμε υπόψη ότι η κίνηση επιβατών/οχημάτων κατά την περίοδο ύφεσης δημιουργεί έλλειμμα της τάξης των 4,2 δισεκατομμυρίων ισπανικών πεσετών. Το ποσό αυτό παρότι αντισταθμίζεται από τα θετικά αποτελέσματα της μεταφοράς φορτίου, ωστόσο δημιουργεί ένα γενικό έλλειμμα των 1,803 δισεκατομμυρίων πεσετών κατά την περίοδο ύφεσης. Αν το έλλειμμα που δημιουργείται κατά την περίοδο ύφεσης αντισταθμιστεί με τα κέρδη της περιόδου αιχμής, τότε έχουμε συνολική ζημία 1,536 δισεκατομμυρίων πεσετών. Εφόσον το ποσό αυτό αντανακλά, τη ζημία που δημιουργεί η μεταφορά μόνο επιβατών και οχημάτων κατά την περίοδο ύφεσης, η οποία αντισταθμίζεται από όλα τα υπόλοιπα ετήσια αποτελέσματα, μπορεί να ειπωθεί ότι η ζημία εκμετάλλευσης των 1,536 δισεκατομμυρίων πεσετών αποτελεί τις επιπλέον δαπάνες που αντιστοιχούν στις ΥΚΩ της δημόσιας σύμβασης.

(106) Συνεπώς καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι τόσο η μέθοδος που χρησιμοποιείται στον πίνακα 2 όσο και αυτή που χρησιμοποιείται στον πίνακα 3 οδηγούν σε παρόμοια αποτελέσματα όσον αφορά τις επιπλέον δαπάνες των ΥΚΩ: 1,3 και 1,536 δισεκατομμύρια ισπανικές πεσέτες.

(107) Δεδομένου ότι οι δύο υπολογισμοί που διεξήχθησαν από τον εμπειρογνώμονα συμβαδίζουν μεταξύ τους, και ότι ο δεύτερος, στον οποίον λαμβάνονται υπόψη οι συνολικές δαπάνες και τα έσοδα τόσο της περιόδου αιχμής όσο και της περιόδου ύφεσης, επιβεβαιώνεται η ισχύς της κάπως πραγματικής γραμμής του πρώτου, και η Επιτροπή μπορεί να αποδεχτεί την ανάλυση. Από αυτή την άποψη πρέπει να παρατηρήσουμε ότι κανένα ενδιαφερόμενο μέρος δεν υπέβαλλε καμία συγκριτική μελέτη αυτού του είδους κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

([29]) Τα οχηματαγωγά που μπορούν να μεταφέρουν επιβάτες και οχήματα μπορούν επίσης να μεταφέρουν φορτηγά και κάποια ποσότητα εμπορευμάτων, ακόμη και αν η δημόσια σύμβαση δεν απαιτεί την παροχή τέτοιων υπηρεσιών.

(108) Θα πρέπει επίσης να υπενθυμίσουμε ότι η Trasmed υπέβαλλε προσφορά 950 εκατομμυρίων πεσετών η οποία έγινε αποδεκτή από τις ισπανικές αρχές και η οποία είναι χαμηλότερη από το χαμηλότερο αποτέλεσμα, στο οποίο κατέληξε ο εμπειρογνώμονας (1,3 δισεκατομμύρια πεσέτες).

(109) Συνεπώς, δεδομένου ότι η Επιτροπή αποδέχεται τη μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε για την εκτίμηση των επιπλέον δαπανών που δημιουργήθηκαν κατά την εκτέλεση της δημόσιας σύμβασης, μπορούμε να καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι τα 950 εκατομμύρια πεσέτες που χορηγήθηκαν στην Trasmed δεν υπερβαίνουν το ελάχιστο ποσό που απαιτείται για την τήρηση των ΥΚΩ, ούτε όσον αφορά τις θεμελιώδεις απαιτήσεις αλλά ούτε και οποιεσδήποτε άλλες περιλαμβάνονται στο πλαίσιο της δημόσιας σύμβασης.

(110) Μπορούμε επίσης να συμπεράνουμε ότι η συγκεκριμένη δημόσια σύμβαση δεν απαιτεί επιπλέον αντιστάθμιση, και κατά συνέπεια ο μηχανισμός αντιστάθμισης δεν επιτρέπει τη δεπιδότηση άλλων διαδρομών (εκτός της δημόσιας σύμβασης) της Trasmed.

(111) Για όλα αυτά, παρότι η ενίσχυση δεν χορηγήθηκε ως αποτέλεσμα κάποιας επαρκούς διαδικασίας διαγωνισμού, όπως έχει επισημανθεί, ωστόσο είναι απαραίτητη για την εξασφάλιση της παροχής κάποιων ουσιαστικών υπηρεσιών και συνάδει με τους προς επίτευξη στόχους, όπως αποδείχτηκε παραπάνω.

ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΣΤΙΣ ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ

(112) Αφενός, όπως απαιτείται από την παράγραφο 2 του άρθρου 86 της συνθήκης, καμία εξαίρεση, ιδιαίτερα ως προς τους κανόνες ανταγωνισμού, δεν θα πρέπει να ισχύσει για τις συναλλαγές που να αντιτίθεται στα συμφέροντα της Κοινότητας. Όσον αφορά τις πιθανές επιπτώσεις στους όρους των συναλλαγών, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις ακόλουθες ακραίες περιπτώσεις:

— *Πρώτο έτος σύμβασης (1998)*: Κατά το πρώτο έτος ισχύος της σύμβασης οι εν λόγω γραμμές εξυπηρετούνται ή εξυπρετούνταν από πλοία με ισπανική σημαία, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3577/92 ([30]).

— *Διάρκεια*: στην κίνηση διαδικασίας η Επιτροπή επεσήμανε ότι στο διαγωνισμό η διάρκεια ισχύος της σύμβασης ήταν έξι χρόνια, με τη δυνατότητα δύο ανανεώσεων διάρκειας δύο ετών έκαστη. Στη συγγραφή υποχρεώσεων της σύμβασης, η δεύτερη ανανέωση (έπειτα από οκτώ χρόνια) θα γινόταν υπό τον όρο ότι θα υπήρχε προηγούμενη διαβούλευση με την Επιτροπή. Η διάρκεια ισχύος της σύμβασης σύμφωνα με τα παραπάνω θα εμπόδιζε την απελευθέρωση των θαλάσσιων ενδομεταφορών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3577/92. [...] Από την άλλη, θα ήταν αντίθετη προς τις κατευθυντήριες γραμμές περί κρατικών ενισχύσεων για τις θαλάσσιες μεταφορές, δεδομένου ότι αφορούν τις ΥΚΩ. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές, «η διάρκεια των δημοσίων συμβάσεων θα πρέπει να περιορίζεται σε εύλογο διάστημα (κατ' αρχάς δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τα πέντε χρόνια) (...). Κατά τη λήξη της σύμβασης, θα πρέπει να διεξάγεται νέος διαγωνισμός σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται παραπάνω».

  Για το λόγο αυτό, οι ισπανικές αρχές δεσμεύτηκαν για το ότι η σύμβαση δεν θα ισχύσει πέρα από τις 26 Ιουλίου 2001 (42 μήνες). Οποιαδήποτε σύμβαση αντικαταστήσει αυτήν την τελευταία θα τεθεί σε ισχύ κατά τη λήξη της τρέχουσας και θα πρέπει να είναι σύμφωνη με την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία (διαδικασία διαγωνισμού που θα πρέπει να βασίζεται στις αρχές της δημοσιοποίησης, της διαφάνειας και της μη διάκρισης). Οι ισπανικές αρχές δεσμεύτηκαν να πάψουν καταβάλλουν τις ενισχύσεις που αφορούν την εν λόγω σύμβαση κατά τη συγκεκριμένη ημερομηνία ή πριν από αυτήν.

— *Δημιουργία πακέτου/γενίκευση της σύμβασης*: στην κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή επεσήμανε ότι οι ισπανικές αρχές δεν είχαν εξηγήσει ικανοποιητικά γιατί οι εννέα (ή δέκα) γραμμές θα έπρεπε να αποτελούν πακέτο και ότι το γεγονός ότι αποτελούν αντικείμενο μιας μόνο σύμβασης στην πράξη αποτελεί απειλή παρακώλυσης της διαδικασίας απελευθέρωσης των θαλάσσιων ενδομεταφορών [που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3577/92].

  Η Επιτροπή θα ήθελε να διασαφηνίσει ότι, προκειμένου να επιτευχθεί μια ισορροπία μεταξύ των ζητημάτων δημοσίου ταμείου και των απαιτήσεων για την πρόσβαση στην αγορά, τα κράτη μέλη διαθέτουν ένα περιθώριο εκτίμησης για να αποφασίσουν ως προς διαγωνισμούς ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων με ΥΚΩ ανά γραμμή ή τον συνδυασμό κάποιων διαδρομών σε ένα πακέτο. Καθώς επεσήμανε

([30]) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3577/92 εφαρμόζει την αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών θαλάσσιων μεταφορών στα κράτη μέλη. Σύμφωνα με το άρθρο 6, οι τακτικές υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών και με τη χρήση οχηματαγωγών που παρέχονται για παράδειγμα στη Μεσόγειο ή στις ισπανικές ακτές, εξαιρούνται από την εφαρμογή του κανονισμού έως την 1η Ιανουαρίου 1999.

η Επιτροπή στην κίνηση διαδικασίας, υπήρχαν κάποιες ανησυχίες σχετικά με κάποιες διατυπώσεις της σύμβασης, τόσο όσον αφορά τη διάρκειά της όσο και τη γενίκευση των διαδρομών που καλύπτει, γιατί μπορούσαν να παρακωλύσουν την απελευθέρωση των ενδομεταφορών και να βλάψουν τον ανταγωνισμό ([31]). Ωστόσο, εφόσον τώρα η σύμβαση περιορίζεται σε διάρκεια 42 μηνών, και εφόσον έχει μειωθεί ο κίνδυνος των αρνητικών επιπτώσεων στην ανάπτυξη του εμπορίου και του ανταγωνισμού, η Επιτροπή αποφάσισε να μην επιμείνει σε αυτό το σημείο.

— Οι ισπανικές αρχές δεσμεύτηκαν επίσης για το ότι κάθε διάδοχη σύμβαση θα πρέπει να πληροί τις ισχύουσες κοινοτικές προϋποθέσεις (διάρκεια σύμβασης όχι πέρα των 5 ετών, διαχωρισμός των διαδρομών και αυστηρή τήρηση της υποχρέωσης να μην καταβάλλεται υπερβολική αποζημίωση και να μην επιτρέπονται οι διεπιδοτήσεις σε ανταγωνιστικές δραστηριότητες) και ότι η εν λόγω σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ μόνον εφόσον θα έχει δοθεί επαρκής δημοσιοποίηση και προθεσμία, ούτως ώστε οι κοινοτικές επιχειρήσεις θαλασσίων μεταφορών να έχουν την ευκαιρία να προετοιμάσουν τις προσφορές τους.

— Οι ισπανικές αρχές συμφωνούν με την άμεση αφαίρεση από την ισχύουσα σύμβαση της διαδρομής μεταξύ Αλχεθίρας και Θέουτα για την οποία δεν υφίσταται οικονομική αποζημίωση.

(113) Από την άλλη, η Επιτροπή γνωρίζει ότι θα μεσολαβήσει κάποιο χρονικό διάστημα έως την πλήρη τήρηση των προηγούμενων δεσμεύσεων. Συνεπώς, θα εγκριθεί η ισχύς της σύμβασης έως τις 26 Ιουλίου 2001 (συνεπώς η σύμβαση θα είναι διάρκειας 42 μηνών). Αποφασίστηκε η εν λόγω προθεσμία, προκειμένου να καταστεί δυνατή η πλήρης κατάρτιση του ρυθμιστικού πλαισίου και των νέων συμβάσεων με διαβούλευση με τις υπηρεσίες της Επιτροπής και τη βιομηχανία θαλασσίων μεταφορών, ούτως ώστε οι ενδεχόμενοι υποψήφιοι να διαθέτουν επαρκή χρόνο για την προετοιμασία των προσφορών τους για τις νέες συμβάσεις.

(114) Θα πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι η περίοδος χορήγησης της ενίσχυσης έχει μειωθεί σε μεγάλο βαθμό, ούτως ώστε να εξασφαλίσει τον περιορισμό της. Ο μεταβατικός χαρακτήρας της ενίσχυσης θα επιτρέψει επίσης την εξέλιξη του συστήματος που ίσχυε πριν στην Ισπανία (σύμφωνα με το οποίο παρεχόταν οι υπηρεσίες θαλασσίων μεταφορών στα νησιά), καθώς επίσης και την εγκαθίδρυση ενός επαρκούς συστήματος διαγωνισμού για τη μελλοντική σύμβαση.

(115) Δεδομένου του χαρακτηρισμού των θεμελιωδών και δευτερευουσών απαιτήσεων (ΥΚΩ) που ισχύουν για την Trasmed μέσω της δημόσιας σύμβασης ως «υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος», δεδομένου ότι η χρηματοδότηση της σύμβασης με δημόσιους πόρους συμπίπτει με τις επιπλέον δαπάνες του παροχέα, και ότι η εν λόγω σύμβαση δεν απαιτεί επιπλέον αποζημίωση καθώς και ότι η διάρκειά της και οι πιθανές επιπτώσεις της στην ανάπτυξη του εμπορίου έχουν μειωθεί σημαντικά, μπορεί να ειπωθεί ότι η αποζημίωση δεν έχει επηρεάσει την ανάπτυξη των συναλλαγών κατά τρόπο που να αντιτίθεται στο κοινοτικό συμφέρον, όπως απαιτείται από την παράγραφο 2 του άρθρου 86 της συνθήκης.

VI. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ**

(116) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η Ισπανία έθεσε παράνομα σε εφαρμογή κρατική ενίσχυση προς την εταιρεία Trasmediterránea, κατά παράβαση του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης. Ωστόσο, η αποζημίωση μπορεί να επιτραπεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 86, παρότι ισχύει η παράγραφος 1 του άρθρου 87 και δεν μπορεί να συμπεριληφθεί στις εξαιρέσεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 87.

(117) Το πεδίο εφαρμογής της παρούσας απόφασης περιορίζεται στις πτυχές που αφορούν τις κρατικές ενισχύσεις και δεν προδικάζει την εφαρμογή άλλων κοινοτικών κανόνων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η Ισπανία έθεσε παράνομα σε εφαρμογή κρατική ενίσχυση της εταιρείας Trasmediterránea, κατά παράβαση του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης. Ωστόσο, η αποζημίωση μπορεί να επιτραπεί σύμφωνα με το άρθρο 86 παράγραφος 2, όταν και εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 2.

Άρθρο 2

Η Ισπανία υποχρεούται να λύσει την τρέχουσα σύμβαση στις 26 Ιουλίου 2001, ή πριν από τη συγκεκριμένη ημερομηνία, παύοντας την κατάβολη κάθε ενίσχυσης κατά την παραπάνω ημερομηνία ή πριν από αυτήν.

([31]) Λαμβάνοντας υπόψη το μερίδιο της Trasmed στην ισπανική αγορά επιβατηγών και οχηματαγωγών, στην εν λόγω έκθεση σχετικά με τις ενδομεταφορές (βλέπε συνοπτικό πίνακα 3) αναφέρεται ότι η Trasmed εκμεταλλεύεται 25 πλοία εκ συνόλου 68, χωρητικότητας 179 102 κωχ από το σύνολο των 287 160 κωχ.

Κάθε διάδοχη σύμβαση θα πρέπει να πληροί τις ισχύουσες κοινοτικές προϋποθέσεις (διάρκεια σύμβασης όχι πέρα των πέντε ετών, διαχωρισμός των διαδρομών και αυστηρή τήρηση της υποχρέωσης να μην καταβάλλεται υπερβολική αποζημίωση και να μην επιτρέπονται οι διεπιδοτήσεις σε ανταγωνιστικές δραστηριότητες). Η εν λόγω σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ μόνον εφόσον θα έχει δοθεί επαρκής δημοσιοποίηση και προθεσμία, ούτως ώστε οι κοινοτικές επιχειρήσεις θαλασσίων μεταφορών να έχουν την ευκαιρία να προετοιμάσουν τις προσφορές τους.

Η γραμμή Αλχεθίρας — Θέουτα δεν αποτελεί μέρος της παρούσας σύμβασης και η εταιρεία Trasmediterránea δεν θα μπορεί να λαμβάνει οικονομική αποζημίωση σχετικά με τη συγκεκριμένη γραμμή.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο της Ισπανίας.

Βρυξέλλες, 19 Ιουλίου 2000.

Για την Επιτροπή

Pedro SOLBES MIRA

Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 12ης Φεβρουαρίου 2001

περί τροποποιήσεως της απόφασης 98/488/ΕΚ για τον καθορισμό των οικολογικών κριτηρίων απονομής του κοινοτικού σήματος σε βελτιωτικά εδάφους

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 345]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2001/157/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1980/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2000, περί αναθεωρημένου κοινοτικού συστήματος απονομής οικολογικού σήματος [1], και ιδίως τα άρθρα 3, 4 και 6,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1980/2000 προβλέπει ότι για να λάβει οικολογικό σήμα ένα προϊόν πρέπει να διαθέτει χαρακτηριστικά που του επιτρέπουν να συμβάλει σημαντικά στη βελτίωση καθοριστικών οικολογικών παραμέτρων.

(2) Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1980/2000 προβλέπει ότι καθορίζονται ειδικά κριτήρια απονομής του οικολογικού σήματος ανά κατηγορία προϊόντων.

(3) Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1980/2000 προβλέπει ότι η αναθεώρηση των κριτηρίων οικολογικής σήμανσης, καθώς και των απαιτήσεων εκτίμησης και εξακρίβωσης που αφορούν τα κριτήρια αυτά, διενεργείται εγκαίρως, προτού λήξει η περίοδος ισχύος των κριτηρίων για κάθε κατηγορία προϊόντων. Η αναθεώρηση καταλήγει σε πρόταση παράτασης, απόσυρσης ή επανεξέτασης.

(4) Με την απόφαση 98/488/ΕΚ [2], η Επιτροπή καθόρισε τα οικολογικά κριτήρια απονομής του κοινοτικού σήματος σε βελτιωτικά εδάφους, των οποίων η ισχύς, σύμφωνα με το άρθρο 3, λήγει στις 31 Μαρτίου.

(5) Η χρήση του κοινοτικού σήματος έχει απονεμηθεί σε αρκετά προϊόντα της εν λόγω κατηγορίας.

(6) Είναι σκόπιμο να παραταθεί η περίοδος ισχύος του ορισμού της κατηγορίας προϊόντων, καθώς και τα οικολογικά κριτήρια, χωρίς αλλαγή, για χρονικό διάστημα δεκαοκτώ μηνών.

(7) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση καταρτίσθηκαν και εγκρίθηκαν σύμφωνα με τις διαδικασίες για τον καθορισμό των κριτηρίων οικολογικής σήμανσης, όπως ορίζονται στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1980/2000.

(8) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1980/2000,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το άρθρο 3 της απόφασης 98/488/ΕΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«*Άρθρο 3*

Ο ορισμός της κατηγορίας προϊόντων και τα σχετικά κριτήρια ισχύουν για την περίοδο από την 1η Απριλίου 1998 έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2002.»

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 12 Φεβρουαρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Margot WALLSTRÖM

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 237 της 21.9.2000, σ. 1.
[2] ΕΕ L 219 της 7.8.1998, σ. 39.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 12ης Φεβρουαρίου 2001

περί τροποποιήσεως της απόφασης 94/278/ΕΚ για την κατάρτιση καταλόγου τρίτων χωρών από τις οποίες τα κράτη μέλη εγκρίνουν τις εισαγωγές ορισμένων προϊόντων που υπόκεινται στις διατάξεις της οδηγίας 92/118/ΕΟΚ, όσον αφορά εισαγωγές μελιού

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 348]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2001/158/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 92/118/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1992, για τον καθορισμό των όρων υγειονομικού ελέγχου καθώς και των υγειονομικών όρων που διέπουν το εμπόριο και τις εισαγωγές στην Κοινότητα προϊόντων που δεν υπόκεινται, όσον αφορά τους προαναφερόμενους όρους, στις ειδικές κοινοτικές ρυθμίσεις που αναφέρονται στο κεφάλαιο Ι του παραρτήματος Α της οδηγίας 89/662/ΕΟΚ και, όσον αφορά τους παθογόνους παράγοντες, της οδηγίας 90/425/ΕΟΚ [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 1999/724/ΕΚ [2], και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 2 στοιχείο α),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 1 της απόφασης 94/278/ΕΚ της Επιτροπής, της 18ης Μαρτίου 1994, για την κατάρτιση καταλόγου τρίτων χωρών από τις οποίες τα κράτη μέλη εγκρίνουν τις εισαγωγές ορισμένων προϊόντων που υπόκεινται στις διατάξεις της οδηγίας 92/118/ΕΟΚ του Συμβουλίου [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 98/597/ΕΚ [4], ορίζει ότι τα κράτη μέλη εγκρίνουν τις εισαγωγές μελιού από οποιαδήποτε τρίτη χώρα. Η απόφαση 2000/159/ΕΚ της Επιτροπής [5], όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 2001/31/ΕΚ [6], σχετικά με την προσωρινή έγκριση των σχεδίων καταλοίπων των τρίτων χωρών σύμφωνα με την οδηγία 96/23/ΕΚ του Συμβουλίου [7], αναφέρει στο παράρτημά της τις τρίτες χώρες που έχουν υποβάλει σχέδιο παρακολούθησης ομάδων καταλοίπων και ουσιών που αναφέρονται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 96/23/ΕΚ. Επομένως, πρέπει να εγκρίνονται εισαγωγές μελιού μόνον από τρίτες χώρες που συμμορφώνονται με την οδηγία 96/23/ΕΚ, σχετικά με την έγκριση σχεδίων καταλοίπων. Η απόφαση 94/278/ΕΚ πρέπει να τροποποιηθεί ανάλογα.

(2) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης κτηνιατρικής επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η απόφαση 94/278/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

— στην τρίτη περίπτωση του άρθρου 1, διαγράφονται οι λέξεις «και μέλι»,

— στο παράρτημα προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:

«Μέρος XIV

Κατάλογος τρίτων χωρών από τις οποίες τα κράτη μέλη επιτρέπουν τις εισαγωγές μελιού

(AR)	Αργεντινή
(AU)	Αυστραλία
(BG)	Βουλγαρία
(BR)	Βραζιλία
(CA)	Καναδάς
(CL)	Χιλή
(CN)	Κίνα
(CU)	Κούβα
(CY)	Κύπρος
(CZ)	Τσεχική Δημοκρατία
(EE)	Εσθονία
(GT)	Γουατεμάλα
(HR)	Κροατία
(HU)	Ουγγαρία
(IL)	Ισραήλ
(IN)	Ινδία
(LT)	Λιθουανία
(MT)	Μάλτα
(MX)	Μεξικό
(NI)	Νικαράγουα
(NZ)	Νέα Ζηλανδία
(RO)	Ρουμανία
(SI)	Σλοβενία
(SK)	Σλοβακία
(SV)	Ελ Σαλβαδόρ
(TR)	Τουρκία
(US)	Ηνωμένες Πολιτείες
(UY)	Ουρουγουάη
(VN)	Βιετνάμ».

[1] ΕΕ L 62 της 15.3.1993, σ. 49.
[2] ΕΕ L 290 της 12.11.1999, σ. 32.
[3] ΕΕ L 120 της 11.5.1994, σ. 44.
[4] ΕΕ L 286 της 23.10.1998, σ. 59.
[5] ΕΕ L 51 της 24.2.2000, σ. 30.
[6] ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 40.
[7] ΕΕ L 125 της 25.5.1996, σ. 10.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει από την 1η Μαρτίου 2001.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 12 Φεβρουαρίου 2001.

Για την Επιτροπή
David BYRNE
Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 12ης Φεβρουαρίου 2001

περί τροποποιήσεως για πέμπτη φορά της απόφασης 95/473/ΕΚ για τον καθορισμό του καταλόγου των εγκεκριμένων εκμεταλλεύσεων ιχθυοκαλλιέργειας στη Γαλλία

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 352]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2001/159/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 91/67/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 1991, σχετικά με τους όρους υγειονομικού ελέγχου που διέπουν τη διάθεση στην αγορά ζώων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας ([1]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/45/ΕΚ ([2]), και ιδίως το άρθρο 6,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Τα κράτη μέλη μπορούν να αποκτήσουν για τις εκμεταλλεύσεις ιχθυοκαλλιέργειας που βρίσκονται σε μη εγκεκριμένη ζώνη, όσον αφορά τη λοιμώδη αιματοποιητική νέκρωση (ΛΑΝ) και την ιογενή αιμορραγική σηψαιμία (ΙΑΣ), το καθεστώς εγκεκριμένης εκμετάλλευσης που είναι απαλλαγμένη από τις εν λόγω νόσους.

(2) Ο κατάλογος των εγκεκριμένων εκμεταλλεύσεων στη Γαλλία, όσον αφορά την ΙΑΣ και τη ΛΑΝ καθορίστηκε με την απόφαση 95/473/ΕΚ της Επιτροπής ([3]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 2000/172/ΕΚ ([4]).

(3) Μόνον οι εκμεταλλεύσεις που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του άρθρου 6 της οδηγίας 91/67/ΕΟΚ μπορούν να εγκριθούν.

(4) Η Γαλλία κοινοποίησε την εκδήλωση εστίας ΛΑΝ στην εγκεκριμένη εκμετάλλευση «Pisciculture de Sangheen, 62102 Calais (Pas-de-Calais)», που βρίσκεται στην περιφέρεια «Artois-Picardie».

(5) Ως εκ τούτου, η εν λόγω εκμετάλλευση δεν ανταποκρίνεται πλέον, όσον αφορά τη ΛΑΝ, στις απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 6 της οδηγίας 91/67/ΕΟΚ.

(6) Όσον αφορά τη ΛΑΝ, η εκμετάλλευση αυτή θα διαγραφεί από τον κατάλογο των εγκεκριμένων εκμεταλλεύσεων που καθορίζεται στο σημείο 2 «ARTOIS-PICARDIE», τρίτη περίπτωση του παραρτήματος της απόφασης 95/473/ΕΚ.

(7) Όσον αφορά την ΙΑΣ, η εν λόγω εκμετάλλευση εξακολουθεί να είναι εγκεκριμένη.

(8) Τα μέτρα πού προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης κτηνιατρικής επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα της απόφασης 95/473/ΕΚ αντικαθίσταται από το παράρτημα της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 12 Φεβρουαρίου 2001.

Για την Επιτροπή

David BYRNE

Μέλος της Επιτροπής

([1]) ΕΕ L 46 της 19.2.1991, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 189 της 3.7.1998, σ. 12.
([3]) ΕΕ L 269 της 11.11.1995, σ. 31.
([4]) ΕΕ L 55 της 29.2.2000, σ. 71.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

I. **ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΕΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΙΣ ΙΧΘΥΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗ ΛΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΑΣ**

1. ADOUR-GARONNE

— Pisciculture de Sarrance
64490 Sarrance (Pyrénées-Atlantiques)

— Pisciculture des Sources
12540 Cornus (Aveyron)

— Pisciculture de Pissos
40410 Pissos (Landes)

— Pisciculture de Tambareau
40000 Mont-de-Marsan (Landes)

— Pisciculture «Les Fontaines d'Escot»
64490 Escot (Pyrénées-Atlantiques)

— Pisciculture de la Forge
F-47700 Casteljaloux (Lot-et-Garonne)

2. ARTOIS-PICARDIE

— Pisciculture du Moulin du Roy
62156 Rémy (Pas-de-Calais)

— Pisciculture du Bléquin
F-62380 Séninghem (Pas-de-Calais)

3. LOIRE-BRETAGNE

— SCEA «Truites du lac de Cartravers»
Bois-Boscher
22460 Merleac (Côtes d'Armor)

— Pisciculture du Thélohier
35190 Cardroc (Ille-et-Vilaine)

— Pisciculture de Plainville
F-28400 Marolles les Buis (Eure-et-Loir)

4. RHIN-MEUSE

— Pisciculture du ruisseau de Dompierre
55300 Lacroix-sur-Meuse (Meuse)

— Pisciculture de la source de la Deüe
Fhyphen;55500 Cousances-aux-Bois (Meuse)

5. SEINE-NORMANDIE

— Pisciculture du Vaucheron
F-55130 Gondrecourt-le-Château (Meuse)

6. RHÔNE-MÉDITERRANÉE-CORSE

— Pisciculture Charles Murgat
Les Fontaines
F-38270 Beaufort (Isère)

II. **ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΕΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΙΣ ΙΧΘΥΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΙΑΣ**

1. ARTOIS-PICARDERIE

— Pisciculture de Sangheen
F-62102 Calais (Pas-de-Calais)

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 15ης Φεβρουαρίου 2001

για την εφαρμογή της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής σε σχέση με την Κύπρο

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 371]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2001/160/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 1972, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/232/ΕΟΚ [2], και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 2 και το άρθρο 7 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Οι υπάρχουσες σήμερα σχέσεις μεταξύ των εθνικών γραφείων ασφάλισης των κρατών μελών, της Νορβηγίας, της Ελβετίας, της Ουγγαρίας, της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Σλοβακίας, της Ισλανδίας, της Σλοβενίας και της Κροατίας όπως ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ («γραφεία»), που προβλέπουν από κοινού τα πρακτικά μέτρα για την κατάργηση του ασφαλιστικού ελέγχου στις περιπτώσεις αυτοκινήτων που έχουν τη συνήθη στάθμευσή τους στο έδαφος αυτών των χωρών, διέπονται από τις ακόλουθες συμπληρωματικές συμφωνίες της ενιαίας συμφωνίας για το σύστημα της πράσινης κάρτας της 2ας Σεπτεμβρίου 1951 μεταξύ των εθνικών γραφείων ασφάλισης («συμπληρωματικές συμφωνίες»).

(2) Η Επιτροπή εξέδωσε εν συνεχεία αποφάσεις σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ που επιβάλλουν σε κάθε κράτος μέλος να απέχει της διενέργειας ελέγχου της ασφάλισης αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων που έχουν τη συνήθη στάθμευσή τους στο ευρωπαϊκό έδαφος άλλου κράτους μέλους ή στο έδαφος των ενδιαφερομένων τρίτων χωρών και που αποτελούν αντικείμενο των συμπληρωματικών συμφωνιών.

(3) Τα γραφεία έχουν αναθεωρήσει και ενοποιήσει τα κείμενα των συμπληρωματικών συμφωνιών και τα έχουν αντικαταστήσει με μια ενιαία συμφωνία («πολυμερή συμφωνία εγγυήσεως») που συνήφθη στις 15 Μαρτίου 1991 σύμφωνα με τις αρχές που διατυπώνονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ.

(4) Η Επιτροπή εξέδωσε εν συνεχεία την απόφαση 91/323/ΕΟΚ [3] με την οποία ακυρώνονται οι συμπληρωματικές συμφωνίες που υποχρεώνουν τα κράτη μέλη να απέχουν της διενέργειας ελέγχου της ασφάλισης της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων τα όποία έχουν τη συνήθη στάθμευσή τους στο ευρωπαϊκό έδαφος ενός άλλου κράτους μέλους ή στο έδαφος των ενδιαφερόμενων τρίτων χωρών και η οποία αντικαθιστά τις συμπληρωματικές συμφωνίες με την πολυμερή συμφωνία εγγυήσεως από την 1η Ιουνίου 1991.

(5) Η Κύπρος υπέγραψε στις 9 Σεπτεμβρίου 1999 την πολυμερή συμφωνία εγγυήσεως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Από την 1η Ιανουαρίου 2001, κάθε κράτος μέλος απέχει της διενέργειας ελέγχου της ασφάλισης της αστικής ευθύνης για τα οχήματα που έχουν τη συνήθη στάθμευσή τους στο έδαφος της Κύπρου και που αποτελούν αντικείμενο της πολυμερούς συμφωνίας εγγυήσεως μεταξύ των εθνικών γραφείων ασφαλίσεως της 15ης Μαρτίου 1991.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που έλαβαν για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 15 Φεβρουαρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Frederik BOLKESTEIN

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 103 της 2.5.1972, σ. 1.
[2] ΕΕ L 129 της 19.5.1990, σ. 35.
[3] ΕΕ L 177 της 5.7.1991, σ. 25.